

D Ó M U R

20. desember 2012

Mál nr. S-406/2012:

Ákærandi: Ríkissaksóknari

(Karl Ingi Vilbergsson aðstoðarsaksóknari)

Ákærðu: Annþór Kristján Karlsson

(Guðmundur St. Ragnarsson hdl.)

Börkur Birgisson

(Ingi Freyr Ágústsson hdl.)

Jón Ólafur Róbertsson

(Sigurvin Ólafsson hdl.)

Kaj Anton A. Larsen

(Björgvin Jónsson hrl.)

Sigmundur Geir Helgason

(Sveinn Guðmundsson hrl.)

Sindri Kristjánsson

(Reynir Logi Ólafsson hdl.)

Smári Valgeirsson

(Vilhjálmur Hans Vilhjálmsson hrl.)

Viggó Emil Berglindarson

(Ingi B. Poulsen hdl.)

Viktor Hrafn Einarsson

(Gylfi Jens Gylfason hdl.)

Þórbergur Ísak Þóroddsson

(Bjarni Hauksson hrl.)

Dómarar: Ástríður Grímsdóttir héraðsdómari

Gunnar Aðalsteinsson héraðsdómari

Finnbogi H. Alexandersson héraðsdómari

Ár 2012, fimmtudaginn 20. desember, er á dómþingi Héraðsdóms Reykjaness, sem háð er að Fjarðargötu 9, Hafnarfirði, kveðinn upp í máli nr. S-406/2012:

Ákærvaldið

(Karl Ingi Vilbergsson aðstoðarsaksóknari)

gegn

Annþóri Kristjáni Karlssyni

(Guðmundur St. Ragnarsson hdl.)

Berki Birgissyni

(Ingi Freyr Ágústsson hdl.)

Jóni Ólafi Róbertssyni

(Sigurvin Ólafsson hdl.)

Kaj Antoni A. Larsen

(Björgvin Jónsson hrl.)

Sigmundi Geir Helgasyni

(Sveinn Guðmundsson hrl.)

Sindra Kristjánsyni

(Reynir Logi Ólafsson hdl.)

Smára Valgeirssyni

(Vilhjálmur H. Vilhjálmsson hrl.)

Viggó Emil Berglindarsyni

(Ingi Poulsen hdl.)

Viktori Hrafni Einarssyni

(Gylfi Jens Gylfason hdl.)

og

Þórbergi Ísak Þóroddssyni

(Bjarni Hauksson hrl.)

svofelldur

d ó m u r :

Mál þetta, sem dómtekið var 22. nóvember sl., er höfðað með tveimur ákærum, þeirri fyrri af ríkissaksóknara, útgefinni 3. maí sl., á hendur ákærðu Annþóri

Kristjáni Karlssyni, kt. 000000-0000, Aragerði 10, Vatnsleysuströnd, Berki Birgissyni, kt. 000000-0000, Daggarvöllum 4a, Hafnarfirði, Jóni Ólafi Róbertssyni, kt. 000000-0000, Klukkubergi 23, Hafnarfirði, Kaj Antoni A. Larsen, kt. 000000-0000, Krummahólum 6, Reykjavík, Sigmundi Geir Helgasyni, kt. 000000-0000, Vesturbergi 6, Reykjavík, Sindra Kristjánsyni, kt. 000000-0000, Dúfnahólum 4, Reykjavík, Smára Valgeirssyni, kt. 000000-0000, Suðurhólum 2, Reykjavík, Viggó Emil Berglindarsyni, kt. 000000-0000, Grettisgötu 42b, Reykjavík, Viktori Hrafni Einarssyni, kt. 000000-0000, Vesturbergi 6, Reykjavík, og Þórbergi Ísak Þóroddssyni, kt. 000000-0000, Austurkór 41a, Kópavogi, fyrir eftirtalin hegningarlagabrot:

I.

„Á hendur ákærðu Annþóri Kristjáni, Berki, Jóni Ólafi, Kaj Antoni, Sigmundi Geir, Sindra, Smára, Viggó Emil og Viktori Hrafni fyrir sérstaklega hættulega líkamsárás með því að hafa að kvöldi miðvikudagsins 4. janúar 2012, í íbúð að Háholti 4 í Mosfellsbæ, heimili Bergs Más Ágústssonar, í félagi veist að Bergi Má, kennitala 000000-0000, Guðna Rúnari Pálmasoni, kennitala 000000-0000, Garðari Smára Ómarssyni, kennitala 000000-0000, og Birgi Erni Tómassyni, kennitala 000000-0000, sem hér greinir:

Í kjölfar sameiginlegrar ákvörðunar fóru ákærðu akandi saman og vopnum búnir að Háholti 4, sem þeir höfðu ákveðið fyrirfram, og er þangað var komið fóru ákærðu Annþór Kristján og Börkur fyrstir inn í íbúðina, en þeim var boðið inn af Bergi Má. Á meðan biðu ákærðu Jón Ólafur, Kaj Anton, Sigmundur Geir, Sindri, Smári, Viggó Emil og Viktor Hrafn fyrir utan, uns ákærði Annþór Kristján gaf þeim merki um inngöngu með því að hringja í síma eins þeirra, og hleypti þeim síðan öllum í heimildarleysi inn í íbúðina. Ákærðu veittust þá þegar að Bergi Má, Guðna Rúnari, Garðari Smára og Birgi Erni, með því að slá þá ítrekað víðs vegar um líkama og í höfuð með hættulegum vopnum og bareflum, þ. á m. golfkylfum, sleggju með haus úr harðplasti, kylfum, handlóðum og tréþrikum, og með þeim hætti að brotapolarnir áttu hvorki kost á því að komast undan ákærðu né verjast.

Afleiðingar af árásinni urðu eftirfarandi:

Bergur Már Ágústsson hlaut þverbrot í gegnum nærhluta sköflungsbeins hægri fótleggs og 6 cm opinn skurð á framanverðum sköflungnum, brot á hægri hnéskel og bólgu í kringum hnéð, fjölda yfirborðsáverka á fótlegg og fjölda yfirborðsáverka á úlnliðum og handleggjum.

Guðni Rúnar Pálmason hlaut stjórnulaga sár á hnakka, sem var allt að 3 cm í þvermál, skrapasár á báðar axlir, stórt mar á vinstri upphandlegg, stórt mar á miðjan framhandlegg, mar á báða framhandleggi, brotinn beinnabba fremst á vinstri öln, og sprungu á húð á vísifingri hægri handar.

Garðar Smári Ómarsson hlaut flípalaga skurð á enni.

Birgir Örn Tómasson hlaut höggáverka á fætur og höfuð og sár á hægri fót.

Telst þetta varða við 2. mgr. 218. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940.

M. 007-2012-665

II.

Á hendur ákærðu Annþóri Kristjáni og Berki fyrir hegningarlagabrot, framin í félagi aðfaranótt fimmtudagsins 15. desember 2011 í íbúð að Jötnaborgum 12 í Reykjavík, en ákærðu höfðu fyrirfram skipulagt verknaðina og fóru þangað ásamt ákærðu Jóni Ólafi og Sigmundi Geir og óþekktum mönnum, og vopnum búinir, sem hér greinir:

1. Fyrir sérstaklega hættulega líkamsárás með því að hafa veist að Óskari Rafael Karlssyni, kennitala 000000-0000, aftan frá en ákærði Börkur sló hann með trébarefli á hnakka þannig að hann féll á gólfið, með þeim afleiðingum að Óskar Rafael hlaut skurð hliðlægt vinstra megin á höfuð sem sauma þurfti með 7 sporum.
2. Fyrir sérstaklega hættulega líkamsárás og ólögmæta nauðung með því að hafa veist að Vilberg Sævari Jóhannssyni, kennitala 000000-0000, neytt hann til að leggjast á magann á gólfið, staðið á höndum hans og haldið honum þannig á meðan kastað var yfir hann þvagi, auk þess sem ákærði Börkur sló Vilberg Sævar með trébarefli nokkrum höggum á hnakkann og reif í vinstra eyra hans, með þeim afleiðingum að hann hlaut höggáverka á hnakka og rifu á vinstra eyra sem úr blæddi.
3. Fyrir ólögmæta nauðung með því að hafa neytt Ágúst Örn Þórðarson, kennitala 000000-0000, með hótunum um ofbeldi til þess að kasta af sér þvagi yfir vin hans, Vilberg Sævar, þar sem hann lá á gólfinu, eins og lýst er í ákærulið II.2.
4. Fyrir frelsissviptingu og tilraunir til fjárkúgana með því að hafa krafist þess að Óskar Rafael greiddi þeim 500.000 krónur daginn eftir og að Vilberg Sævar greiddi þeim 200.000 krónur á mánuði um ótiltekinn tíma og hótað þeim frekara ofbeldi ef þeir yrðu ekki við kröfum þeirra. Ágúst Örn, Óskar Rafael og Vilberg Sævar voru sviptir frelsi sínu og áttu þess ekki kost að komast út úr íbúðinni á meðan ákærðu voru þar, eða allt að klukkustund, vegna hótana, ógnana, nauðungar og ofbeldis af þeirra hálfu, og yfirgáfu ákærðu ekki íbúðina fyrr en Óskar Rafael og Vilberg Sævar höfðu samþykkt að verða við kröfum ákærðu um greiðslu fjárins.

Telst háttsemin sem lýst er í ákæruliðum II.1 og II.2 varða við 2. mgr. 218. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940, í ákærulið II.2 auk þess við 225. gr., í ákærulið II.3 við 225. gr. sömu laga, og í ákærulið II.4 við 2. mgr., sbr. 1. mgr. 226. gr. og 251. gr., sbr. 20. gr. sömu laga.

M. 007-2012-13402

III.

Á hendur ákærðu Jóni Ólafi og Sigmundi Geir fyrir hlutdeild í þeim brotum sem lýst er í kafla II með því að hafa farið með ákærðu Annþóri Kristjáni og Berki, ásamt óþekktum mönnum, í íbúðina að Jötnaborgum 12, vitandi hvað til stóð, og er í íbúðina var komið, haft það hlutverk að vera liðsauki og ógnun gagnvart Ágústi Erni, Óskari Rafael og Vilberg Sævari á meðan á brotum ákærðu Annþórs Kristjáns og Barkar gegn þeim stóð, og þannig veitt þeim liðsinni í verki.

Telst þetta varða við 2. mgr. 218. gr., 225. gr., 2. mgr., sbr. 1. mgr. 226. gr. og 251. gr., sbr. 20. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940, allt sbr. 1. mgr. 22. gr. sömu laga.

M. 007-2012-13402

IV.

Á hendur ákærða Annþóri Kristjáni fyrir hegningarlagabrot, framin miðvikudaginn 12. október 2011 í húsnæði sólbaðsstofunnar Sól 220 að Miðvangi 41 í Hafnarfirði, sem hér greinir:

1. Fyrir sérstaklega hættulega líkamsárás, með því að hafa veist að Heiðari Steini Pálssyni, kennitala 000000-0000, slegið hann nokkrum höggum í andlit og líkama, tekið um háls hans með kverkataki, haldið honum í takinu uppi við vegg og ekki sleppt takinu fyrr en Heiðar Steinn missti meðvitund, og að hafa þá látið hann falla á gólfíð og slegið hann ítrekað í andlit þar sem hann lá á gólfinu, með þeim afleiðingum að Heiðar Steinn hlaut glóðarauga og höggáverka í andlit.
2. Fyrir sérstaklega hættulega líkamsárás með því að hafa veist að Ingva Hrafni Tómassyni, kennitala 000000-0000, slegið hann nokkrum höggum í andlit og líkama, skipað honum að leggjast á gólfíð, sparkað í líkama hans og höfuð og staðið á höfði hans þar sem hann lá, með þeim afleiðingum að hann hlaut mar og nokkra bólgu í kringum hægra auga og yfirborðssár á bæði eyru.
3. Fyrir frelsissviptingu og tilraunir til fjárkúgana með því að hafa krafist þess að Heiðar Steinn og Ingvi Hrafn greiddu honum 500.000 krónur hvor um sig, með hótunum um frekara ofbeldi ef þeir yrðu ekki við kröfum hans. Heiðar Steinn og Ingvi Hrafn voru sviptir frelsi sínu og áttu þess ekki kost að komast út úr húsnæðinu vegna framangreindra hótana, ógnana og ofbeldis af hálfu ákærða Annþórs Kristjáns, fyrr en þeir höfðu samþykkt að verða við kröfu ákærða um greiðslu fjárins.
4. Fyrir hótanir með því að hafa hótad Heiðari Steini og Ingva Hrafni frekara ofbeldi og fjárkúgunum ef þeir segðu frá brotum ákærða gagnvart þeim, með þeim orðum að þeir færu þá í áskrift hjá honum, sem væri ævilöng skuld við hann.

Telst háttsemin sem lýst er í ákæruliðum IV.1 og IV.2 varða við 2. mgr. 218. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940, í ákærulið IV.3 við 2. mgr., sbr. 1. mgr. 226. gr. og 251. gr., sbr. 20. gr. sömu laga og í ákærulið IV.4 við 233. gr. sömu laga.

M. 007-2012-14588

V.

Á hendur ákærðu Kaj Antoni og Þórbergi Ísak fyrir hlutdeild í þeim brotum sem lýst er í kafla IV með því að hafa farið með Heiðar Stein og Ingva Hrafn, sem þeir töldu sig eiga sökótt við, að Miðvangi 41 í þeim tilgangi að leiða þá fyrir ákærða Annþór Kristján, verið með honum í húsnæðinu á meðan á brotum hans gegn piltunum stóð og á þann hátt verið liðsauki og ógnun við þá, og þannig veitt ákærða Annþóri Kristjáni liðsinni í verki.

Telst þetta varða við 2. mgr. 218. gr., 2. mgr., sbr. 1. mgr. 226. gr., 251. gr., sbr. 20. gr. og 233. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940, allt sbr. 1. mgr. 22. gr. sömu laga.

M. 007-2012-14588

Þess er krafist að ákærðu verði dæmdir til refsingar og til greiðslu alls sakarkostnaðar.“

Síðari ákæran er á hendur Kaj Antoni A. Larsen, kt. 000000-0000, í málinu S-818/2012, útgefin af lögreglustjóranum á höfuðborgarsvæðinu þann 16. október 2012.

„Fyrir þjófnað með því að hafa:

1) föstudaginn 4. maí 2012, stolið snyrtivöru úr verslun Hagkaupa, við Digranesgötu í Borgarnesi.

Mál nr. 013-2012-904

2) laugardaginn 5. maí 2012, stolið snyrtivöru úr verslun Hagkaupa, við Digranesgötu í Borgarnesi.

Mál nr. 013-2012-904

Verðmæti stolinna vara í liðum 1) og 2) eru alls kr. 47848,00.

Telst þetta brot varða við 244. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940.

II.

Fyrir umferðarlagabrot með því að hafa:

3) þann 08. apríl 2012, ekið bifreiðinni VK-306, skráða í eigu Kristins Ægis Ægissonar, kt. 000000-0000, norður Norðurhóla við Hrafnhóla í Reykjavík, undir áhrifum fíkniefna (magn amfetamíns í blóði mældist 295 ng/ml. og magn Tetrahýdrókannabínóls í blóði mældist 1,9 ng/ml.) og sviptur ökuréttindum.

Mál nr. 007-2012-14970

4) þann 24. apríl 2012, ekið bifreiðinni VK-306, skráða í eigu Kristins Ægis Ægissonar, kt. 000000-0000, eftir Suðurhólum, við Dúfnahóla í Reykjavík, sviptur ökuréttindum.

Mál nr. 007-2012-14970

Teljast þessi brot varða við 1., sbr. 2. mgr. 45. gr. a og 1. mgr. 48. gr. umferðarlaga nr. 50/1987, sbr. 1. mgr. 100. gr. sömu laga.

Þess er krafist að Kaj Anton verði dæmdur til refsingar, ökuleyfissviptingar sbr. 1. mgr. 102. gr. umferðarlaga nr. 50/1987, sbr. 18. gr. laga nr. 66/2006 og til greiðslu alls sakarkostnaðar.“

Í málinu liggur fyrir skaðabótakrafa vegna brota þeirra sem fram koma í kafla I hér að ofan, sem gerð hefur verið af Finni Arnasyni, forstjóra Haga hf., þar sem þess er krafist að hinn ákærði verði dæmdur til að greiða kröfuhafa skaðabætur samtals að fjárhæð kr. 47.848,00 auk vaxta samkvæmt 1. mgr. 8. gr. laga nr. 38/2001 um vexti og verðtryggingu, frá þeim degi er hið bótaskylda atvik átti sér stað, eða þann 05. maí 2012, og þar til mánuður er liðinn frá birtingu kröfunnar, en síðan dráttarvexti, sbr. 9. gr., sbr. 1. mgr. 6. gr., sömu laga, frá þeim degi til greiðsludags.

Framhaldsákæra var þingfest þann 21. september 2012 í málinu S-406/2012, þar sem breyting var gerð á einkaréttarkröfunni þannig: „Vegna ákæruliðar I er af hálfu Bergs Más Ágústssonar, kt. 090784-299, gerð sú krafa á hendur ákærðu Jóni Ólafi Róbertssyni, Kaj Antoni A. Larsen, Sindra Kristjánssyni, Viggó Emil Berglindarsyni og Viktori Hrafni Einarssyni að þeir verði in solidum dæmdir til að greiða brotþola skaðabætur að fjárhæð kr. 150.000 samkvæmt 1. mgr. 1. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993 og miskabætur að fjárhæð 2.500.000 samkvæmt 1. mgr. 26. gr. sömu laga, auk vaxta samkvæmt 8. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38/2001 frá 4. janúar 2012, en síðan dráttarvaxta samkvæmt 9. gr. vaxtalaga, sbr. 1. mgr. 6. gr. sömu laga að liðnum mánuði frá birtingu kröfunnar til greiðsludags. Einnig er þess krafist að hinum ákærðu verði gert að greiða málskostnað að mati dómsins eða samkvæmt síðari framlögðum málskostnaðarreikningi, sbr. 48. gr. og 216. gr. laga nr. 88/2008, að viðbættum virðisaukaskatti á málflutningsþóknun.“

Við upphaf aðalmeðferðar lagði réttargæslumaður brotþola Bergs Más fram bókun til leiðréttingar á ákærrunni og framhaldsákærrunni þess efnis að allir ofangreindu ákærðu, utan ákærða Þórbergs, verði, in solidum innbyrðis, dæmdir til að greiða Bergi Má Ágústssyni, kt. 000000-0000, skaðabætur og miskabætur, sbr. bótakröfu í ákæru. Var bókun þessari og lagfæringu á bótakröfunni ekki mótmælt af hálfu ákærðu.

Ákærðu neituðu allir sök í ofangreindum ákæruliðum og kröfðust sýknu en til vara vægustu refsingar sem lög leyfa. Ákærðu mótmæltu bótakröfunni. Þá var krafist málskostnaðar fyrir hönd allra ákærðu og þess að hann greiddist úr ríkissjóði.

Þá var mál nr. S-818/2012, ákærvaldið gegn Kaj Anton A. Larsen, kt. 000000-0000, Krummahólum 6, Reykjavík, sameinað þessu máli með vísan til 1. mgr. 169. gr. laga nr. 88/2008.

Við þingfestingu málsins S-818/2012, játaði ákærði Kaj skýlaust þá háttsemi sem honum er gefin að sök í ákærulið I-1, en neitaði sök í ákærulið I-2. Ákærði játaði sök í ákærulið II. Þá samþykkti ákærði bótakröfu varðandi ákærulið I-1 en hafnaði bótakröfum að öðru leyti. Við upphaf aðalmeðferðar féll ákærvaldið frá ákærulið I-2. Þá mótmælti verjandi ákærða bótakröfunni þar sem ekki sé ljóst við hvaða ákærulið hvor bótakrafan á.

Eftir að aðalmeðferð hófst kröfðust verjendur ákærða Annþórs, Barkar og Sigmundar að málinu yrði vísað frá dómi. Í fyrsta lagi vegna vanhæfis sækjanda málsins, Karls Inga Vilbergssonar, og í öðru lagi vegna þess að orðrétt endurrit höfðu ekki verið afhent verjendum af skýrslutökum í hljóði og mynd á rannsóknarstigi.

Aðalmeðferð málsins fór fram dagana 19. til og með 22. nóvember sl. og var málið dómtekið að henni lokinni.

I.

Vanhæfi.

Við upphaf aðalmeðferðar krafðist verjandi Annþórs Kristjáns þess að málinu yrði vísað frá dómi vegna vanhæfis saksóknara til að fara með málið með vísan til 5. mgr. 26. gr. laga nr. 88/2008. Tóku verjendur Barkar Birgissonar og Sigmundar Geirs Helgasonar undir þá kröfu.

Byggði verjandinn á því að sækjandi málsins, Karl Ingi Vilbergsson, hafi lent í átökum við einn ákærða í máli þessu í Héraðsdómi Reykjavíkur 22. júní sl. Lagði verjandinn fram útprentun af fréttamiðlinum mbl.is frá sama degi þar sem fluttar voru fréttir af því að til handalögmála hafi komið í Héraðsdómi Reykjavíkur þegar Börkur Birgisson kom í dómhúsið. Segir í fréttinni að aðalmeðferð í máli gegn Berki Birgissyni fari þann dag fram í héraðsdómi en fyrr um morguninn hafi átt sér stað óvænt uppákoma þegar lögreglumenn hafi neyðst til að yfirbuga ungan mann á sama tíma og verið var að leiða Børk inn í dómsalinn. Þá byggir hann á frétt frá RÚV daginn eftir en þar segir að þrátt fyrir mikinn viðbúnað lögreglu í héraðsdómi, þegar Börkur Birgisson var færður fyrir dómara í jánnum, hafi komið til átaka þegar ungur maður í annarlegu ástandi hafi veist að lögreglumönnum. Þá segir að saksóknari hafi skorist í leikinn og að kalla hafi þurft eftir aðstoð sérsveitarmanna. Þá segir enn í fréttum RÚV 26. janúar sl. að ungur maður hafi veist að lögreglumönnum og saksóknari hafi skorist í leikinn. Óskaði verjandi Annþórs eftir því að einn ákærði í máli þessu gæfi skýrslu sem vitni eftir að skýrslutökum var lokið vegna þessa en því var hafnað af dóminum. Var sú krafa of seint fram komin en ákæra í máli þessu var gefin út þann 3. maí sl. af

ríkissaksóknara sem síðan fól saksóknara lögreglustjórans á höfuðborgarsvæðinu að fara með málið. Í máli þessu voru haldnar átta fyrirtökur áður en til aðalmeðferðar kom auk þess sem dómsformaður hélt sérstakan fund með verjendum 2. nóvember sl. þar sem farið var yfir skipulagningu málsins við aðalmeðferð og hugsanlega annmarka á málsmeðferðinni svo og hvort einhverjar kröfur ættu eftir að koma fram sem vitað væru um og úrskurða krefðust úrskurðar. Aldrei á því stigi var minnst á að verjendur drægu hæfi saksóknara í efa. Ekki fyrr en eftir að aðalmeðferð málsins hófst, þann 19. nóvember sl., kom þessi krafa fram. Var byggt á því að verjandinn hefði ekki fengið þær upplýsingar sem hann byggði á fyrr en deginum áður. Vísaði verjandi ákærða til 5. mgr. 26. gr. laga nr. 88/2008.

Dómurinn telur ekkert hafa fram komið, í þeim gögnum sem verjandinn lagði fram máli sínu til stuðnings, sem sýni að draga megi óhlutdrægni sækjanda málsins í efa og er þessari kröfu verjanda hafnað.

Þá krafðist verjandi Sigmundar Geirs Helgasonar frávísunar málsins frá dómi þar sem rannsókn málsins hafi verið ábótavant og verjendur ekki fengið gögn afhent eins og lög geri ráð fyrir. Hafi verjendum verið neitað um að fá orðrétt endurrit af skýrslum ákærðu og vitna fyrir aðalmeðferð málsins og komi það sannanlega niður á vörn þeirra. Því til staðfestu lagði verjandi Barkar Birgissonar fram samantekt þar sem hann vildi sýna fram á misræmi í skýrslutökum í hljóði og mynd og svo í samantekt lögreglu.

Vísaði sækjandi til þess að samkvæmt reglugerð nr. 651/2009, sem sett væri með stoð í 3. ml. 2. mgr. 28. gr., 67. gr. og 4. mgr. 93. gr. laga nr. 88/2008, sé valkvætt í hvaða formi skýrslutökur á rannsóknarstigi séu lagðar fram og hafi þeim reglum verið fylgt. Þá hafi verjendur allir sem einn fengið aðgang að hljóð- og mynddiskum og getað borið saman samantekt lögreglu og upptöku.

Verjandi Barkar Birgissonar lagði fram á öðrum degi aðalmeðferðar, dómskjal nr. 59, helstu niðurstöður yfir mynddiska og samanburði við samantektir lögreglu. Þar segir m.a. um samantekt lögreglu vegna framburðar Jóns Ólafs Róbertssonar 16. mars sl. að lögregla hafi sagt Jóni Ólafi ósatt við yfirheyrslur. „Eftirfarandi er sett í samantekt: L: Nú hefur nafn þitt verið nefnt að ætluðum samverkamönnum, hvernig getur þú útskýrt það? J: Ég var ekki á staðnum. Ég er ekki þeir.“ Þá segir: „Réttur framburður er þannig: L: Nú hefur nafn þitt verið nefnt af ætluðum samverkamönnum, þannig að það eru fleiri grunaðir í þessu máli og þeir hafa nefnt þig að þú hafir verið þarna með þeim ...“ Síðan segir: „Lögreglumaðurinn segir ósatt. Þarna er hann að spyrja um Jötnaborgarluta málsins og segir að samverkamenn hafi nefnt J. Enginn meintra samverkamanna í málinu hafði nefnt J á nafn. Nafn hans hafði einungis verið nefnt í tengslum við Háholt. Hér er brotið gegn 3. mgr. 63. gr. laga nr. 88/2008. Er það gert í þriggung a.m.k. við skýrslutökur.“

Í samantekt lögreglu úr skýrslutöku í hljóð- og mynd, sem tekin var af Aroni Bjarna Stefánssyni 14. mars sl. vegna Jötnaborgarluta málsins, er hann spurður hverja hann hafi þekkt fleiri á staðnum. „Simba og Jón Óla,“ svaraði Aron Bjarni. Þarna liggur fyrir a.m.k. að lögregla hafði þann 14. mars. sl. fengið upplýsingar frá aðilum um veru ákærða Jóns Óla í Jötnaborgum. Þá fullyrðir verjandinn einnig að slíkt hafi verið viðhaft við skýrslutökur af Sigmundi Geir Helgasyni þann 19. mars sl. og fullyrt að lögreglumaður hafi sagt ákærða ósatt um upplýsingar sem lögregla hafði þá. Eins og að ofan er rakið komu þessar upplýsingar fram við yfirheyrslur

Þann 14. mars, nokkrum dögum áður en skýrslur voru teknar af ákærðu. Þá heldur verjandinn því fram að í samantekt lögreglu úr skýrslutökum sé upplýsingum sleppt, framburður sé skældur eða beinlínis tekinn ranglega saman og mikilvægan vitnisburður vanti í samantektir lögreglu. Af þessu tilefni hlustaði dómurinn á alla hljóð- og mynddiska sem teknir voru af ákærðu og vitnum á rannsóknarstigi og bar saman við samantektir lögreglu. Ekkert misræmi kom þar fram sem skiptir máli fyrir niðurstöður málsins eða vörn þess.

Með vísan til þessa eru engin tilefni til að vísa máli þessu frá dómi vegna skorts á gögnum til verjenda á rannsóknarstigi.

II.

Verða nú málsatvik, eins og þeim er lýst í lögregluskýrslum, rakin með hliðsjón af hverjum ákærulið fyrir sig. Verða málsatvik í ákæru útgefni 3. maí 2012 fyrst rakin.

Ákæruliður I.

Í frumskýrslu lögreglu þann 4. janúar 2012 segir að tilkynning hafi borist frá Fjarskiptamiðstöð ríkislögreglustjóra um hugsanlega líkamsárás að Vesturbergi 6 í Reykjavík þar sem rúða hafi verið brotin. Þegar lögregla kom á vettvang hafi tilkynnandi tekið á móti henni og sagt þrjá menn hafa komið að blokkinni, brotið rúðu, sem sé í anddyri hennar, og gengið í skrokk á Simba sem þar búi á efstu hæð. Hafi Simbi og Smári, sem þar var einnig, ætlað að leita aðstoðar á slysadeild eftir árásina. Sagði tilkynnandi að hvorki Simbi né Smári hafi óskað eftir lögregluaðstoð.

Klukkan 19.09 að kvöldi 4. janúar 2012 fékk lögreglan tilkynningu frá Fjarskiptamiðstöð ríkislögreglustjóra um að mikil læti væru í íbúð Bergs Mús Ágústssonar að Háholti 4, Mosfellsbæ. Er lögreglan kom á vettvang stóð Sævar Örn Hilmarsson fyrir utan íbúðina en inni í íbúðinni var Annþór Karlsson. Þá voru inni í íbúðinni Bergur Már, Guðni Rúnar, Garðar Smári og Birgir Örn. Þeir hafi verið með áverka eftir barsmíðar. Áverkar hafi verið á hægri fæti Bergs og smávægilegar blæðingar í andliti. Guðni Rúnar hafi kveinkað sér undan verkjum í höndum og höfði en Guðni hafi verið með sár á hvirfli sem blætt hafi úr. Garðar Smári hafi verið með áverka á enni sem blæddi úr og Birgir Örn hafi kveinkað sér undan verkjum í hægri fæti. Mjög erfiðlega hafi gengið að fá upplýsingar um hvað hafi gengið á frá aðilum á vettvangi, enginn hafi viljað tjá sig um málið og þeir ólmir viljað losna við lögreglu út úr íbúðinni. Kváðust þeir sjálfir ætla að hafa samband við Neyðarlínu til að fá aðstoð eða hafa samband við félagi sína sem myndu aka þeim á slysadeild. Yfirgaf lögregla síðan vettvang. Tíu mínútum síðar hafi komið tilkynning frá Fjarskiptamiðstöð um að sjúkrabifreið væri á leið að Háholti vegna fjögurra aðila sem væru með opin beinbrot á fæti og annars sem væri með áverka á höfði eftir barefli. Þegar lögregla kom á vettvang í annað sinn hafi Annþór og Sævar Örn verið farnir. Þrátt fyrir eftirgrennslan lögreglu vildu þeir slösuðu ekkert upplýsa lögreglu um það sem hafði gengið á.

Þann 5. mars 2012 kærði Bergur Már Ágústsson atburðinn hjá lögreglu og var málið rannsakað í kjölfar þess.

III.

Skýrslur fyrir lögreglu og dómi.

Vegna misræmis í framburði ákærðu og vitna fyrir lögreglu og dómi þykir rétt að rekja einnig það sem fram kemur í lögregluskýrslum.

Ákærði Annþór Kristján Karlsson gaf skýrslu hjá lögreglu 14. mars 2012. Kvaðst hann hafa verið hjá Begga umrætt sinn og opnað hurðina og um leið hafi menn komið inn og lamið Begga. Beggi hafi síðan þá reynt að koma því að að Annþór hafi tekið þátt í árásinni. Kvaðst Annþór hafa verið í íbúðinni þegar lögreglan kom og ekki verið í neinum ham. Kvaðst hann hafa átt erindi til Bergs, en hann hafi lánað Bergi 50.000 krónur sem hann hafi verið að krefja Berg um. Bergur hafi ekki greitt það. Neitaði Annþór að hafa átt neinn þátt í árásinni. Neitaði Annþór að svara spurningum lögreglu varðandi árásina. Kvað hann aðspurður bull að þeir Börkur hafi reynt að skilja menn að í íbúðinni. Annþór neitaði að tjá sig frekar um málavexti hjá lögreglunni eða hvort Börkur hafi einnig verið þar.

Annþór gaf aftur skýrslu hjá lögreglu 19. mars 2012 og aðspurður um atvikið í Háholti kvaðst hann hafa verið óvopnaður en þeir sem fyrir voru hafi verið alvopnaðir, Beggi með karatekylfu í buxnastrængnum og hamar í hendinni. Þeir hafi greinilega verið til í eitthvað „action“ og allir útúrdópaðir. Neitaði Annþór að tjá sig frekar um atvikið.

Annþór Kristján Karlsson kom fyrir dóminn og lýsti atvikum svo að hann og Börkur hafi farið saman upp í Háholt og verið í símasambandi á leiðinni við Smára og einhverja stráka. Erindið hafi verið skuld að fjárhæð 50.000 krónur sem þeir ætluðu að ræða við Berg. Fyrr um daginn hafi Beggi og fleiri farið heim til Simba og ráðist á hann og Smára og í kjölfarið ætluðu Simbi, Smári og fleiri að fara í Mosfellsbæ til að ræða við Begga. Það væri þannig í þessum heimi að ef einhver lemur einhvern í órétti þá borgi hann bætur. Þeir hafi því viljað fá skuldina greidda áður en Bergur færi að greiða þeim bætur. Ákærði og aðrir ákærðu hafi allir komið á staðinn á sama tíma en þeir hafi verið í símasambandi á leiðinni upp eftir. Það hafi ekki verið neitt mál að þeir Börkur hafi fengið að fara inn í íbúðina á undan hinum. Jón Óli og Viggi hafi komið í Hafnarfjörð til að biðja Sindra og Viktor að koma með sér og þeir Börkur þá heyrt af þessu. Mjög oft sé það þannig að menn safni liði til að innheimta eða leita réttlætis, það sé „svolítið svona kúltúr í þessum heimi“. Ákærði og Börkur hafi farið inn en þá hafi þeir sem inni voru verið alvopnaðir, Beggi hafi verið með einhvern lítinn hamar og ninjastjörnu í beltinu, Guðni með brúna spánarkylfu, Garðar með baseballkylfu úr áli, Sævar ekki með neitt og Biggi ekki með neitt, flestir berir að ofan og svakalegir í sinni. Þegar þeir komu inn hafi þeir ekki náð að ræða peninginn sem þeir voru komnir út af heldur hafi Beggi farið að tala um málið í Vesturberginu og málin þróast þannig að ákærði hafi sagt Bergi að þeir væru allir fyrir utan. Bergur hafi þá sagt honum að hleypa þeim inn og ákærði hafi því hringt í þá og opnað hurðina fyrir þeim. Ákærði hafi farið fyrstur aftur inn ganginn, Biggi box hafi verið í símanum og ekki vitað hvað var að gerast og ráðist að Smára og upp hafi hafist „svaðaleg átök“. Slagsmálin hafi kannski staðið yfir í tvær til þrjár mínútur en stofan hafi verið í mesta lagi fimmtán fermetrar þar sem um tíu manns voru í átökum. Smári hafi verið með sleggju og einhverjir með golfkylfur, Guðni og Beggi með áðurnefnd vopn. Einhvern veginn

fara allir að slá alla. Ákærði hafi þó ekki slegið neinn. Þá hafi Guðni slegið til Barkar sem hafi tekið af Guðna kylfuna og hent henni í burtu. Þá hafi ákærði séð Sævar úti í horni og ákærði og Börkur tekið Sævar og farið með hann út. Gólfið hafi verið þakið glerbrotum, Sævar á sokkunum og þeir að hjálpa honum út úr þeim aðstæðum. Börkur hafi verið fingurbrotinn. Eftir að aðrir voru farnir hafi Annþór farið aftur inn því hann hafi ekki náð að ræða skuld Bergs við sig áður en átökin hófust. Aðspurður kvaðst ákærði ekki hafa staðið að því að safna liði til að lemja Berg út af Vesturberginu. Neitaði hann að hafa skipulagt verkið að neinu leyti, hann hafi ekki verið að skilja menn að í Háholtnu né að fjarlægja vopn. Hann hafi sjálfur aldrei verið með vopn á staðnum. Ákærði kvaðst hafa verið á vettvangi þegar lögreglan kom en þá hafi ákærði verið að ræða við Berg og bjóða honum að keyra hann upp á sjúkrahús auk þess að ræða aurana við hann. Aðspurður kvaðst hann ekki geta staðsett Sigmund í árásinni, sennilega hafi hann verið í miðjum hópnum, hann gæti ekki staðfest að Sigmundur hafi verið inni í herbergi. Ákærði kvað lögreglu hafa komið á vettvang um fjórum fimm mínútum eftir að aðrir voru farnir af staðnum. Þá hafi Börkur sótt sig að Háholti og hann farið með honum. Ákærði kvaðst ekki geta staðfest um þátttöku annarra ákærðu inni í Háholti utan að hann taldi að Kaj hafi veist að Guðna.

Ákærði Börkur Birgisson gaf skýrslu hjá lögreglu 14. mars sl. Kvaðst Börkur ekkert hafa um málið að segja og neitaði að tjá sig. Hann væri ekki vitni lögreglu í þessu máli.

Þann 19. mars sl. var tekin skýrsla af Berki hjá lögreglu. Kvaðst hann hafa verið að Háholti 4, Mosfellsbæ, þann 4. janúar sl. Hann hafi farið þangað með vini sínum Annþóri til að ræða við Begga um pening sem Annþór hafði lánað Bergi. Hafi þeir sem voru fyrir í Háholti verið vel vopnaðir. Þegar þeir voru búnir að vera þar í smátíma hafi einhverjir komið þar inn og átök orðið. Aðspurður hverjir það hafi verið kvaðst hann ekki vera vitni í þessu máli. Neitaði hann að hafa lamið Guðna Rúnar og eina skiptið sem hann hafi verið með vopn hafi verið þegar hann reif prik úr höndum manns sem hafi verið að slá til hans með því. Þá hafi einhver stökkið upp á bakið á honum og hafi Annþór rifið þann mann af sér. Neitaði hann að hafa verið með vopn þegar þeir Annþór komu inn í Háholt, hvorki sleggju né hafnaboltakylfur.

Börkur Birgisson kom fyrir dóminn og lýsti aðkomunni í Háholt 4 svo að Bergur Már hafi verið með lítinn klaufhamar þegar þeir komu inn og karatekylfu auk kaststjörnu. Garðar hafi verið með hafnaboltakylfu, Guðni með stutta trékylfu en Biggi ekki með neitt. Smári hafi verið með plastsleggju en hann hafi ekki séð hann beita henni en hann hafi verið að sveifla henni. Ákærði kvaðst ekki hafa tekið þátt í slagsmálunum. Hann hafi setið í stofunni og þeir að spjalla um ákveðið mál þegar Beggi fer að lýsa árásinni í Vesturbergi. Annþór hafi þá sagt Begga að strákarnir væru úti á plani að bíða eftir því að tala við Berg og Bergur þá sagt Annþóri að segja þeim að koma inn. Annþór hafi þá farið og opnað fyrir þeim. Þegar þeir komi inn hafi Biggi box stökkið á þá og um leið orðið mikil átök. Ákærði kvaðst hafa reynt að verjast höggum, hann hafi fengið högg í hnakkann og Guðni hafi reynt að berja sig en ákærði náð kylfunni af honum. Þeir Annþór hafi þá forðað sér út og tekið Sævar Hilmarsson með sér. Aðspurður um frásögn Bergs hjá lögreglu um að Börkur hafi slegið hann með sleggjunni, kvaðst ákærði hafa lesið þessa skýrslu og það væri allt lygi. Frásögn Garðars hjá lögreglu væri einnig lygi, enda hefði Garðar dregið þann framburð til baka í næstu skýrslu.

Ákærði kvað ástæðu þess að þeir fóru að Háholti þá að Annþór hafi áður lánað Bergi 50.000 krónur og þeir hefðu ætlað að endurheimta peningana. Þeir hafi vitað af árásinni í Vesturbergi sama dag áður en þeir fóru í Mosfellsbæ. Hann hafi farið með Annþóri og ónefndum þriðja aðila í bíl í Mosfellsbæ en hann ætlaði ekki að nefna hann. Ákærði hafi ekki farið í neinum hefndarerindum í Háholtið. Þá kvaðst Börkur ekki hafa slegið Guðna eins og Garðar hafi haldið fram. Kvað hann átökin hafa staðið í örfáar mínútur. Frá því lætin byrjuðu og þar til hann forðaði sér út hafi liðið augnablik, hann hafi farið áður en átökin hættu. Hann hafi þá ekki séð neina ákærðu taka þátt í árásinni.

Ákærði Jón Ólafur Róbertsson gaf skýrslu hjá lögreglu 16. mars sl. Neitaði hann að hafa verið á staðnum í umrætt sinn en kvaðst vera vinur Barkar Birgissonar og kannast við Annþór Karlsson.

Þann 18. mars sl. kvaðst Jón Ólafur hjá lögreglu kannast við að Smári Valgeirsson hafi átt eitthvað sökótt við Berg Má. Bergur hafi barið Simba með kylfu og brotið rúðu og þeir farið síðan. Jón Ólafur og Simbi hafi alltaf verið vinir. Eftir það kvaðst Jón Ólafur hafa verið alveg brjáláður og þeir farið þarna upp eftir. Jón kvaðst hafa hitt Simba og Smára uppi á sjúkrahúsi og þeir farið þaðan beint upp í Mosfellsbæ. Hann hafi séð sleggju þar og golfkylfur og Smári hafi verið með sleggjuna. Aðspurður hvað þeir hafi rætt á leiðinni upp í Mosfellsbæ, kvaðst Jón Ólafur halda að Smári hafi ætlað að drepa Begga. Aðspurður kvaðst hann halda að Börkur og Annþór hafi komið að eftir árásina af tilviljun. Smári hafi labbað þarna inn með einhverja helvítis sleggju og meira hafi Jón Ólafur ekki séð. Jón hafi beðið fyrst hjá bílunum, Smári farið fyrstur inn, hann hafi heyrt einhver læti, farið inn í ganginn og síðan farið beint aftur út og hitt Sævar Hilmarsson. Hann hafi ekkert þurft að gera þarna. Aðspurður kvaðst Jón Ólafur halda að Annþór og Börkur hafi komið þar að eftir árásina en með Jóni hafi Smári, Sindri, Kaj og Simbi verið. Hann muni ekki eftir fleirum. Jón Ólafur lýsti sleggjunni, sagði hana hafa verið risasleggju, með stóru skafti og hausinn hafi verið mjög stór, um það bil 20 cm þykkur, og skaftið hafi verið um meters langt. Hann héldi að hún myndi flokkast frekar undir verkfæri en vopn. Hún hafi ekki verið neitt vopn.

Jón Ólafur sagði í skýrslutöku 21. mars sl. hjá lögreglu rétt vera að hann hafi verið á staðnum. Smári, Sindri, Kaj og Simbi hafi verið á staðnum. Börkur og Anni hafi komið þegar þetta var búíð. Upphafið hafi verið að Simbi hafi verið sleginn með járnörri og Jón Ólafur frétt af honum uppi á sjúkrahúsi og farið þangað að hitta hann. Þetta hafi verið Smára að kenna, það hafi átt að berja hann en ekki Simba. Jón Ólafur kvaðst hafa farið með upp í Háholt með Simba og Smára því Bergur var talinn vera stórhættulegur og tilbúinn að gera ýmsa hluti. Að öðru leyti vísaði Jón Ólafur til fyrri skýrslu sinnar. Kvaðst hann ekki treysta lögreglunni og vera að reyna að snúa við blaðinu.

Ákærði Jón Ólafur Róbertsson kom fyrir dóminn og kvaðst hafa verið á staðnum en ekki tekið þátt í árásinni. Kvaðst ákærði vera vinur Simba og Smára. Simbi hafi verið sleginn í hausinn heima hjá sér fyrr um daginn og hann hafi bara verið beðinn um að koma með. Beggi væri hættulegur og því hafi hann farið með. Hafi hugmynd um að fara til Begga vaknað uppi á spítala þar sem Simbi og Smári voru. Ákærði kvaðst hafa verið á ganginum en síðan ákveðið að fara út og taka ekki þátt í þessu. Kvaðst ákærði ekki muna til þess að Annþór og Börkur hafi farið fyrstir inn í

Háholtið en hann haldi það. Hann hafi séð Annþór og Börk leiða Sævar Hilmarsson út en Annþór og Sævar hafi ekki tekið þátt í slagsmálunum. Sindri, Kaj, Viggó, Viktor og Simbi hafi verið með honum. Hann haldi að Beggi og þeir hafi verið vopnaðir en einhverjir félagar hans hafi verið með vopn, sleggju og golfkylfur. Jón Ólafur kvaðst hafa snúið sér að fjölskyldu sinni og ætla að fara í skóla. Aðspurður kvaðst ákærði hafa farið með Viktori, Sindra og Viggó í bíl upp í Mosfellsbæ.

Ákærði Kaj Anton A. Larsen gaf skýrslu hjá lögreglu 14. mars sl. Kvaðst hann muna lítið eftir atvikinu, hann hafi verið mikið dópaður. Hann muni þó að Beggi hafi slegið vin hans í hausinn með gaddakylfu fyrir þann sama dag. Í framhaldi hafi nokkrir menn farið heim til Begga, allt hafi gerst mjög hratt, farið var inn heima hjá Begga og allt hafi farið upp í loft. Þetta hafi verið slagsmál úti um allt. Kvaðst hann muna eftir að hafa passað einn gaurinn þarna svo hann kæmist ekki aftur að þeim en hann kvaðst ekki „meika“ að nefna nöfn. Þetta hafi verið Biggi. Árásin hafi verið út um allt, í stofunni og á ganginum. Aðspurður hvers vegna hann vildi ekki nafngreina aðilana sem voru inni í íbúðinni kvaðst hann vera hræddur en honum hafi ekki verið hótað líkamsmeiðingum segði hann frá. Kvaðst Kaj ekki muna hvernig þeir hafi verið vopnaðir en þeir sem voru í íbúðinni hafi einnig verið vopnaðir. Kvaðst Kaj aðspurður ekki muna eftir Berki á staðnum og ekki eftir neinni sleggju.

Þann 15. mars sl. gaf Kaj Anton skýrslu hjá lögreglu og kvað árásina hafa verið eftir að vinur hans Simbi var laminn í hausinn. Hann mundi ekki hver hefði hringt í hann og kvaðst ekki „meika það“ að nafngreina neinn sem skipuleggjanda, það væri ekki þorandi fyrir hann. Kvaðst hann ekki nenna að vera með augu í hnakkanum það sem hann ætti eftir ólifað. Hann hafi bara fengið símtal eftir að ráðist var á Simba og sagt að drífa sig niður til að berja Begga og féлага. Kvaðst hann aðspurður óttast að eitthvað komi fyrir hann ef hann nafngreini einhverja í þessu máli.

Þann 16. mars sl. var borið undir Kaj Anton A. Larsen hjá lögreglu að fyrir lægi í málinu að Börkur og Annþór hafi skipulagt árásina þann 4. janúar sl. Kvaðst hann ekki geta staðfest að þeir hafi skipulagt árásina en þeir hafi farið fyrstir inn í Háholt 4, Mosfellsbæ. Síðan hafi Annþór hringt í einhvern af þeim sem biðu úti og þeir rokið allir inn. Annþór hafi opnað fyrir þeim. Sjö manns hafi beðið úti. Sagði Kaj, aðspurður um skipulagningu, annaðhvort Sindra eða Smára hafa hringt í upphafi í hann heim til hans og sagt honum að koma niður og þá hafi Kaj verið skýrt frá því að Simbi hefði verið laminn í hausinn og þeir væru að fara og lemja Begga fyrir það og meiða hann. Börkur hafi sótt sig en hann hafi verið með strákunum í bíl. Börkur hafi keyrt. Börkur ásamt öðrum í bílnum hafi sagt að þeir væru að fara upp í Háholt til að afgreiða þetta mál. Kaj sagðist ekki hafa alveg verið að nenna þessu en auðvitað hafi hann viljað hjálpa vinum sínum. Annþór hafi verið í öðrum bíl að ná í fleiri stráka en þeir hafi verið á tveimur eða þremur bílum. Þeir hafi allir hist síðan fyrir utan Háholtið í Mosfellsbæ. Kaj kvað sig, Annþór Kristján Karlsson, Börk Birgisson, Sindra Kristjánsson, Smára, Sigmund Geir Helgason, Jón Ólaf, Viggó og Viktor Hrafn Einarsson hafa verið þar saman. Þeir hafi verið með golfkylfur sem vopn, kústsköft og eitthvað úr hvítu plasti sem hann viti ekki hvað heiti og Smári hafi verið með. Simbi hafi byrjað á að ýta Bigga Box inn í herbergi á leiðinni inn í íbúðina og Kaj og Viktor passað að Biggi kæmist ekki út. Biggi hafi ekkert verið laminn „þannig sko“. Smári hafi barið allt með þessu sem löggan kalli sleggju. Kvað hann Annþór hafa gengið út með Sævari en hann hafi ekki fylgst

með því hvað aðrir gerðu. Kaj kvaðst hafa farið inn í stofu og séð Smára með kylfuna berja allt, reyna að berja Begga en hann hafi ekki séð Börk fótbrjóta Begga. Kaj kvaðst hafa barið Guðna með golfkylfu og Börkur hafi einnig barið Guðna með litlu kylfunni. Kvað hann Begga og Guðna hafa verið við svalahurðina þar sem þeir hafi reynt að komast út en ekki komist. Það hafi verið slagsmál úti um allt og blóð.

Kaj sagði lögreglu að hann væri, með þessum framburði sínum, að skrifa upp á sína eigin dauðarefsingu. Hann muni þurfa að hafa augun í hnakkanum núna. Þeir séu vinir hans en þetta kallist „skvíl fattarðu“ en þetta sé sannleikurinn. Kaj ítrekar síðar í skýrslunni að hann sé þegar orðinn hræddur þar sem hann sé að segja frá. Kaj kvaðst ekki hafa séð eða tekið eftir Garðari fyrr en hann fór út en hann hafi allur verið út í blóði. Þá kvaðst hann ekki hafa séð Sævar fyrr en hann var á leið út úr íbúðinni. Hann hafi ekki tekið eftir honum á meðan árásin stóð yfir. Kvað hann alla hafa tekið þátt í árásinni en Annþór hafi bara staðið og fylgst með auk þess að ganga út með Sævar í lokin. Viggó og Sindri hafi bara verið að eyðileggja hluti þarna inni á meðan árásin stóð yfir, brjóta glugga, sjónvarp og eitthvað fleira. Aðspurður um hvort handlóð hafi verið notuð, kvað Kaj þau hafa verið fljúgandi út um allt. Hann hafi síðar heyrt að það hafi verið handlóð sem fótbraut Begga. Þá sagði hann að golfkylfurnar hafi orðið eftir og einhverjar hafi verið brotnar. Simbi hafi síðan skutlað sér heim eftir árásina. Við lok skýrslutökunnar var Kaj sýnd lögreglukylfa úr tré og staðfesti Kaj að það hafi verið sams konar kylfa sem Börkur hafi verið með.

Kaj Anton gaf aftur skýrslu þann 17. mars sl. hjá lögreglu og kvað rétt vera að hann hafi verið heima þegar hringt var í hann og hafi Börkur sótt hann og þeir farið saman í bíl upp í Háholt þar sem átti að ganga frá Begga. Staðfesti hann það sem hann hafði áður sagt hjá lögreglu.

Ákærði Kaj Anton A. Larsen kvaðst fyrir dómi muna eftir að hafa verið að Háholti 4 í Mosfellsbæ. Ákærði, Sindri, Viktor og Jón Óli hafi komið á sínum bíl og hitt Simba og Smára fyrir utan. Börkur og Annþór hafi verið komnir inn þegar þeir komu á staðinn. Annþór hafi hringt í Smára og hleypt þeim síðan inn og þegar inn var komið hafi Biggi ráðist á þá og síðan hafi allt farið í háa loft. Kvaðst ákærði hafa verið með eitthvert prik og Smári með sleggju þegar þeir komu þarna. Ákærði kvaðst hafa ráðist á Guðna og barið hann með prikinu í hendurnar. Simbi og Viktor hafi verið inni í herbergi með Bigga box. Smári hafi verið með sleggju og barið allt og alla, aðallega Begga. Sleggjan hafi næstum farið í þá alla. Ástæða þess að þeir fóru upp eftir hafi verið að Beggi hafi lamið vin þeirra og þeir ætlað að ræða við hann. Aðspurður um hvort Börkur hafi sótt hann heim, kvað hann það vera rangt. Sagðist ákærði einu sinni hafa séð Börk með kylfu en það hafi verið vegna þess að Börkur hafi verið að afvopna strákinn. Hann minnti að það hafi verið Garðar. Annþór hafi ekkert gert utan að taka Sævar og fara með hann út. Sigmundur hafi verið inni í herbergi. Handlóð hafi verið þarna fljúgandi út um allt. Viktor hafi verið hjá herberginu og Viggó og Sindri hafi aðallega verið að brjóta hluti þarna inni. Aðspurður hvort hann hafi veist að Bergi neitaði hann því en sagðist aðallega hafa barið Guðna og þá í hendurnar á honum. Aðspurður kvaðst hann hafa sagt hvað sem er hjá lögreglu í þeim tilgangi að losna sem fyrst úr gæsluvarðhaldi. Lögreglan hafi sífellt beðið hann að segja eitthvað um Börk og Annþór sem ekki hafi verið satt. Þá hafi skýrsla verið tekin af honum hjá lögreglu án þess að verjandi hans hafi verið viðstaddur.

Ákærði Sigmundur Geir Helgason gaf skýrslu hjá lögreglu 14. mars sl. Kvaðst hann ekki hafa verið á staðnum þegar árásin var gerð í Háholti. Þá neitaði hann því einnig að ráðist hafi verið á hann að Vesturbergi þann sama dag.

Skýrsla var aftur tekin af Sigmundi þann 19. mars sl. Neitaði hann að tjá sig.

Ákærði Sigmundur Geir Helgason kom fyrir dóminn og kvaðst hafa verið á staðnum í umrætt sinn. Þar hafi þeir ekkert endilega verið að ráðast á Begga, þeir ætluðu bara að ræða við hann. Kvaðst hann hafa slegist við Bigga en ekki Begga. Þegar þeir komu inn í íbúðina þá hafi Biggi ráðist á þá og það endað með því að ákærði réðist á Bigga. Síðan hafi allt endað í slagsmálum. Þeir Biggi hafi slegist en hann hafi ekki slegist við neinn annan. Upphafið hafi verið að Beggi og fleiri hafi komið upp í Vesturberg til ákærða og ætlað að hitta Smára en ákærði hafi verið sleginn þar sama dag. Hann hafi farið upp á slysadeild og Smári með honum. Þá hafi Jón Ólafur og Smári verið með sér uppi á slysadeild en hvort Sindri og Viggó hafi verið með líka myndi hann ekki. Ákærði hafi farið af slysadeildinni án þess að láta athuga áverkana sem hann hafði fengið á höfuðið í Vesturberginu. Annþór og Börkur hafi verið á staðnum í Háholti þegar þeir komu þangað. Þeir hafi bankað að Háholti og farið inn. Hann hafi þá heyrð Begga öskra: „Opnið hurðina“. Þegar inn var komið hafi Biggi komið á móti sér með karatespörk og þeir lent í átökum. Ákærði kvaðst ekki hafa séð þegar átökin áttu sér stað inni í íbúðinni en hann hafi séð Smára með sleggjuna og einhverjar golfkylfur hafi verið þarna. Aðspurður kvað hann tilganginn með að fara í Háholtið hafa alls ekki verið að ráðast á Begga heldur að koma honum í skilning um að hann ætti ekki að koma heim til hans með ofbeldi. Aðspurður kvaðst ákærði vita að Börkur og Annþór hafi verið á staðnum til að gera upp önnur mál.

Ákærði Sindri Kristjánsson gaf skýrslu þann 14. mars sl. Neitaði hann að tjá sig. Sindri neitaði einnig að tjá sig í skýrslutöku þann 19. mars sl.

Ákærði Sindri Kristjánsson kom fyrir dóminn og kvaðst hafa verið á staðnum í umrætt sinn. Kvaðst ákærði hafa komið með Jóni Óla, Viggó og Kaj í bifreið í Háholtið. Þá hafi Annþór hringt í Smára og opnað fyrir þeim svo þeir kæmust inn í íbúðina. Þegar þeir fóru inn hafi Biggi komið á móti þeim og þá hafi orðið átök. Hann hafi séð Smára slá Begga með sleggju nokkrum sinnum í fótinn. Sindri kvaðst sjálfur hafa brotið spegil sem var á vegg á ganginum. Þá hafi hann séð einhvern lemja Börk með kylfu og Börkur tekið kylfuna af honum. Hann hafi ekki séð Börk berja neinn. Þá hafi Annþór staðið og horft á. Ákærði hafi ekki séð aðra gera neitt. Þeir einu sem hafi tekið þátt í barsmiðum hafi verið Kaj og Smári. Þegar þessu var lokið hafi þeir allir farið út. Sindri kvaðst vera kominn í fasta vinnu og hafa verið edrú frá 8. október sl. Aðspurður kvaðst hann ekki hafa séð Annþór gera neitt en hann hafi farið með Sævari út síðar. Kvað ákærði Börk ekki hafa komið með honum í bifreið í Háholtið. Kvaðst hann hafa séð Guðna slá Börk og þá aftan í bakið en hann myndi það ekki svo. Aðspurður um það hvernig hann vissi um það að Bergur hafi gefið Annþóri leyfi til að hleypa þeim inn, kvað hann Smára hafa sagt sér það.

Ákærði Smári Valgeirsson gaf skýrslu hjá lögreglu 16. mars sl. Neitaði hann að tjá sig.

Skýrsla var aftur tekin af Smára hjá lögreglu 18. mars sl. og neitaði hann að tjá sig um sakarefnið. Aðspurður neitaði hann þó að Börkur Birgisson hafi veitt Bergi áverka á fæti.

Ákærði Smári Valgeirsson kom fyrir dóminn og kvað upphafið vera að Beggi, Guðni og Biggi hafi komið heim til Simba og ráðist á þá báða. Ákærði hafi farið með Simba upp á slysideild og þar hafi þeir ákveðið að fara heim til Begga og bjóða honum að borga skaðabætur fyrir það sem hann hafði gert. Þeir hafi því farið upp eftir en Annþór og Börkur hafi viljað fara inn á undan en þeir hafi átt eitthvað vantalað við Begga út af skuld. Síðan hafi Annþór hringt í sig og ákærði þá heyrt í Begga öskra: „Hleypið þeim bara inn“. Hurðin hafi verið læst og Annþór hafi opnað fyrir þeim. Þeir hafi því farið inn í íbúðina og þá mætt Bigga sem hafi ráðist að þeim en Simbi tekið á móti honum. Síðan hafi bara brotist út átök. Ákærði hafi aðallega veist að Begga en þetta væri allt mjög óljóst, þetta hafi gerst í svo miklum flýti. Ákærði kvaðst hafa lamið Begga eins oft og hann gat með sleggjunni en ekki hitt hann mjög oft. Beggi hafi dottið á bak við sófa og ákærði þá lamið Begga þar sem hann lá. Þetta hafi verið plasticsleggja sem væri notuð til að berja ís af skipum. Ákærði kvaðst hafa fundið sleggjuna fyrir löngu og það hafi verið tilviljun að hann hafi tekið sleggjuna með sér inn, hún hafi bara verið í skottinu á bílnum. Ástæðan fyrir því að þeir hafi farið inn vopnaðir var að Beggi og þeir hafi komið vopnaðir heim til hans. Aðspurður kvaðst hann ekki geta sagt til um hver hefði gert hvað inni í íbúðinni, hann hafi aðallega verið að hugsa um það sem hann gerði sjálfur. Hann hafi hins vegar séð Annþór og Börk fara út með Sævar og það hafi verið fljótlega áður en átökin hófust. Það hafi verið þegar ákærði braut sófaborðið með sleggjunni. Aðspurður kvað hann rétt að Simbi hafi gætt Bigga inni í herbergi svo hann kæmist ekki fram. Þá minnti ákærða að Guðni hafi eitthvað veist að Berki sem hafi tekið kylfuna af Guðna.

Aðspurður um það hvernig Börkur og Annþór hafi vitað að þeir væru á leiðinni til Bergs, útskýrði hann að þegar Jón Óli fór að sækja Sindra og Viggó þá hafi þeir verið að vinna hjá Annþóri og Berki í Hafnarfirði, og þeir þá frétt af áætlun þeirra og beðið um að fá að fara á undan þeim til að gera upp skuld við Begga fyrst.

Ákærði Viggó Emil Berglindarson gaf skýrslu hjá lögreglu 14. mars sl. Neitaði hann að hafa verið að Háholti í umrætt sinn og neitaði að tjá sig frekar um málið.

Viggó gaf aftur skýrslu þann 21. mars sl. Neitaði hann að tjá sig frekar um málið.

Ákærði Viggó Emil Berglindarson kom fyrir dóminn og kvaðst hafa verið að vinna í Hafnarfirði þegar tveir strákar, Viktor Hrafn og Jón Ólafur, komu og sögðu Begga hafa ráðist inn á vin sinn og ákærði hafi verið beðinn um að koma með þeim til að ræða við Begga. Ákærði og Sindri hafi farið sama á einum bíl og hitt hina strákana þar, aðra ákærðu nema Annþór og Börk, en þeir hafi verið inni í íbúðinni þegar þeir komu að. Það sem ákærði mundi var að útidyrhurðin hafi verið opnuð, þeir farið inn en út hafi brotist slagsmál. Ákærði hafi séð Bigga koma sparkandi á móti þeim þegar þeir komu inn, ákærði hafi farið beint inn á salerni og brotið eitthvað þar, sparkað í gler og brotið vask en misst af slagsmálunum og því ekki séð þau. Aðspurður kvað hann Börk ekki hafa komið að skipulagningu árásarinnar áður en

þeir fóru upp í Mosfellsbæ. Þá kvaðst hann muna eftir því að Annþór hafi farið með Sævar út. Aðspurður um það hvort hann hafi búið í herbergi á vegum Barkar neitaði hann að tjá sig. Þá kvað hann enga skipulagningu hafa átt sér stað en það hafi verið sameiginleg ákvörðun að fara upp eftir. Ákærði kvaðst vera að koma sér út úr öllum „glæpum“ og reyna að koma lífi sínu á réttan kjöl.

Ákærði Viktor Hrafn Einarsson gaf skýrslu hjá lögreglu 16. mars sl. Neitaði hann því að hafa verið á staðnum. Kvað hann Börk Birgisson vera kunningja sinn, kvað sig lítið þekkja Annþór Karlsson en hitta hann af og til. Viktor var spurður hvort hann hafi orðið fyrir árásum eða hótunum eftir að rannsókn málsins hófst. Sagði hann að einhver hefði skemmt bíl móður hans nóttina eftir að þeir voru handteknir en honum sjálfum hafi ekki verið hótad.

Viktor gaf aftur skýrslu 18. mars sl. Kvaðst Viktor þá vilja breyta framburði sínum frá 16. mars þannig að hann hafi verið á staðnum. Kvað hann rétt vera að hann hafi verið að passa Bigga box inni í herbergi. Allt hafi þetta byrjað með því að Beggi og félagar hans hafi ráðist á vini Viktors, Smára og Simba, í Vesturbergi og því hafi verið farið heim til Begga. Hann hafi verið sofnaður heima hjá sér þegar Smári hringdi í hann og hann beðinn að koma heim til Begga litla. Annþór og Börkur hafi farið fyrstir inn og síðan hafi verið hringt í einhvern þeirra og í framhaldi opnað fyrir þeim inn í íbúðina. Þeir hafi farið inn og Viktor og Kaj hafi tekið Bigga box strax inn í herbergi. Viktor hafi verið með golfkylfu og slegið og þá hitt Smára, sem hann ætlaði ekki að gera, en kylfan hafi brotnað við það. Smári hafi verið með kylfuna og sveiflað henni. Viktor kvaðst hafa farið inn á salerni með kylfuna og slegið með henni inni á baði, brotið klósettsetuna og sturtudótið. Kvað hann engan hafa stjórnað þessu, þetta hafi bara verið sameiginleg ákvörðun. Kvaðst hann bara hafa þekkt Begga og Sævar inni í íbúðinni en fimm eða sex manns hafi verið þar. Viktor kvaðst ekki hafa séð hverjir hafi veitt Begga áverka. Flestir hafi verið með vopn en ekki Annþór og Börkur, en það gæti verið að Börkur hafi verið með kylfu. Viktor kvaðst hafa farið með Simba og Kaj í bifreið. Hann hafi ekki verið undir áhrifum enda nývaknaður. Sagði hann allt hafa gerst mjög hratt og þetta hafi verið mikið „kaos“ og ekki gott að sjá svo mikið. Það hafi brotnað borð og fullt af dóti þarna. Smári hafi komið með sleggjuna upp í Háholt. Taldi hann aðspurður að Börkur og Annþór hafi ekki skipulagt þetta, þetta hafi verið sameiginleg ákvörðun.

Ákærði Viktor Hrafn Einarsson kom fyrir dóminn og kvaðst hafa farið inn í Háholt og endað inni í herbergi með Bigga box. Ákærði hafi ekkert gert utan að gæta þess að Biggi lægi þar áfram á gólfinu. Ákærði kvaðst hafa verið nývaknaður og Jón Ólafur hafi komið til sín en hann fengið hringingu frá Smára sem var á slysavardstofu. Þeir hafi farið inn í Hafnarfjörð til að ræða við Sindra og Viggó um að þeir ætluðu að fara og tala við Begga. Þeir hafi farið upp í Breiðholt til að sækja Kaj. Þeir hafi síðan allir farið saman í bifreið upp í Mosfellsbæ. Þeir hafi hitt Annþór og Börk fyrir utan en þeir hafi viljað fara fyrstir inn til að ræða við Begga. Þeir hafi beðið fyrir utan á meðan. Hurðin hafi síðan bara opnast og þeir farið inn. Ákærði kvaðst lítið geta lýst því sem gerðist inni, en ljós og borð hafi brotnað. Ákærði kvaðst rétt hafa lítið inn í stofuna eftir að árásinni var hætt en allt hafi verið í myrkri svo hann hafi lítið séð. Ákærði hafi séð Smára með sleggju auk þess að hann hafi séð golfkylfur á gólfinu. Smári hafi verið með sleggjuna þegar þeir fóru inn. Ákærði kvaðst sjálfur hafa verið með golfkylfu en ekki gert neitt með hana. Áður en hann hafi farið út hafi hann farið inn á salerni og brotið klósettsetuna. Að

öðru leyti kvaðst hann ekki geta lýst átökunum frekar. Ákærði kvað einhvern hafa verið með sér inni í herberginu en Biggi hafi lagst sjálfur á gólfíð þar. Ákærði kvaðst líklega vera kominn með vinnu úti á landi og vera að fara í skóla. Aðspurður kvaðst ákærði ekki hafa séð Annþór ráðast á neinn en hann hafi farið út með Sævar.

Vitnið Bergur Már Ágústsson sagðist í skýrslu þann 5. mars 2012 hjá lögreglu hafa átt í útistöðum við Simba og Smára í Vesturbergi um klukkustund áður en þeir komu heim til hans. Hann hafi setið, ásamt Guðna, Bigga, Sævari Hilmars og Garðari, heima þegar Börkur og Annþór bönkuðu upp á hjá honum og Bergur tekið á móti þeim. Annþór hafi hann faðmað en þeir hafi þekkt vel. Annþór hafi spurt hann hvað hafi gerst og í um það bil tíu mínútur ræði þeir um það. Á sama tíma hafi þeir Annþór og Börkur verið að „stilla öllu upp“, og meðal annars tekið öll vopn frá og slitið hópinn í sundur. Annþór hafi farið með Bigga inn í herbergi og rætt við hann en jafnframt farið í símann og opnað hurðina fram á gang. Það síðasta sem Bergur hafi vitað var að hann sá sleggju sem munaði sentimetra að færi í andlit hans og inn hafi komið fjórtán manns. Hann hafi þekkt Smára og Simba, en ekki aðra í þeim hópi. Hópurinn hafi ráðist af alefli á þá. Þegar hann síðan kom heim af spítalanum hafi sjö brotnar golfkylfur legið á gólfinu. Kvað hann þá félagar hafa verið króaðir af í sitt hvoru horninu og barðir. Smári, Simbi og Börkur hafi ráðist á Berg. Smári hafi beitt golfkylfu, Simbi slegið hann með handlóði og Börkur verið með sleggju og lamið hann meðal annars í hægri fótlegg svo opið beinbrot hlaut af. Árásin hafi staðið yfir í tvær til þrjár mínútur. Aðspurður kvaðst hann hafa átt í útistöðum við Smára, barnsföður systur sinnar, og Simba, sem hafi verið í Hells Angels, og kæmu Annþóri og Berki ekki við. Þá kvað hann Garðar hafa rotast illa, hann hafi fengið sleggju í höfuðið. Biggi hafi sloppið best úr þessu, Guðni hafi marist allur á höndum en Sævar hafi frosið og Annþór og Börkur hafi farið með hann út. Kvaðst Bergur hafa verið skíthræddur um líf sitt á meðan á árásinni stóð en þetta hafi bara verið fyrirsát. Sagði hann aðspurður Bork hafa skipulagt árásina, þetta væri hans „taktík“. Hinir hefðu aldrei þorað að koma ef Annþór og Börkur hefðu ekki komið og skimað út svæðið fyrir þá. Aðspurður kvaðst hann viss um að Börkur hafi slegið hann með sleggjunni. Þetta hafi verið sleggja úr harðplasti með stóru skefti.

Vitnið Bergur gaf aftur skýrslu hjá lögreglu þann 19. mars 2012 og sagði þá Anna og Bork hafa komið fyrsta inn og síðan opnað fyrir einhverjum tólf til fjórtán manns þegar hann sá ekki til. Hann hafi bara séð hausa og kylfur, íbúðin hafi fyllst af mönnum. Hann hafi séð út undan sér sleggju vera á leið í hausinn á sér og hafi Börkur verið með sleggjuna. Þá kvaðst hann hafa séð að Annþór hafi stjórnað árásinni, hann hafi staðið kyrr og stjórnað en verið vopnlaus. Bergur kvaðst hafa séð Garðar sleginn í höfuðið með sleggjunni af Berki. Aðspurður um hvort Smári hafi verið með sleggjuna neitaði Bergur því og ítrekaði að Börkur hafi verið með hana. Smári hafi verið með golfkylfu og Simbi hafi kýlt hann með handlóðum.

Bergur kvaðst hafa í fyrstu staðið uppi á sófabakinu þar sem högginn dundu á honum, en engin leið hafi verið að átta sig á því hver var að berja hann og hvar. Hann hafi svo dottið niður þegar sófinn ýttist frá honum. Hann hafi svo áttað sig á því, þar sem hann lá á gólfinu, að hann hafi verið fótbrotni, eða þegar hann ætlaði að standa upp. Hann gæti ekki sagt til um það hvort hann hafi fengið sleggjuna í sig standandi eða liggjandi, það hafi verið svo margt í gangi en hann væri alveg viss um að sleggjan hafi komið í hann og það hafi verið Börkur sem hélt á henni. Hann haldi þó að hann hafi verið standandi þegar sleggjan kom í fótinn á honum, hann

hafi fundið fyrir einhverjum smelli þá. Ítrekaði Bergur, þegar borið var undir hann að önnur vitni hafi talið Smára hafa verið með sleggjuna, að það hafi verið Börkur sem hélt á henni.

Aðspurður um skýringu á því hvers vegna Annþór hafi enn verið á vettvangi þegar lögreglan kom, kvað hann Annþór hafa boðist til að skutla honum á sjúkrahús en Bergur sagt honum að „drulla sér í burt“. Taldi Bergur að Annþór hafi verið áfram til að gæta þess að hann segði ekki til hans. Bergi hafi ekki dottið það í hug þá. Kvaðst Bergur hafa hringt í Annþór og lesið honum pistilinn þar sem hann hafi ekki átt að skipta sér af erjum Bergs og Smára. Ítrekað aðspurður fullyrti Bergur að Börkur hafi verið með sleggjuna. Hann myndi ekki hlífa Smára ef hann hefði verið með hana. Aðspurður um það hverjir hafi ráðist á Guðna, sagðist Bergur eiga erfitt með að nafngreina þá, allt hafi gerst svo hratt en það hafi verið einhverjir tittir. Aðspurður kvað Bergur ágreining hafa verið á milli hans og Smára sem hafi ekki komið Berki né Annþóri nokkuð við. Kvaðst Bergur ekki hafa vitað af því þegar Annþór fór og opnaði fyrir öðrum.

Vitnið Bergur Már Ágústsson kom fyrir dóminn og lýsti atburðum þann 4. janúar sl. þannig að Annþór og Börkur hafi komið til sín að Háholti 4 í Mosfellsbæ, bankað, þeim hafi verið hleypt inn og þeir verið að „spjalla við hann eitthvað“ auk þess að þeir hafi verið að skipuleggja árásina. Íbúðin hafi allt í einu fyllst af fólki. Hann hafi fengið opið beinbrot eftir sleggju. Fyrst hafi hann talið að það hafi verið Börkur sem sló hann með sleggjunni en síðan hafi honum verið sagt að Smári hafi barið hann. Ítrekað spurður um þetta síðar í skýrslutökunni kvaðst hann hafa vitað hverjir voru að berja sig, „ég hélt fyrst að Börkur hafi barið mig með sleggjunni ég er pottþéttur á því“ en einhver hafi sagt honum seinna að einhver annar hafi barið hann með sleggjunni. Aðspurður kannaðist Bergur ekki við það að Annþór hafi sagt honum að menn biðu fyrir utan hjá honum. Sagði hann að fyrr um daginn hafi hann farið að Vesturbergi 6 í Reykjavík með karatekylfu, ásamt Bigga og Guðna, og þar hafi hann slegið Simba með kylfunni. Facebook-samskipti Bergs og Annþórs voru borin undir Berg þar sem fram kemur að löngu sé búið að taka ákvörðun um Smára lúxusvandamál. Lýsti hann þeim samskiptum fyrir dómnum. Aðspurður um það hvort lögregla hafi hvatt hann til að kæra árásir kvað Bergur að fjöldi manns og lögregla hafi kvatt hann til að kæra Annþór og Börk. Aðspurður kvaðst hann vera viss um að Börkur og Annþór hafi undirbúið árásina að Háholti 4. Þeir hafi komið fyrstir inn, fjarlægð það sem þeir gætu varið sig með og skilið menn að. Síðan hafi Annþór hleypt tólf manns inn í íbúðina. Aðspurður kvaðst hann ekki hafa heimilað Annþóri að hleypa þeim inn. Kvaðst Bergur hafa verið undir áhrifum fíkniefna þegar árásin átti sér stað. Bergur neitaði því fyrst að Annþór og Börkur hafi verið í upphafi heimsóknarinnar að innheimta hjá honum 50.000 krónur en Garðar hafi greitt Annþóri 20.000 krónur þegar þeir fóru, en Annþór hafi verið að rukka sig eftir árásina. Játti hann því þá að þeir hafi rætt það við komuna til hans.

Vitnið Garðar Smári Ómarsson gaf skýrslu hjá lögreglu 6. mars 2012. Kvaðst hann hafa verið staddur heima hjá Bergi ásamt Bigga box, Sævari og Guðna þegar þeir Annþór og Börkur komu þangað. Annþór hafi verið að spjalla við Begga og allt í góðu. Síðan gangi Annþór eitthvað fram, eins og hann sé að tala í símann. Næst viti Garðar af sér er hann fær sleggju í hausinn og tólf manns komnir inn í íbúðina. Hann hafi svona „semi rotast“ og dottið niður í hornið og legið þar frekar vankaður. Hann hafi séð einhverja á Guðna, en nánast restina af þeim sem inn komu á Bergi, þá Simba, Börk og einhverja stráka. Það hafi verið búið að króa

Bigga af inni í herbergi. Börkur hafi verið með sleggju og einhverjir verið með golfkylfu. Simbi hafi verið með handlóð sem Beggi átti og barið Begga með þeim. Hafi Garðari fundist árásin skipulögð, þeir hafi ekki búist við þessu en allt í einu eftir að Annþór hafi opnað hurðina hafi stofan verið full og allir inni óviðbúnir. Kvaðst Garðar ekki hafa séð hver sló hann í höfuðið með sleggjunni en hann hafi séð Börk með hana stuttu síðar. Kvaðst Garðar hafa verið að spjalla inni í eldhúsi og verið algjörlega óviðbúinn. Hann hafi legið á gólfinu eftir höggð og einhverjir hafi barið hann með golfkylfum og handlóðum þar. Hann hafi ekki átt möguleika á að verja sig. Spurður um það hverjir hafi veitt Bergi áverka, kvað Garðar flesta hafa verið á honum. Simbi með handlóð og Börkur með sleggjuna. Eftir árásina kvaðst Garðar hafa skriðið til Begga og hafi þá ekki átt von á því að hann væri á lífi. Garðar kvaðst, aðspurður, hafa séð Börk beita sleggjunni á Berg. Kvaðst Garðar hafa farið á slysadeild sama kvöld en hann hafi fengið skurð ofan við enni í hársverði sem þurfti að sauma með sex eða átta sporum. Auk þess hafi hann verið marinn og aumur. Garðar kvaðst ekki vita um tilefni árásarinnar. Kvaðst Garðar viss um að árásin hafi verið skipulögð, þetta væri lengst uppi í Mosfellsbæ og hefði klárlega verið skipulagt. Garðar kvaðst ekki hafa tilkynnt árásina til lögreglu þar sem hann hafi ætlað Bergi að gera það. Kvað hann þá félagi ekkert hafa rætt saman um framhaldið.

Garðar gaf aftur skýrslu hjá lögreglu 19. mars 2012. Í sjálfstæðri frásögn segist hann hafa setið heima hjá Begga og verið að spjalla ásamt fleirum. Börkur og Annþór hafi komið og Annþór síðan gengið frá eins og hann væri að fara í símann. Það næsta sem hann vissi var að hann hafi fengið sleggju í hausinn og húsið hafi fyllst af einhverjum gaurum. Hann hafi dottið niður og verið vankaður. Guðni hafi setið í sófa og Beggi farið upp í sófann og staðið á bakinu á honum þar til sófinn hafi runnið fram og Beggi dottið niður. Aðspurður um það hverjir hafi ráðist að Bergi, kvaðst hann hafa séð í bakið á þeim en það hafi verið Simbi og Smári og hann haldi að Börkur hafi verið að því líka. Aðspurður um það hver hafi beitt sleggjunni, kvaðst hann ekki geta sagt til um það, hann væri ekki alveg viss um það. Aðspurður um framburð hans fyrir lögreglu 6. mars um þetta atriði sagðist hann vera búinn að hugsa þetta svolítið og hann hafi sjálfur verið hálfrottaður, þannig að hann væri bara ekki viss um það lengur. Þeir sem hafi helst veist að Begga hafi verið Simbi, Smári og Börkur. Þeir hafi verið með golfkylfur og, að hann hélt, handlóð sem Simbi hafi verið með en allir hafi verið með eins konar barefli. Kvaðst Garðar ekki hafa séð þegar Bergur var fótbrottinn og þegar hann skreið til hans eftir árásina hafi hann ekki verið viss um að koma að honum lifandi. Mikil óp og öskur hafi fylgt árásinni. Eftir að Bergur hafi fallið á bak við sófann þá hafi verið ráðist enn frekar að honum en hann hafi þá lítið getað varið sig.

Spurður nánar út í það hvort Börkur hafi verið með sleggjuna, kvaðst Garðar ekki muna það nú svo vel, hann gæti ekki verið 100% viss um að það hafi verið Börkur sem sveiflaði sleggjunni að Begga. Einhver í hópnum hafi verið með sleggjuna, en hver það var gæti hann ekki sagt til um. Þá kvaðst hann ekki geta sagt til um það hvort Smári hafi verið með sleggjuna. Hann hafi ekki verið að þæla í því. Guðni hafi líka hlotið áverka og verið blóðugur eftir árásina. Aðspurður hvort hann hafi orðið fyrir hótunum eða ónæði frá því að hann gaf fyrst skýrslu fyrir lögreglu vegna þessa máls kvað hann svo ekki vera en hann hefði áhyggjur af því að verða beittur hefndaraðgerðum ef hann segði sannleikann í málinu. Hann væri samt ekki að ljúga út af því í skýrslunni.

Vitnið Garðar Smári Ómarsson kom fyrir dóminn og lýsti atvikum svo að þeir hafi verið nokkrir heima saman hjá Begga. Annþór og Börkur hafi komið inn og spjallað. Það næsta sem hann vissi voru brjáluð læti og hann hafi fengið sleggju í höfuðið og síðan muni hann lítið. Hann hafi ekki séð hver sló hann. Hann gæti ekki lýst frekar hvað gerðist. Hann hafi verið hálfrotaður eftir þetta og því lítið séð. Hann minni þó að lóðum hafi verið kastað í hann þar sem hann lá. Hann hafi ekki tekið eftir öðrum vopnum, bara tekið eftir brotnum golfkylfum eftir á þegar aðrir voru farnir. Kvaðst hann ekki geta bent á neinn ákveðinn. Annþór hafi orðið eftir þegar aðrir fóru og hann hafi séð hann ræða við Begga. Lögregluskýrsla var borin undir Garðar þar sem hann lýsti því að Börkur hafi verið með sleggjuna og kvaðst hann ekki muna nú eftir að hafa séð það. Þá kvaðst hann ekki muna núna að Simbi og Börkur hafi ráðist á Berg og kvaðst hann jafnframt ekkert muna núna. Það geti vel verið að hann hafi sagt þetta þá og talið sig muna það þá en hann muni þetta ekki svona núna. Ítrekað aðspurður kvað hann allt það rétt sem eftir honum var haft hjá lögreglu.

Vitnið Guðni Rúnar Pálmason gaf skýrslu hjá lögreglu 8. mars 2012 og sagði þannig frá að hann, ásamt Begga, Bigga, Sævari og Garðari, hafi verið heima hjá Begga þegar Annþór og Börkur komu inn. Beggi og Annþór hafi greinilega verið félagar og ekki hafi verið annað að sjá en allt hafi verið í góðu. Allt í einu hafi íbúðin fyllst af mönnum en hann hafi illa getað áttað sig á því hverjir það voru, hann hafi þó þekkt Smára í hópnum. Hann hafi verið með sleggju, einhverja þá stærstu sleggju sem hann hafi séð. Þeir hafi þyrpst inn, hann hafi orðið skíthræddur og hlaupið að svalahurðinni og reynt að brjóta glerið í henni til að komast út. Það hafi ekki gengið svo hann hafi sparkað frá sér hornsófa sem var þar, staðið á bak við hann og reynt eftir fremsta megni að skýla höfðinu og efri hluta með handleggjum, það hafi dunið á honum högg með golfkylfum. Hann hafi ákveðið að standa kyrr og taka högginn og notað sófann líka til að skýla sér. Hann hafi fengið högg á handleggina, höfuð og efri hluta líkamans. Aðspurður kvað hann Börk hafa slegið sig með baseball-kylfu í handlegginn og Guðna hafa reynt að slá hann hnefahögg til baka. Hann hafi verið barinn með golfkylfum, járnkylfu sem kastist út eins og lögreglukylfa og Smári hafi sveiflað sleggjunni að honum. Hann kvaðst ekki geta sagt að hann hafi séð Börk beita sleggjunni og hann hafi ekki séð Annþór gera neitt annað en að tala þarna inni. Guðni kvaðst ekki hafa séð Berg fyrir en hann hafi dottið niður sjálfur, þá hafi Bergur verið fyrir aftan hann en þá hafi mennirnir verið farnir út. Aðspurður hvort hann telji árásina hafa verið planaða eða heimsóknina frá Annþóri og Berki verið byrjun á þessu kvaðst hann vera viss um það, þetta hafi verið svona „setup“, alveg ákveðið. Aðspurður hvort hann hafi orðið hræddur um líf sitt svaraði hann fyrst: „Nei eða jú kannski fyrst“. Guðni kvaðst hafa verið saumaður í hnakka nokkur spor eftir þetta, hann hafi verið marinn, átt erfitt með að anda í nokkra daga og bein í úlnið hafi sprungið. Hann hafi ekki kært þetta, hann hafi meitt sig pínulítið í úlnið og hann nenni ekki að vera að fá þetta hyski á eftir sér.

Í lokin hafi allir farið nema Annþór, hann hafi staðið þarna þegar lögreglan kom og hafi Annþór sagt nei við lögregluna þegar þeir spurðu hvort þeir mættu koma inn en Beggi hafi hleypt þeim inn. Aðspurður hvort hann hefði það á tilfinningunni að Annþór hafi stýrt árásinni svaraði hann: „Já auðvitað, hann stýrði allavega „setupinu“.

Aðspurður hvort árásin að Vesturbergi fyrr um daginn hafi tengst þessari árás, sagði hann það alveg öruggt.

Vitnið Guðni Rúnar Pálmason kom fyrir dóminn og kvaðst hafa verið staddur að Háholti þegar Annþór og Börkur komu í heimsókn. Stuttu síðar hafi íbúðin fyllst af fólki með kylfur og fleira. Börkur og fullt af liði, sem hann þekkti ekki, hefði ráðist á sig. Börkur hafi barið sig með baseballkylfu og flestir aðrir réðust að honum. Hann hafi tekið eftir því eftir á að Bergur hafi dottið niður fyrir aftan sig. Smári hafi komið fyrstur inn með sleggju og beint henni að Guðna og síðan hafi hann snúið sér að Begga. Kvaðst hann ekki hafa séð hver opnaði fyrir strákunum sem komu inn í íbúðina. Annþór hafi verið að ræða við Berg um árásina í Vesturbergi og síðan komu allir inn. Kvaðst hann vera viss um að Annþór og Börkur hafi átt aðild að árásinni, þeir hafi verið að senda SMS og verið í símanum og stuttu síðar hafi allir komið inn. Annþór hafi síðan staðið þarna á meðan árásin átti sér stað. Guðni kvaðst hafa farið að Vesturbergi 6 deginum fyrir þessa árás og lent í rýskingum við Simba. Bergur hafi brotið rúðu þar og gæti verið að hann hafi slegið Simba. Aðspurður kvaðst hann ekki geta sagt með fullvissu hver hefði stýrt þessu „setupi“ en það hafi litið út fyrir að vera skipulagt þegar Annþór og Börkur komu inn í Háholt. Hann hafi ekki séð Annþór með vopn né í átökum á staðnum. Annþór hafi orðið eftir þegar aðrir fóru og verið á staðnum þegar lögreglan kom fyrst. Hann hafi ekki séð Sigmund í átökum beint. Hann hafi ekki séð þegar Bergur var laminn með sleggjunni. Minnti hann að Annþór hafi verið að ræða við Berg einhverja skitna skuld, sem hafi vafalaust verið yfirvarp. Annþór hafi verið óvopnaður þegar hann kom inn. Bergur, sem og aðrir sem hafi verið í Háholtinu þegar hinir komu, hafi verið óvopnaðir.

Vitnið Sævar Örn Hilmarsson gaf skýrslu hjá lögreglu 6. mars 2012 og sagðist hafa verið heima hjá Bergi Má þegar Annþór og Börkur komu í heimsókn. Nokkrum mínútum eftir að þeir komu hafi finn hópur bara komið hlaupandi inn, gargandi og öskrandi. Hann hafi séð sleggju koma og brjóta glerborðið og það hafi allt verið slegið í klessu. Hafi þetta verið um fjórtán til fimmtán menn. Einhver hafi opnað fyrir þeim en hurðin sé alltaf læst. Taldi hann að Annþór og Börkur hafi ekki verið með barefli þegar þeir komu inn, en hann hafi ekki verið að pæla í því, hann hafi verið að horfa á sjónvarpið og þeir að ræða saman sem vinir. Það hafi ekkert verið í gangi. Sagðist hann hafa þekkt Simba þegar hópurinn kom inn en aðra ekki. Þeir hafi verið með fjórar golfkylfur sem hafi verið brotnar í íbúðinni þegar þeir voru farnir. Einnig hafi þeir verið með sleggju með plasthaus úr glerhörðu plasti, sleggju sem sé í skipahöfnum. Kvaðst Sævar hafa átt sleggjuna, fundið hana á sínum tíma og hirt fyrir löngu þegar hann og Smári voru saman í bíltúr niður á höfn, en hann hafi hins vegar ekki séð hana í sjö eða átta mánuði. Hann hafi kannast við hana þegar hann sá hana. Kvað Sævar ekki gott að segja hver hafi komið með sleggjuna, hver sem var af þeim strákum hefði getað komið með hana en Smári hafi líklega kippt henni með. Sævar kvaðst ekki geta sagt hver hafi slegið Garðar í höfuðið með sleggjunni, hann hafi grúft sig niður og því ekki séð það sjálfur. Sævar kvaðst ekki hafa séð þegar Garðari, Bergi eða Guðna voru veittir áverkar. Þegar árásin varð hafi hann legið í tungusófanum, Beggi við hliðina á honum og þegar þeir komu inn hafi Sævar litið við og séð sleggjuna á lofti, hann hafi snúið sér undan, borðið hafi verið slegið í mál og Beggi hafi stokkið upp í glugga. Þeir hafi fyrst reynt að bomba Garðar með sleggjunni en Biggi hafi slegið hann undan því höggi, sem hafi stefnt beint á gagnaugað á Garðari, það hafi bara

munað millimetra. Þá hafi hann tekið aðra sveiflu og bombað í ennið á Garðari með sleggjunni. Garðar hafi verið heillengi að jafna sig eftir það og hafi Sævar haldið að hann væri alvarlega slasaður. Sævar sagðist ekki hafa séð hver hélt á sleggjunni. Sagði Sævar það rétt ályktað að Bergur hafi orðið fyrir alvarlegustu árásinni og Guðni hafi komið illa út úr þessu, hann hafi verið með stór kýli út úr sér eftir að hafa verið laminn með golfkylfum, sennilega hafi kylfurnar verið brotnar á honum. Sævar sagðist sjálfur bara hafa fengið rispu á fingur. Aðspurður kvað hann rétt vera að þessir menn væru hræddir við föður sinn, Hilmar Leifsson, hræddir við að hann tæki til sinna ráða, yrði Sævar fyrir meiðslum. Sævar kvaðst hafa séð örbylgjuofninn koma fljúgandi, einhver hefði hent honum, hann hafi grúft sig niður, hræddur um að fá golfkylfu í andlitið, hlutum hafi verið grýtt, eins og örbylgjuofni og handlóðum. Hann hafi ekki séð þegar Garðar var laminn með sleggjunni, Biggi hafi sagt honum það. Sævar hafi hins vegar séð þegar verið var að berja með sleggjunni að höfðinu á Bergi, högg sem hafi lent í veggjum, algjör dauðahögg. Svo hafi verið lamið í löppina á Bergi en hann viti ekki hvað af þessum höggum hafi brotið á honum fótinn. Sævar kvaðst svo hafa verið borinn út úr íbúðinni, Annþór hafi gert það og sagt við hann að vanda val sitt á vinum.

Vitnið Sævar Örn Hilmarsson kom fyrir dóminn og lýsti atvikum svo að hann hafi verið staddur í Háholti í umrætt sinn. Hafi Börkur og Annþór komið þar og verið að kanna kvað gerðist á milli þeirra og Smára í Vesturbergi. Hnífur hafi verið á sófaborðinu sem Börkur hafi tekið í þeim tilgangi að Bergur myndi ekki taka hann upp þegar þeir kæmu inn. Engin önnur vopn hafi verið nálæg þegar Annþór og Börkur komu inn. Annþór hafi meira og minna verið í símanum og farið síðan og opnað útidyrhurðina og hleypt strákunum inn. Sófaborð úr gleri hafi verið brotið strax og sleggja og golfkylfur hafi verið á lofti. Örbylgjuofn hafi komið fljúgandi. Beggi hafi verið kominn upp á sófann og allir hafi verið að berja hann. Sig minni að fjórir hafi verið að berja Begga og Simbi hafi hent örbylgjuofninum í hann en hann hafi lítið séð annað, Annþór hafi staðið fyrir framan hann. Smári hafi verið með sleggjuna og slegið allt sem hann gat með henni. Kvað hann þá alla hafa komið saman á þremur bílum í Háholtið. Kvaðst hann ekki vita hver skipulagði árásina en honum fyndist það augljóst. Vildi vitnið ekki tjá sig frekar um það. Annþór hafi orðið eftir þegar aðrir fóru en líklega hafi hann ætlað að tryggja að Bergur myndi ekki kæra þetta. Kvað Sævar Bigga hafa staðið í miðjum ganginum þegar hópurinn kom inn og einhverjir fóru með Bigga beint inn í herbergi. Simbi hafi verið inni í herberginu auk þess sem hann hafi komið og kastað örbylgjuofninum. Hann hafi einnig heyrt Annþór spyrja Berg um 50.000 krónurnar. Aðspurður kvaðst hann hafa bæði séð Jón Ólaf og Viktor berja með golfkylfum. Aðspurður kvað hann Annþór hafa farið með sig út í forstofu þar sem hann klæddi sig í skóna eftir árásina. Lögregluskýrsla frá 7. mars sl. var borin undir Sævar þar sem hann sagði að einhver hefði hent örbylgjuofninum. Nú segi hann að Simbi hafi hent ofninum. Kvaðst Sævar hafa ákveðið í skýrslutöku hjá lögreglu að upplýsa ekki um Sigmund. Það sé hins vegar rétt að Simbi hafi kastað ofninum. Aðspurður hvort hann vissi hverjir voru með Berki í bíl þegar þeir komu í Háholtið sagði hann það hafa verið Simba, Viktor, Jón Óla og Kaj ef hann myndi það rétt. Hann þekkti þá alla og væri búinn að ræða við þá eftir þetta.

Vitnið Birgir Örn Tómasson gaf skýrslu hjá lögreglu 8. mars 2012 og kvaðst hafa verið staddur heima hjá Bergi í umrætt sinn ásamt Garðari, Guðna og Sævari að spjalla saman þegar bankað var og í heimsókn hafi komið þeir Annþór og Börkur. Hafi þeir verið velkomnir en Bergur og Annþór hafi verið vinir. Þeir hafi eitthvað

spjallað saman sem Birgir hafi ekki veitt athygli. Hann hafi síðan orðið var við einhver læti eða umgang frá útidyrhurðinni og séð runu af mannskap koma inn, hver með barefli í hendi og séð golfkylfur standa upp fyrir höfuð á þeim. Birgir kvaðst hafa stokkið til á móti mönnunum og gripið í höndina á fyrsta manningnum þannig að hann hafi ekki getað sveiflað kylfunni. Hann viti svo ekki af sér fyrr en hann liggi á bakinu inni í svefnherbergi Bergs og einhverjir staðið í dyragættinni með sitt hvora golfkylfuna eitthvað að reyna að lemja hann. Hann hafi reynt að verjast höggum með höndum og fótum. Einhverjar kylfur hafi brotnað en þeir hafi ekki komið neinum þannig höggum á hann. Síðan hafi einhver aðili komið og troðið sér á milli þeirra tveggja sem gættu hans, tekið upp handlóð, sem hafi verið þar við dyrnar, og látið annað lóðið vaða í sig eins fast og hann gat, þar sem Birgir lá á bakinu. Hann hafi síðan tekið hitt lóðið og grýtt því eins fast í Birgi og hann gat. Honum hafi svo verið fyrirskipað að sitja kyrr á rúminu en einn aðili hafi þá staðið í dyragættinni með golfkylfu og gætt hans. Hann hafi séð mikið af fólki og læti eins og það væri verið að brjóta allt og bramla. Fljótlega hafi hurðinni verið lokað en þó verið litið inn af og til, til að kanna hvort hann væri ekki rólegur. Hann tók eftir að hann hafði dottið úr báðum skónum. Þá kvaðst hann hafa heyrt einhvern segja: „Komdu með sleggjuna“. Hafi hann verið hræddur um að það ætti að beita sleggjunni á hann síðastan. Eftir þetta hafi allt þagnað og hann farið fram og séð allt í rúst. Bergur hafi verið fjærst, illa farinn og Guðni líka. Annþór hafi verið að ræða við Berg. Kvaðst Birgir ekki hafa þekkt aðra en Börk og Annþór af þeim sem komu inn. Aðspurður kvað hann þá sem inn komu ekki hafa verið miklu færri en fimmtán manns. Birgir kvaðst hafa verið að ræða við Annþór þegar árásin átti sér stað en þeirra samtali hafi lokið þegar Annþór fór í símann stuttu áður en árásin átti sér stað. Birgir hafi síðan klárlega verið hindrun í vegi árásmanna þar sem hann hafi endað inni í herbergi með lokaða hurð og ekki fengið neina áverka þrátt fyrir að hafa verið barinn með stórum lóðum og verið haltur í nokkra daga. Birgir kvaðst ekki hafa séð hverjir veittu áverka, hann hafi verið inni í herbergi allan tímann.

Vitnið Birgir Örn Tómasson kom fyrir dóminn og kvaðst hafa verið heima hjá Bergi ásamt fleiri félögum. Hann hafi verið að spjalla í símann þegar bankað var og Annþór og Börkur komu inn. Annþór hafi greinilega verið félagi Bergs og heimsóknin virst vinaleg. Þeir hafi farið inn í stofu og verið að spjalla þegar húsið fyllist allt í einu af mönnum. Hann hafi verið inni í eldhúsi og heyrt eitthvað, litið fram og séð menn koma inn og kylfur standa upp frá þeim. Hann hafi rokið á móti þeim í þeim tilgangi að varna því að þeir gætu sveiflað kylfunum. Hann muni eftir að hafa tekið í höndina á fremsta manningnum en mundi svo næst eftir sér þar sem hann hafi endað á bakinu inni í herbergi og verið barinn þar með golfkylfum. Honum sé sagt að vera kyrr inni í herbergi, sem hann hafi gert. Einn maður hafi staðið yfir sér og gætt þess að hann færi ekki fram. Hann hafi ekki þekkt þann mann. Tveir eða þrjú menn hafi veist að honum, á meðan hann lá á gólfinu, með kylfu auk þess sem hann hafi verið barinn með handlóðum. Hurðinni hafi verið lokað en hann heyrt hluti brotna frammi en ekki séð átökin sem urðu í stofunni. Birgir kvaðst hafa fengið kúlu á höfuð, orðið haltur á fæti og einhverja aðra áverka fengið. Staðfesti hann að hann ásamt fleirum hafi farið í Vesturberg fyrir um daginn og einhverjar rýskingar hafi átt sér stað þá.

Vitnið Leifur Halldórsson lögreglumaður kom aftur fyrir dóminn að beiðni verjanda Barkar Birgissonar. Var hann inntur eftir því hvers vegna upplýsingar sem komi fram í lögregluskýrslu um vitneskju lögreglu hafi ekki komið fram í samantekt lögreglu. Kvað Leifur yfirheyrslur í hljóði og mynd gilda um framburð

aðila umfram samantekt lögreglu og vísaði hann til upptökunnar þar sem megi ganga úr skugga um hvort samantektin sé rétt.

Jón Gunnar Sigurgeirsson lögreglumaður kom aftur fyrir dóminn að beiðni verjanda Barkar Birgissonar. Var hann spurður út í misræmi á því sem komi fram í samantekt lögreglu af framburði ákærða og því sem komi fram í upptökum, þ.e. fullyrðingar lögreglu um að vitneskja liggi fyrir hjá lögreglu þegar skýrslutakan fór fram. Kvaðst Jón Gunnar ekki geta staðfest það sérstaklega en vísaði til hljóð- og mynddíska þar sem fram komi hvað spurt er um. Kvaðst Jón Gunnar alls ekki geta munað hvað komi fram í hverri lögregluskýrslu orðrétt í málinu.

Vitnið Sævar Þór Sigmarsson lögreglumaður kom fyrir dóminn og kvaðst hafa fengið tilkynningu um læti að Háholti 4 í Mosfellsbæ. Þegar þeir komu þar að hafi Annþór og Sævar Hilmarsson verið fyrir utan íbúðina og Sævar verið mjög stressaður. Lögreglan hafi farið inn í íbúðina og þar hafi Bergur ásamt félögum verið og allt á rúi og stúi. Þeir hafi ekkert viljað segja hvað hafi gerst og lögreglan mátti ekki kalla á sjúkrabifreið. Þeir hafi ekki áttað sig á því að Bergur hafi verið fótbrottinn. Stuttu seinna fengu þeir aftur beiðni um að fara í Háholt vegna þess að kallað hafði verið á sjúkrabíl að Háholtinu. Sævar hafi farið með sjúkrabílnum á slysavardstofuna. Annþór hafi rætt við þá og sagt lögreglu að þetta yrði bara gert upp á milli þeirra strákanna. Aðspurður kvað hann að enginn hafi viljað tjá sig um atburðinn og þeir hafi viljað fá lögregluna burtu. Uppi á sjúkrahúsi hafi Guðni Rúnar komið til hans og sagt honum frá því hvað hafi gerst í Háholtinu.

IV.

Önnur rannsóknargögn.

Læknisvottorð Arnbjörns Arnbjörnssonar liggur frammi í málinu, dagsett 7. nóvember 2012. Kemur þar fram að Bergur Már Ágústsson hafi komið í skoðun 8. október sl. Við skoðun þá segir að nokkur vökvi hafi verið í hægri hné. Ekki eymsli kringum hnéskel, eymsli yfir innri liðþófa en ekki eymsli utan til á hnéliðnum. Hnéð sé stöðugt. Sársauki sé við að beygja hnéð og sjúklingur geti beygt hnéð til um það bil 120 gráðu. Það vanti 20-30 gráður upp á fulla beygju miðað við vinstra hné. Gróið sár var framan á hægri kálfa og eymsli þar í kring. Ökkli sé eðlilegur en nokkur vöðvarýrnun á kálfa. Röntgenmyndir voru teknar 22. október sl. sem sýndu væga liðbilslækkun innan til í hnéliðnum. Hnéskel hafi staðið talsvert neðarlega og líkt og laus beinvala væri frá neðri brún hnéskeljar. Merki eftir brot á sköflungsbeini hafi verið ofarlega. Borið saman við fyrri skoðun frá 16. mars sl. þá sé brotið nú gróið og sé lítills háttar hliðrun aftur á við á neðri hluta sköflungsbeins um rúma corticalis-breiddina eins og áður hafi verið. Við segulómun hafi sést talsvert mikill vökvi í hnjáliðnum. Laus flís hafi verið utan til við hnéskel neðan til, gæti verið afleiðing fyrri áverka. Þar séu brjósskemmdir þarna aðlægt á liðbrún hnéskeljar utan til. Brot á hægri sköflungsbeini eftir árás í janúar 2012 hafi verið meðhöndlað með gífsi. Sjúklingur hafi enn óþægindi frá hægri kálfa eftir brotið og vöðvarýrnun en hann hafi líka haft óþægindi frá hægri hné eftir að árásin var gerð. Segulómun hafi sýnt rifinn innri liðþófa í hægri hné. Þar sem mikið afl þurfi til að brjóta sköflungsbein þá sé ekki ólíklegt að rifan í liðþófa hafi komið til við árásina. Við áframhaldandi óþægindi frá hné gæti þurft að gera aðgerð á hnénu. Reikna megi með að óþægindi vegna beinbrotsins geti verið langvarandi.

Hjalti Már Björnsson læknir kom fyrir dóminn og staðfesti læknisvottorð sem hann hafði gefið út vegna Bergs Más. Kvað hann Berg hafa komið 4. janúar sl. á bráðamóttöku. Hafi hann lýst því svo að hann hafi verið barinn þá um kvöldið með bareflum og sleggju. Hafi sköflungur verið brotinn. Kvað hann lýsingu Bergs koma heim og saman við áverkana. Taldi Hjalti ekki möguleika á að svona brot geti hlotist af falli úr 80 cm hæð hjá ungum hraustum einstaklingi.

Læknisvottorð Friðriks E. Yngvasonar sérfræðings liggur fyrir þar sem fram kemur að Guðni Rúnar Pálmason hafi komið á bráðamóttöku kl. 20.28 þann 4. janúar 2012. Segir um áverka á Guðna að hann hafi verið með stjórnulaga sár á hnakkanum um það bil 3 cm í mesta þvermál. Það hafi verið saumað. Hann hafi verið með skrapsár á báðum öxlum. Hann hafi verið með stórt mar og blóðsafn í upphandlegg vinstra megin og jafnframt með mar á báðum framhandleggjunum yfir öln og hafi vafalítið fengið það þegar hann varðist barsmíðum. Stórt mar hafi verið á miðjum framhandleggnum. Myndir hafi verið teknar og í fyrstu hafi ekki greinst brot. Guðni hafi komið aftur 10. febrúar og þá ennþá aumur í vinstri úlnlið og hafi þá við rannsókn sést brot. Á vísifingri hægri handar sé sprungið fyrir á húð yfir nærkjúkulið en þarfnist ekki sauma.

Friðrik E. Yngvason, sérfræðingur á bráðamóttöku LSH, kom fyrir dóminn og kvaðst hafa skoðað Guðna Rúnar Pálmason er hann kom á slysadeild 4. janúar sl. Hann hafi verið með stjórnulaga sár á höfði, sem gæti verið eftir högg, og framan á handleggjum hafi hann verið með mikla áverka sem væri óvenjulegt en þeir væru sennilega varnaráverkar. Hann hafi líklega borið fyrir sig handleggina og fengið högginn á framhandleggina. Hann hafi verið með skrap á fingri en verið útskrifaður. Hann hafi komið aftur daginn eftir og þá verið með verki í úlnlið og í myndatöku hafi sést að hann var brotinn. Það hafi ekki komið fram deginum áður þar sem aðrir áverkar hafi verið það miklir að þeir vörnuðu honum hreyfingar. Frásögn Guðna hafi komið heim og saman við áverkana sem voru á handleggjum. Aðspurður hvort áverki á hendi hafi komið til af því að hann hafi barið frá sér, kvað hann það afar ólíklegt, áverkinn sé þannig staðsettur.

Læknisvottorð Hjalta Más Björnssonar frá 12. mars sl. liggur fyrir þar sem fram kemur að Garðar Smári Ómarsson hafi komið á bráðadeild 4. janúar 2012 kl. 21.55 og lýst átökum. Við rannsókn kom í ljós flipalaga skurður á enni, sem greinilega hafi verið talinn eftir sljótt áhald, en öðrum áverkum hafi ekki verið lýst. Samrýmist lýsing Garðars áverkunum á höfði hans.

Staðfesti Hjalti læknisvottorð vegna Garðars Smára en hann hafi komið á bráðamóttöku 4. janúar sl. Hafi hann verið sleginn með sleggju í ennið. Hann hafi verið með skurð á enni með þannig sárabrunir að þær væru eftir áhald.

Mynddiskur úr eftirlitsmyndavél liggur fyrir í málinu. Kemur fram á honum að klukkan 19.01 þann 4. janúar 2012 komu þrjár bílar samtímis að Háholti 4 og sjást menn ganga fram og til baka fyrir utan þá. Klukkan 19.04 fara tveir menn inn í Háholt 4. Klukkan 19.05 hlaupa allir þeir, sem biðu fyrir utan húsið, inn. Klukkan 19.10 sjást nokkrir menn fyrir utan og kl. 19.11-19.12 sjást menn koma hlaupandi út að bílunum og klukkan 19.14 fer síðasti bíllinn burtu.

Upplýsingaskýrsla lögreglu þann 20. nóvember sl. liggur fyrir í málinu ásamt hljóðdiski þar sem fram kemur að lögregla hafi sent ákærvaldinu tölvupóst þann 30. október sl. Þess efnis að lögreglu væri enn að berast upplýsingar um að verið væri að reyna að hafa áhrif á vitni sem eigi að gefa framburð fyrir dómi vegna nokkurra líkamsárása sem búið sé að ákæra fyrir. Það sem lögregla hafi heyrt af sé m.a. upplýsingar frá Kaj Anton A. Larsen en hann hafi tjáð lögreglu að Annþór hafi haft samband við móður kærustu sinnar og beðið hana um að koma því til skila til Kaj að „annaðhvort væri hann vinur þeirra eða ykkar“ en þessum orðum hafi hann beint til lögreglu í símtali sem hafi verið hljóðritað með hans vitneskju. Hafi hann einnig upplýst að Tara, kærasta hans, hafi fengið símtal frá aðila á Litla-Hrauni, sem hafi ekki kynnt sig, þar sem því var hótáð að meiða Töru ef Kaj myndi ekki breyta framburði sínum.

Þá kemur fram í upplýsingaskýrslunni að annað vitni, sem hafi borið um það sem hafi gerst í Jötnaborgum, hafi haft samband við lögreglu í nokkur skipti en þá hafi aðilar nálgast hann og gert honum að draga framburð sinn til baka og bera ljúgvitni. Í eitt skipti hafi m.a. skotvopni verið beint að honum til að ítreka og leggja áherslu á að honum væri betra að hlýða. Sé þar um að ræða Aron Bjarna Stefánsson.

Jón Gunnar Sigurgeirsson lögreglumaður staðfesti að hafa átt ofangreint símtal við Kaj Anton A. Larsen og var upptakan spiluð fyrir réttinum.

V.

Forsendur og niðurstöður.

Ágreiningslaust er að allir ákærðu vegna þessa ákæruliðar voru að Háholti 4, Mosfellsbæ, að kvöldi 4. janúar sl. Ákærðu neita því allir að um samverknað hafi verið að ræða eða að árásin hafi verið skipulögð áður en lagt var af stað heim til Bergs Mús.

Af gögnum málsins og framburði ákærðu og vitna er ljóst að upphaf máls þessa er atlega sem Bergur Már, Guðni Rúnar og einn annar ónefndur aðili gerðu að Vesturbergi 4, Reykjavík, fyrr um daginn þann 4. janúar 2012, á heimili Smára Valgeirssonar.

Ákærðu Annþór og Börkur skýrðu aðild sína að árásarmálinu í Háholti fyrir dóminum. Ákærðu hafa borið með misvísandi hætti hvenær ákærðu Börkur og Annþór komu í Háholt. Er framburður þeirra hvað það varðar metinn með vísan til trúverðugleika framburðar þeirra eins og áður hefur verið lýst.

Aðrir ákærðu hafa lýst því fyrir lögreglu og dómi, hvernig það bar að að þeir fóru upp í Háholt og er mikið misræmi í framburði þeirra varðandi aðdragandann og hvernig eða með hverjum þeir fóru þangað.

Telur dómurinn að metnum framburði ákærðu, sem að árásinni komu, það alveg ljóst að ákveðið var að fara upp í Háholt í þeim tilgangi að ráðast að Bergi Má og hafi ákærðu Börkur og Annþór verið með í þeirri ákvörðun. Þá er ljóst að nauðsynlegt hafi verið í skipulaginu, að ákærðu Annþór og Börkur færu fyrstir inn til að kanna hvort öðrum væri óhætt að ráðast til atlögu.

Telur dómurinn því hafið yfir skynsamlegan vafa að ákærðu allir, í þessum kafla ákærunnar, hafi sammælt um að fara heim til Bergs Mús í þeim tilgangi að ráðast á hann.

Ákærðu hafa reynt að sýna fram á verkskipta aðild sína í verknaðinum. Ágreiningslaust er að allir ákærðu í þessum ákærulið, fyrir utan ákærða Annþór og Börk, réðust inn í Háholt með sleggju, golfkylfur, baseballkylfur og fleiri vopn eftir að ákærði Annþór hafði opnað fyrir þeim. Hafa ákærðu játað aðild sína eins og henni er lýst í lögregluskýrslum og fyrir dóminum hér að ofan.

Ágreiningslaust er að ákærði Annþór stóð inni í stofu á meðan á árásinni stóð og fylgdist með auk þess að standa fyrir Sævari svo hann yrði ekki fyrir meiðslum. Ákærði Kaj lýsti því að ákærði Börkur hafi verið með baseball- eða lögreglukylfu og barið Guðna og vitnið Garðar sagði hjá lögreglu 6. mars sl. að ákærði Börkur hafi verið með sleggjuna og barið með henni. Þá sagði vitnið Bergur fyrir lögreglu og dómi að ákærði Börkur hafi verið með sleggjuna. Vitnið Guðni sagði hjá lögreglu 8. mars sl. að ákærði Börkur hafi verið með baseballkylfu. Dró vitnið þann framburð til baka hjá lögreglu 19. mars sl. og kvaðst ekki geta sagt til um hver hafi verið með sleggjuna. Ákærði Kaj dró þennan framburð sinn hjá lögreglu til baka fyrir dómi og sagðist einungis hafa séð Börk með kylfu í hendi þegar hann afvopnaði vitnið Garðar. Þá hafi það verið rangt sem hann hafi sagt hjá lögreglu að Börkur hafi sótt hann heim áður en farið var að Háholti. Gaf ákærði Kaj ekki trúverðuga skýringu á breyttum framburði sínum. Hins vegar liggur fyrir að honum hafi verið hótað ofbeldi, dragi hann framburð sinn ekki til baka. Þá sagði ákærði Sindri fyrir dómi að hann hafi séð einhvern berja Börk en Börkur tekið kylfuna af þeim aðila.

Aðild hvers og eins hefur verið rakin ítarlega í III. kafla hér að ofan. Telur dómurinn ljóst að tilviljun ein réð því hver gerði hvað. Tveir ákærðu virðast hafa tekið Birgi og haldið honum inni í herbergi ásamt því að veita honum áverka, á meðan aðrir ákærðu réðust að þeim sem inni í stofu sátu. Óumdeilt er að ákærðu Annþór og Börkur fóru fyrstir inn í íbúðina. Þá er óumdeilt að ákærði Annþór hringdi í ákærða Smára og sagði þeim að koma inn, auk þess sem ákærði Annþór fór og opnaði útidyrhurðina. Var þá liðin rétt rúm mínúta frá því að ákærðu Börkur og Annþór fóru inn samkvæmt upptöku á eftirlitsmyndavél. Ákærðu Smári og Annþór bera að Bergur hafi heimilað inngöngu annarra ákærðu og Annþór með samþykki Bergs opnað útidyrhurðina. Gegn mótmælum vitnisins Bergs og annarra vitna er ósannað að svo hafi verið og telur dómurinn ólíklegt að vitnið Bergur hafi hleypt öðrum ákærðu inn til sín hefði hann vitað hversu margir þeir voru, í hvaða tilgangi þeir voru komnir og að þeir voru allir vopnaðir. Telur dómurinn að þáttur ákærða Annþórs hafi verið nauðsynlegur í verknaðinum, meðal annars með því að vera undanfari, ráðfæra sig við aðra ákærðu áður en þeir komu á staðinn og láta síðan ákærða Smára vita hvenær þeir máttu koma inn og opna fyrir þeim. Þá er mikið misræmi í framburði aðila fyrir lögreglu og dóminum um aðild ákærða

Barkar og er sá framburður fyrir dómi, sem segir Börk einungis hafa verið sjálfan sig ótrúverðugur. Auk þess dregur dómurinn þá ályktun að framburður þeirra eftir breytingu, sem er nánast samróma, hafi verið samræmdur eftir á. Telur dómurinn því hafið yfir allan vafa að ákærði Börkur hafi tekið þátt í árásinni með vísan til framburðar vitna, hvort sem það hafi verið með sleggjunni eða öðrum bareflum. Þá verður að telja að nærvera ákærða Annþórs hafi verið hluti af árásinni en hann veitti henni aukið vægi með nærveru sinni.

Verður því að telja hafið yfir allan vafa að ákærðu allir hafi sammælst um að veitast í félagi að Bergi Má, eins og greinir í I. kafla ákærunnar og með þeim afleiðingum sem lýst er í ákæru en tilviljun réði því hverjir aðrir urðu fyrir árásinni en það voru Bergur Már, Guðni Rúnar, Garðar Smári og Birgir Örn. Verða ákærðu því sakfelldir fyrir aðild sína í þessum ákærulið. Er háttsemi þeirra réttilega heimfærð til refsíákvæða í ákæru.

VI.

Ákæruliður II.

Málsatvik.

Upphaf máls þessa er að lögregla fékk, við rannsókn á máli nr. 007-2012-821, upplýsingar um að Vilberg Sævar Jóhannsson hafi verið lokkaður að Jötnaborgum í Reykjavík og verið sviptur frelsi og gengið hafi verið í skrokk á honum ásamt Óskari Rafael. Veist hafi verið að þeim Vilberg og Óskari með spýtu, migið yfir Vilberg og stigið á hendur hans. Hafi árársaðilarnir verið átta talsins, ýmist með hafnaboltakylfur eða kúbein. Hafi Óskar leitað á slysadeild vegna áverka og hefði þurft að sauma skurð í höfði hans. Hafi þeir báðir tjáð lækni á slysadeild að þeir hafi dottið í stiga. Hafi þeim verið hótað lífláti auk þess sem Óskari hafi verið hótað inni á salerni að hnéskekljarnar á honum yrðu brotnar ef hann greiddi ekki tiltekna fjárhæð.

Átti árás þessi að hafa átt sér stað að kvöldi 14. desember eða aðfaranótt 15. desember 2011. Þann 16. mars sl. rannsakaði lögregla íbúðina að Jötnaborgum 12, Reykjavík, íbúð 202 á 2. hæð. Var íbúðin tóm. Var Luminol sett á gólfid þar sem brotapolí kvaðst hafa legið en efnið Luminol flúrljómar þegar það kemst í snertingu við blóð þrátt fyrir að búid sé að þvo umrætt svæði sem rannsakað er. Svörun við rannsóknina gaf til kynna að blóð hafi verið á stofugólfi og víðar.

Í skýrslu lögreglu þann 9. mars 2012 segir að Vilberg Sævar Jóhannsson hafi komið á lögreglustöð til að kæra atburð sem lýst er í ákærulið II í ákæru útgefinni 5. maí 2012.

Ákærðu neita allir sök. Í ljósi þess að framburður vitna og ákærðu fyrir lögreglu og dómi er misvísandi og breytilegur þykir nauðsyn að rekja framburð aðila fyrir lögreglu sem og dóminum.

VI.

Skýrslur ákærðu og vitna fyrir lögreglu og dómi.

Skýrsla var tekin af ákærða Annþóri Kristjáni Karlssyni vegna þessa máls þann 14. mars 2012. Kvaðst Annþór ekki vita um hvað væri verið að tala. Aðspurður um það hvort hann hafi tekið þátt í að frelsissvipta menn svaraði hann því játandi en neitaði aðkomu að árásinni í Jötnaborgum. Ákærði gaf aftur skýrslu 19. mars sl. hjá lögreglu vegna þessa ákæruliðar. Kvaðst hann saklaus og ekki hafa komið nálægt þessu.

Ákærði Annþór Kristján Karlsson kvaðst fyrir dóminum hafa komið í Jötnaborgir ásamt ákærða Berki og farið að útidyrum þar sem Aron bjó. Ákærði hafi ætlað að fá að tala við Óskar, en Óskar hafi verið með yfirlýsingar um að það ætti að skjóta undan þeim Berki lappirnar. Kærasta Arons hafi ekki viljað hleypa þeim inn í íbúðina en Óskar hafi þá komið út, tekið á rás, hrasað í stiganum og síðan hlaupið í burtu. Óskar hafi haldið um höfuðið þegar hann hljóp í burtu. Ákærði kvaðst aldrei hafa séð Vilberg og Ágúst þarna. Ákærði kvað óvildarmenn þeirra Barkar í undirheimunum ljúga á þá sakir í þeim tilgangi að koma þeim inn. Ákærði kvaðst hafa rætt við Aron á staðnum kannski í tvær mínútur og síðan hafi það tekið þá einhverjar mínútur að keyra burtu. Ákærði kvað þá Börk eina hafa farið að útidyrarhurðinni en hann minnti að Simbi hafi verið úti í bíl. Börkur hafi aldrei farið inn heldur. Þá neitaði ákærði því að „hafa sett skuld á“ Vilberg og neitaði annarri háttsemi.

Skýrsla var tekin af ákærða Berki Birgissyni hjá lögreglu vegna þessa ákæruliðar þann 14. mars sl. Kvaðst hann ekki kannast við Vilberg Sævar Jónsson í fljótu bragði og ekkert kannast við þetta mál. Neitaði hann að tjá sig frekar en neitaði sök í málinu. Ákærði gaf skýrslu hjá lögreglu 19. mars sl. Neitaði ákærði að tjá sig um sakarefnið.

Ákærði Börkur Birgisson kvað fyrir dóminum ákærulið þennan vera uppspuna. Hann muni eftir að hafa farið að Jötnaborgum til að ræða við Óskar fyrir utan heimili Arons. Aron hafi hringt í sig og beðið sig um að koma. Aðspurður um það hvað hann hafi ætlað að ræða við Óskar, kvaðst hann hafa getað rætt við hann um hvað sem er. Þegar þeir hafi bankað hjá Aroni, hafi Aron og kærasta hans komið til dyra og Óskar hafi síðan komið út til að ræða við þá. Óskar hafi verið að tala um það að skjóta undan þeim lappirnar með haglabyssu en Óskar hafi samt ekki verið með haglabyssu með sér. Óskar hafi allt í einu tekið á sprett og hlaupið niður tröppurnar, flogið á hausinn í tröppunum og svo hlaupið í burtu út í nóttina. Ákærði kvaðst halda að hann hafi orðið eitthvað hræddur. Einhverjir strákar hafi verið með Annþóri og verið úti í bíl á meðan, allavega Sindri og Viggó, en hann myndi ekki hvort Smári hafi verið í bíl ákærða. Kvað ákærði kærustu Arons ekki hafa viljað hleypa þeim inn í íbúðina og því hafi Óskar komið út til að ræða við þá. Ákærði kvaðst aldrei hafa séð Vilberg né Ágúst. Hann viti þó hver Vilberg sé. Aðspurður hvort Jón Ólafur hafi verið með honum í bíl, kvað hann það vel geta verið, hann myndi það ekki alveg. Ef Sigmundur hafi verið á svæðinu þá hafi hann verið í bíl Annþórs. Vilberg sé mjög skrýttinn, hann hafi áður fyrr spurt ákærða hvort hann mætti gera honum greiða og slíkt. Ákærði hafi alltaf verið góður við hann. Ákærði kvaðst hafa verið í um fimm mínútur í Jötnaborgunum en hann hafi síðan tekið

einhvern rúnt í hverfinu til að leita að Óskari. Hvert hann fór eftir það myndi hann ekki. Kvað ákærði þá Annþór hafa rætt saman um að fara báðir í Jötnaborgir til að ræða við Óskar og þeir hafi komið á sitthvorum bílnum.

Vitnið Vilberg Sævar Jóhannsson kvaðst fyrir lögreglu þann 9. mars 2012 hafa kynnst Berki á árinu 2009 en þá hafi Vilberg verið í slæmum félagsskap og í neyslu. Til að útvega sér dóp hafi hann farið að stela fyrir Annþór og Börk. Hann hafi unnið á barnum hans, Dillon í Hafnarfirði. Börkur hafi yfirleitt geymt dópið sitt inni í peningaskáp á Dillon. Þegar Vilberg hafi eitt sinn skuldað Berki 10.000 krónur hafi Börkur hótad að drepa hann. Það hafi gerst á Tapasbarnum niðri í bæ. Síðan hafi hann ekkert heyrt af honum fyrr en árið 2011 en þá hafi Vilberg átt að stela blöndunartækjum fyrir hótelið hans í Hafnarfirði. Það hafi Vilberg ekki viljað gera þar sem blöndunartækið var dýrt og erfitt að ná því. Hann hafi því sagt Berki að hann vildi ekki gera þetta því hann væri að taka sig á. Börkur hafi þá sagt honum að hann væri ekki kominn í góð mál núna, hann væri búinn að koma sér í vandræði. Vilberg kvaðst hafa sagt vini sínum frá þessu en þann 2. janúar hafi hann verið tekinn í gíslingu í Jötnaborgum, hann verið laminn með priki í hausinn, staðið hafi verið á höndunum á honum og síðan pissað yfir hann. Honum hafi verið gert að greiða 200.000 krónur á mánuði þar til þeir myndu segja stopp. Börkur hafi slegið hann í hnakkann, þrjú til fjögur högg, hafi hann síðan látið hann leggjast á gólfið á magann og staðið ofan á handarbökunum á honum. Börkur hafi rífið í eyrað á honum þar til blæddi úr. Einnig hafi hann látið aðra stráka standa ofan á höndunum á honum.

Síðan segir Vilberg í sömu skýrslu hjá lögreglu að hann minni að Börkur og Annþór hafi elt hann 5. janúar sl., skorið hann í andlitið og kýlt hann í kjálkann. Það hafi verið Börkur sem sló hann. Hann hafi verið með veiðihníf með tönnum aftan á. Ágúst Örn hafi þá verið með Vilberg og ekið. Þá hafi Vilberg velt því fyrir sér hvort hann þyrfti að flýja land en hann hafi síðan flúið norður í land. Ómar Waage hafi eftir þetta hringt í sig og verið með hótanir. Hringt hafi verið í Vilberg úr fleiri númerum, en hann væri hættur að svara í símann. Þá hafi Vilberg heyrt að fullt af strákum væru á eftir honum fyrir Börk og ætluðu að koma honum til Reykjavíkur þegar þeir næðu honum og koma honum til Barkar og Annþórs. Vilberg kvaðst hafa heyrt að hann skuldaði Annþóri en þeir væru búnir „að setja skuld á hann“, hann vissi bara ekki hversu mikið.

Vilberg kvað Ágúst Örn og Óskar Rafael hafa einnig verið í Jötnaborgunum í umrætt sinn. Óskar hafi verið barinn með sama priki og Vilberg og það hafi fossblætt úr höfði hans. Síðan hafi þeir dregið Óskar inn á salerni og hótad að brjóta hnéskeljarnar á honum ef hann greiddi ekki hálf milljón daginn eftir. Ástæða þess hafi verið að Óskar hafi sagt á bar að það ætti að skjóta í lappirnar á Annþóri og Berki. Þá kvaðst Vilberg hafa heyrt í gegnum síma að Börkur hafi hótad að berja Óskar næði hann í hann. Vilberg lýsti prikinu sem Börkur var með eins og herðatré í laginu en um fimm sentímetra á þykkt. Vilberg kvaðst hafa farið með Óskari á slysadeild en ekki fengið áverkavottorð sjálfur. Læknirinn hafi litið á eyrað og sagt að brjósk hafi rifnað. Hann hafi ekki þorað að segja þá hvað raunverulega hafi gerst, heldur að hann hafi dottið í stigagangi. Læknirinn hafi spurt hvort þeir hafi báðir dottið og þeir játað því.

Aðspurður hvort hann hafi fengið fikniefni hjá Berki, kvað Vilberg það vera rétt, hann hafi fengið bæði amfetamín og kókaín. Það hafi hann fengið fyrir að sendast

fyrir Börk og sækja og senda vini hans. Þeir hafi líka stundað þjófnað fyrir Börk. Þá kvað hann Aron Bjarna, vin Barkar, hafa tekið þátt í þjófnaði á dekkjum úr gámi fyrir Börk. Þá hafi Börkur stundum beðið sig um að dreifa dópi fyrir hann en vinur Vilbergs hafi gert það í staðinn. Taldi Vilberg Börk hafa verið með tíu til tuttugu menn sem stunduðu þjófnað fyrir hann.

Vilberg kvaðst hafa átt við verulega erfiðleika að stríða eftir árásina að Jötnaborgum, hræðsluköst og ofsakvíðaröskun, svefntruflanir og almenna félagsfælni. Hann þori ekki að fara í búdir nema þar sem myndavélar séu og haldi sig annars inni. Aðspurður kvaðst Vilberg ekki hafa hugsað sér að borga neitt til Barkar og hann hafi á ákveðnum tímamarki óttast að þeir myndu drepa sig. Þá hafi hann hugsað ýmis örþrifarád til að losna undan þessu.

Aðspurður hversu lengi þeim hafi verið haldið í Jötnaborgum kvaðst hann hafa komið þangað um kl. 20.00 en farið út klukkan 01.30. Hann hafi verið látinn liggja við svalahurðina. Teiknaði Vilberg íbúðina upp fyrir lögreglu. Kvað hann Börk og Annþór hafa tekið þátt í að frelsissvipta þá auk annars stráks sem Ágúst þekkti. Ágúst hafi ekki mátt vera nálægt honum. Sá sem hafi verið í íbúðinni hafi verið svolítið dökkur á hörund og sé kallaður Simbi í Fáfni. Hann hafi verið með hanakamb. Þeir Börkur hafi fyrst staðið á höndunum á honum. Börkur hafi síðan fengið annan strák sem var með þeim til að standa á honum. Sá hafi haldið á kúbeini. Börkur hafi síðan slegið hann í hnakkann. Þetta hafi verið þung högg, hann hafi verið aumur í tvær vikur og ekki getað sofð á hnakkanum. Hann hafi einnig verið rauður og aumur í puttunum.

Vilberg teiknaði upp afstöðumynd hjá lögreglu af íbúðinni í Jötnaborgum. Er hún í samræmi við önnur rannsóknargögn.

Þann 12. mars sl. kom Vilberg að eigin frumkvæði til lögreglu og kvaðst vilja leiðrétta fyrri framburð frá 9. mars. Hann hafi sagt ósatt um skurðarmálið, það er að hann hafi verið eltur og skorinn í andlit. Kvaðst hann hafa sagt þetta þar sem hann hafi verið svo hræddur um að þeir myndu ná honum aftur og taka hann endanlega. Þetta hafi verið mjög stuttu eftir frelsissviptinguna. Hann hafi sagt vinum sínum að hann væri mjög hræddur um líf sitt og hafi beðið þá um að hjálpa sér. Það hafi verið þeir Ágúst Örn, Guðmundur Halldórsson og Gísli Þráinn sem kýldu hann. Guðmundur hafi skorið hann. Vilberg hafi síðan verið sagt að hringja í lögreglu og segja að Börkur og Annþór væru að elta hann. Þetta hafi hann gert til að reyna að fá vernd hjá lögreglu. Hann hafi gert þetta svona því hann hefði ekki þorað niður á lögreglustöð vegna frelsissviptingarinnar og skuldarinnar sem þeir „hafi sett á hann“.

Aðspurður hvort hann sé viss um að frelsissviptingin hafi átt sér stað 2. janúar 2012, kvaðst Vilberg ekki vera viss en hann minni það. Hann hafi komið í bæinn 2. janúar en þar á undan hafi hann komið í desember að hann minni. Árásin gæti hafa átt sér stað þá, hann væri ekki góður í dagsetningum. Þegar hann hugsar betur út í það haldi hann að það hafi verið fyrir jól. Kvað hann Ágúst Örn hafa pissað yfir sig þá en Börkur og Annþór hafi sagt honum að gera það. Að öðrum kosti myndu þeir berja Ágúst. Vilberg sagði að þeim hafi verið haldið algjörlega gegn vilja þeirra, þeir hafi engin ráð haft um það að fara. Þeir hafi verið umkringdir af strákunum og innikróaðir í horni á meðan aðrir hafi verið með kúbein og hafnaboltakylfur. Staðfesti Vilberg að annað í skýrslutökunni frá 9. mars sl. en frásögnin um að hann

hafi verið skorinn væri rétt.

Vilberg Sævar Jóhannsson kom fyrir dóminn og lýsti atvikum þannig að hann og vinur hans hafi komið frá Akureyri og sótt Óskar Rafael til Hafnarfjarðar. Óskar hafi verið eitthvað hræddur og verið að leita ráða hjá strák í Grafarvoginum. Þeir hafi farið heim til hans að Jötnaborgum. Þeir hafi verið að ræða við vininn þegar allt í einu ruddust menn inn í íbúðina, sex eða sjö talsins. Börkur hafi gengið mjög hratt inn í íbúðina þar sem þeir sátu með bakið í útidyrhurðina og barið Óskar í hnakkann með trékylfu svo hann féll í gólfið. Óskar hafi legið á gólfinu hálfvankaður og blæddi úr honum. Þeir hafi síðan staðið í hring yfir Óskari og sparkað í hann og spurt hann hvort hann væri með skotvopn. Annþór hafi látið Vilberg leggjast á gólfið með hendur fyrir framan höfuðið. Börkur og Annþór hafi staðið á höndum hans. Þeir hafi neytt vin hans til að kasta þvagi yfir hann þar sem hann lá á gólfinu og að því loknu hafi Börkur barið hann í höfuðið með trékylfu þar sem hann lá. Að því loknu hafi Börkur látið Vilberg setjast í sófann og sest við hliðina á honum, spurt sig hvort hann væri ofurhetja, kýlt hann í andlitið og rífið í eyra hans svo úr blæddi og hann fengið skurð bak við eyrað og spurt Annþór hvort þeir ættu að taka Vilberg með þeim. Börkur hafi spurt Vilberg hversu miklar bætur hann fengi á mánuði og þá sagt: „Þú skuldar mér 200.000 krónur þar til ég segi stopp“. Annþór hafi þá ásamt öðrum farið með Óskar inn á salerni en Vilberg ekkert heyrt þaðan fyrr en þeir fóru allir. Óskar hafi þá komið fram og sagst skulda þeim 500.000 krónur. Taldi Vilberg ástæðuna fyrir komu þeirra vera að Óskar hafi sagt að það ætti að skjóta þessa menn og þeir frétt það. Fullt af mönnum hafi staðið við útidyrhurðina og Börkur og annar strákur staðið við svalahurðina og þeir hafi ekki átt neinn kost á að komast út úr íbúðinni.

Vilberg kvaðst hafa unnið fyrir Börk við að stela ýmsu fyrir hann. Síðasti þjófnaðurinn fyrir Börk hafi verið að fara í Bykó og stela blöndunartækjum fyrir hótél sem Börkur rak. Hann hafi ekki mátt ræða þetta í síma við Börk. Vilberg hafi ekki gert það og hafi hann orðið hræddur í framhaldi og farið í felur. Vilberg kvaðst hafa farið tvisvar inn á geðdeild eftir þetta, hann sé með áfallastreituröskun, víðáttufælni og þori ekki að vera úti. Hann fyllist hræðslu í hvert sinn sem hann heyri nöfn þeirra, hann sé sífellt hræddur um að menn séu á eftir sér. Hann sé að berjast við að reyna að vera hann sjálfur og lifa eðlilegu lífi en það sé mjög erfitt. Hann þurfi að vera á róandi, annars fyllist hann bara hræðslu. Þessi veikindi hafi komið til eftir árásina en hann hafi átt við þunglyndi að stríða fyrir árásina. Hann hafi fyrst leitað á geðdeild í febrúar sl. og aftur í október sl. og legið inni síðan.

Aðspurður um sögu hans fyrir lögreglu um að hann hafi verið skorinn í andlitið, kvaðst hann hafa búið þann atburð til þar sem hann hafi verið mjög hræddur og lögregla sagt honum að þeir hefðu engin úrræði til að vernda hann nema eitthvað kæmi fyrir. Hann hafi þá verið í áfengisvímu og verið mjög hræddur. Hann hafi því búið þann atburð til í þeim tilgangi til að fá vernd. Hann hafi hins vegar farið til lögreglu nokkrum dögum síðar og dregið þá frásögn til baka og skýrt ástæðu fyrir röngum framburði. Vilberg kvað lögreglu hafa tekið skýrslu af sér út af röngum framburði í lögregluskýrslu. Aðspurður hvort þann þekkti Jón Ólaf neitaði hann því.

Spurður um það að tveir menn hafi staðið á höndum hans þar sem hann lá á gólfinu, kvað hann sína frásögn vera rétta, hann fann að stigið var á hendurnar á honum. Aron Bjarni, sem beri annað, sé sá sem hafi hringt í Annþór og Börk og látið vita af

komu þeirra þangað. Spurður hvort hann þekki Simba, sagði Vilberg hann hafa verið á staðnum. Vilberg hafi séð „tanaðan“ mann með hanakamb, sem var á staðnum og vinir hans sagt honum að það hafi verið Simbi í Fáfni. Kvaðst hann ekki muna klukkustundir. Þeir hafi ekki átt nokkurn kost á að yfirgefa íbúðina á meðan mennirnir voru inni en hann og Óskar hafi farið upp á sjúkrahús strax eftir árásina en hann sjálfur ekki fengið áverkavottorð. Skýrði hann frásögn þeirra á slysadeildinni þannig að Börkur og Annþór hafi sagt þeim að ef þeir segðu til þeirra myndu þeir beita Vilberg ofbeldi. Því hefðu þeir gefið skýringuna með stigann þegar læknirinn spurði þá um áverkana.

Vilberg er spurður um misræmi í framburði hans varðandi tímasetningar. Kvaðst hann hafa komið til Reykjavíkur fyrir jól og aftur á nýjársdag. Vilberg kvaðst halda að árásin hafi átt sér stað 2. janúar að hann minni. Kvaðst hann ekki vera mjög minnugur á dagsetningar og útskýrði fyrir dóminum greiningu sem hann hafi fengið vegna greindarskerðingar. Aðspurður kvað hann frænku sína hafa kvatt hann til að kæra árásina sem hann hafi gert. Hann hafi ekki þorað að kæra fyrr af ótta við Börk og Annþór.

Vitnið Óskar Rafael Karlsson kvaðst hjá lögreglu 11. mars sl. hafa hringt í Aron Bjarna og leitað ráða hjá honum því einhverjir væru á eftir honum. Óskar hafi farið heim til Arons og þeir verið að spjalla saman. Aron hafi þá hringt í félagu sína og spurt hvort þeir ætluðu ekki að kíkja á hann og lagt síðan á. Fimm eða tíu mínútum síðan hafi einhverjir komið inn og Óskar fengið högg í höfuðið aftan frá og legið á gólfinu hálfrotaður. Síðan hafi einhverjir menn sparkað í hann. Hann hafi síðan verið dreginn inn á salerni þar sem Börkur og Annþór hafi verið og viljað ræða við hann. Þeir hafi viljað að hann greiddi 500.000 krónur næsta dag og síðan fimm milljónir. Börkur hafi viljað brjóta á honum báðar lappirnar, hann hafi beðið þá um að gera það ekki og þá hafi Börkur svarað: „Nei ég er að djóka í þér“. Þeir hafi síðan farið fram og Óskar farið að þrífa blóð af sér. Hann hafi síðan farið fram og þá séð Villa, Aron Bjarna og Gústa. Aðspurður hvað hafi gerst kvaðst hann hafa frétt að Gústi hafi þurft að pissa á höfuðið á Villa. Hann hafi aldrei séð hvað gerðist því hann hafi legið á jörðinni hálfrotaður. Eitthvað hafi blætt úr eyranu á Villa. Í framhaldi hafi þeir farið á slysavarðstofuna þar sem átta spor voru saumuð í höfuðið á Óskari. Næsta dag hafi hann einnig leitað á Slysó, þar sem hann hafi verið með svo mikinn hausverk, og látið kanna hvort hann væri höfuðkúpubrotinn. Kvaðst hann hafa sagt læknum að hann hafi dottið í stiga. Kvaðst Óskar hafa verið sleginn með priki í höfuðið. Lýsti hann prikinu sem bognu spýtupriki. Kvaðst hann hafa misst þvag þegar hann var barinn.

Óskar kvað Jón Óla, Kaj og Simba hafa verið þarna en það voru þeir einu sem hann hafi þekkt af þeim sem komu. Hann hafi frétt frá Gústa að Stulli hafi verið þar. Óskar minnti að árásin hafi átt sér stað 19. desember 2011, en hann hafi farið á slysavarðstofuna beint á eftir. Óskar kvaðst ekki hafa séð þegar pissað var á Vilberg en hann hafi séð að hann var pissublautur. Kvað Óskar að það kæmi í veg fyrir að hann kærdi að þeir gætu komið á eftir honum eða sent einhverja. Hann óttaðist hefndir ef hann kærdi þá fyrir árásina.

Óskar Rafael Karlsson kom fyrir dóminn og skýrði atburði þannig að hann hefði heyrt að Annþór og Börkur væru á eftir sér. Hann hafi hringt í Aron Bjarna og farið til hans í Jötnaborgir. Þeir hafi rætt málin þar en Aron hafi ætlað að hjálpa honum.

Aron Bjarni hafi hringt í Annþór og Börk sem hafi komið upp í Jötnaborgir en Aron hafi skilið hurðina eftir opna. Þegar þeir ásamt Kaj og Viggó komu inn í íbúðina hafi Börkur slegið hann í höfuðið og Óskar við það fallið í gólfíð. Þeir hafi lamið hann liggjandi á gólfinu. Annþór hafi síðan farið með hann inn á salerni, barið hann þar og sagt honum að hann ætti að greiða þeim 500.000 krónur næsta dag og fimm milljónir síðar en hann fengi ekki að fara út fyrir en hann samþykkti að borga þá fjárhæð. Hann kvaðst hafa fundið fyrir spýtu þegar hann var barinn og löppum þegar sparkað var í hann. Annþór hafi sagt honum að segja að hann hafi dottið í stiga og fengið áverkana þannig. Strákarnir hafi verið tíu sem komu inn í íbúðina. Simbi hafi verið einn þeirra.

Óskar kvaðst hafa séð að Vilberg var tekinn og honum haldið upp við glugga en hann hafi þá verið dreginn inn á salerni og því ekki séð árásina á Vilberg. Óskar kvaðst hafa verið skíthræddur eftir þetta og fengið hótanir síðar og meðal annars hafi hann fengið skilaboð um að ef hann kærði þá „fengi hann lest“ á eftir sér.

Óskar taldi að árásin hafi staðið í um klukkustund. Hann kvaðst oft hafa sagt við þá: „Strákar plís leyfið mér að fara,“ en ekki fengið. Óskar kvað sögu hafa gengið á Akureyri um að hann ætlaði að skjóta Annþór og Börk í lappirnar en hún væri ekki rétt, hann hafi aldrei sagt þetta. Aðspurður hvenær þetta hafi gerst, kvað hann það hafa verið í desember, það hafi sennilega verið 15. eða 19. desember. Óskar kvað Jón Ólaf, Viggó, Kaj, Simba, Viktor, Annþór, Þorgeir og Börk hafa verið þarna. Hann var viss um að Jón Ólafur hafi verið þarna, hann kvaðst þekkja hann.

Vitnið Ágúst Örn Þórðarson gaf tvisvar sinnum skýrslu hjá lögreglu þann 11. mars sl.

Í fyrri skýrslu sinni kvað hann upphafið vera að Annþór og Börkur hafi átt eitthvað vantalað við Vilberg. Vilberg hafi skuldað þeim pening en ekki viljað greiða þeim. Hann hafi verið búinn að fá nóg og hafi hringt í lögregluna og beðið lögregluna um að hitta sig á Granda. Þar hafi Vilberg sagt lögreglunni að Annþór og Börkur væru á eftir sér. Í framhaldi hafi Ágúst, Guðmundur og Gísli Þráinn farið og veitt Vilberg áverka, kýlt hann og skorið í andlit með bjórdós. Í framhaldi hafi þeir aftur hringt í lögregluna.

Ágúst lýsti árásinni í Jötnaborgum þannig að Annþór og Börkur hafi viljað ræða við Vilberg og Óskar. Þeir hafi verið þrír saman og farið að Jötnaborgum. Óskar hafi beðið þá um að koma með sér í þá íbúð til Arons Bjarna. Annþór og Börkur hafi farið með Óskar inn á salerni og rætt við hann þar. Óskar hafi komið fram eftir það með blóðnasir. Ágúst kvaðst ekki hafa séð hvað gerðist þar. Vilberg hafi verið frammi í sófa á meðan. Á eftir hafi Annþór og Börkur verið ósáttir við Vilberg og „drullað“ yfir hann vegna þess hvernig Vilberg hefði komið fram, m.a. beðið þá um lán. Börkur hafi ýtt við Vilberg og lýst því fyrir honum hvað myndi gerast ef hann greiddi þeim ekki skuldina. Þeir hafi sagt Vilberg að eitthvað slæmt myndi koma fyrir hann. Ágúst kvaðst hafa verið „þínu smeykur“, þetta væru „stórir kallar sko“. Aðspurður hvort Ágúst hræddist þá, kvaðst hann náttúrulega verða smeykur ef þeir væru á eftir honum sjálfum, en ef maður kæmi vel fram við þá, þá gerist ekki neitt. Aðspurður um „ef þú kemur vel fram“, svaraði Ágúst „bara ef þú svíkur þá ekki og kemur vel fram við þá“. Aðspurður hvort hann myndi greina

rangt frá í skýrslu af ótta við hefndaraðgerðir þessara aðila svaraði Ágúst að hann myndi verða smeykur ef þeir kæmst í þessa skýrslu og sæju hvað stæði í henni.

Í síðari skýrslunni kvaðst hann muna að Börkur og Annþór hafi viljað tala við Óskar um orðróm um að Óskar ætlaði að skjóta þá en Óskar ekki viljað það. Óskar hafi viljað fara í felur og hafi farið til Arons Bjarna að ráði kærustu Óskars. Þar sem þeir voru hjá Aroni, hafi Aron hringt í Börk og Annþór og látið þá vita að Óskar væri staddur hjá honum. Anni og Börkur ásamt nokkrum strákum hafi komið þangað tuttugu mínútum síðar. Ágúst kvaðst helst ekki vilja tjá sig um það sem gerðist í framhaldi. Hann hafi séð barefli, kylfu sem hafi verið bogin. Hann hafi séð Börk með kylfuna og vini þeirra líka. Aðspurður um það hvort hann hafi verið látinn pissa á Vilberg sagði hann það vera satt og hann hafi verið neyddur til þess af Berki. Börkur hafi hóttað honum barsmíðum ef hann hlýddi ekki. Börkur hafi staðið við sitt. Vilberg hafi legið á maganum á gólfinu í stofunni þegar það gerðist. Sér hafi liðið mjög illa við að pissa á hann. Ágúst kvað þetta hafa gerst rétt fyrir jólin. Ágúst vildi ekki skýra frá því hvers vegna það hafi blætt mikið úr Óskari. Þeir hafi síðan farið beint á slysavarðstofu eftir þetta.

Ágúst var spurður út í atvikið þegar Vilberg kærði skurðárás í andlit. Kvað Ágúst hann hafa gert það þar sem Börkur og Annþór hafi átt eitthvað vantalað við hann.

Ágúst Örn Þórðarson kom fyrir dóminn og kvaðst lítið muna en lýsti atvikum þannig að hann, Óskar og Vilberg hafi verið að slaka á og spjalla við mann sem hann viti ekki hvað heiti. Þá hafi hann heyrt læti og farið út í horn. Þar hafi þrír menn staðið yfir sér. Einhver öskur hafi verið, tekið var á Óskari, hann sá ekki hver, einhverjir fóru með hann inn á salerni og ræddu við hann þar. Hann hafi setið frammi úti í horni ásamt þremur mönnum og verið hræddur. Síminn hafi verið tekinn af honum. Hann taldi að ekki hafi verið ráðist á Vilberg og kvaðst ekkert geta lýst því. Aðspurður hvort hann hafi verið látinn pissa á Vilberg kvaðst hann helst ekki vilja tjá sig um það. Skýrsla sem Ágúst gaf hjá lögreglu 11. mars sl. var borin undir Ágúst og hann spurður hvort það væri rétt lýsing sem þar kæmi fram. Kvaðst hann ekki hafa svarað spurningunni hjá lögreglunni, það væri þá ekki hans skýrsla. Kvaðst hann geta staðfest að Annþór og Börkur komu þarna inn en hann hafi ekki séð með berum augum hvað gerðist þar. Þeir hafi farið með Óskar beint upp á spítala eftir árásina. Sagði hann að enginn hefði lagt hendur á Vilberg. Hann mundi þó að Vilberg hafi legið á gólfinu því að þeir vildu að hann lægi á gólfinu, alveg eins og þeir hafi viljað að Ágúst færi út í horn. Aðspurður kvað hann rétt að bogin kylfa hafi verið þarna, hún hafi verið úti um allt, hann hafi ekki séð hver beitti kylfunni. Ágúst kvaðst ekki vera hræddur við að gefa skýrslu núna.

Vitnið Aron Bjarni Stefánsson gaf skýrslu þann 14. mars sl. hjá lögreglu og kvaðst hafa fengið símtal frá hans fyrrverandi um að kærasti hennar væri í hremmingum vegna ákveðinna einstaklinga sem ætluðu að rukka hann og veita honum einhverjar líkamsmeiðingar. Aron kvaðst hafa ákveðið að hjálpa þessum dreng með því að fá hann til sín, auk þess að hjálpa honum með að tala við þá aðila. Á meðan hann var á leiðinni til hans hafi hann hringt í hina aðilana, Börk í síma 771-9245 og hafi sjálfur hringt úr síma 777-0525, og látið þá vita að þessi drengur væri á leiðinni til sín. Kvaðst hann hafa verið búinn að heyra að þeir væru fyrir utan heimili foreldra þessa stráks, Óskars. Hann hafi auðvitað þurft að láta þá vita að strákurinn væri á leið til sín, því annars hefðu þeir leitað að honum inni á heimili

foreldranna, sem ætti alls ekki að gera. Hann hafi ætlast til að þeir ræddu við strákinn daginn eftir og ætlaði að leyfa stráknum að gista hjá sér yfir nóttina svo hann væri öruggur. Eftir að þeir voru búnir að vera heima í íbúð hans fyrrverandi nokkra stund, þá hafi þeir allt í einu birst og heljarinnar hópur með þeim en hann þekkti ekki nöfnin á þeim öllum. Þar hafi strákurinn verið tekinn og laminn og fengið skurð á höfuðið. Börkur hafi lamið hann en hann hafi komið aftan að honum. Það hafi verið tvö eða þrjú högg. Aroni hafi verið hent í sófann og sagt að vera þar, sími hans og hans fyrrverandi, sem bjó þar þá, hafi verið teknir af þeim og teknir í sundur svo ekki væri hægt að staðsetja símana í gegnum GPS. Hans fyrrverandi hafi látist síðan 20. desember 2011 eða nokkrum dögum eftir atburðinn. Síðan hafi þeir látið einn strák míga yfir annan. Þetta hafi verið vegna þess að einn strákurinn hafi hótad að láta skjóta þessa aðila í lappirnar. Annar aðilinn hafi farið með annan strákinn inn á salerni, hjálpað honum að þrifa sig og þeir náð einhverri sátt og síðan hafi þessir aðilar farið. Minnti Aron að strákurinn hafi átt að greiða aðilanum 500.000 krónur daginn eftir.

Aron kvað aðilana hafa verið vopnaða, þeir hafi verið með tréþrik, um metra á lengd, ljóst tréþrik í laginu eins og er á goggum úti á sjó nema búið að taka gogginn af. Aðspurður kvað hann þá hafa verið á staðnum í 45 til 60 mínútur. Aðspurður hvort Óskar og félagar hafi getað yfirgefið íbúðina eftir að mennirnir komu í hana kvað hann þá ekki hafa getað það, Aron hafi ekki getað það sjálfur. Þeim hafi verið haldið þarna óbeint fyrst, en síðan hafi þeir náð sáttum um greiðsluna. Ítrekaði Aron að hann hefði ekki getað komist út úr íbúðinni né hans fyrrverandi. Strákarnir hafi heldur ekki átt aðra kosti en að ná sáttum. Aðspurður sagði Aron að Óskar hafi verið barinn í höfuðið, þar sem hann sat í sófanum, með þríkinu, það hafi blætt strax úr og það hafi verið góður blóðblettur fyrir neðan. Þess vegna hafi hann hoppað upp og sagt hingað og ekki lengra. Aron kvaðst engar líkamsmeiðingar hafa séð gagnvart stráknum sem migið var á. Hann hafi þó heyrt sagt við strákinn sem pissaði að ef hann vildi sleppa við líkamsmeiðingar þá skyldi hann pissa yfir strákinn. Vilberg, sem migið var yfir, hafi legið á maganum á gólfinu við svaladyrnar með hendurnar fram. Strákurinn sem meig hafi verið hræddur. Aron kvaðst hafa farið af og til inn á salerni til að athuga hvort verið væri að gera Óskari eitthvað og því ekki alltaf getað séð hvort Vilbergi hafi verið gert eitthvað. Aron kvaðst hafa þekkt Simba og Jón Óla á staðnum. Þeir hafi bara verið svona „backup“. Börkur hafi séð um að lemja en Anni hafi lesið yfir Vilberg, látið hann vita hvað kæmi fyrir hann ef hann hætti ekki að tala um hluti sem hann hefði ekki vit á. Ítrekaði Aron að frásögn hans væri í samræmi við það sem gerðist.

Vitnið Aron Bjarni dró framburð sinn til baka hjá lögreglu fyrir dóminn og lýsti atvikum þannig að Óskar og tveir vinir hans hafi kíkt í heimsókn en Aron hafi verið að kaupa af þeim fíkniefni. Annþór og Börkur hafi komið á meðan. Á meðan hann ræddi við þá í anddyrinu hafi þeir séð Óskar inni og þeir viljað tala við Óskar. Óskar hafi komið í anddyrið, rætt við þá og síðan farið.

Aðspurður um breyttan framburð kvað hann strákana vera viðriðna Berserkja mótorhjólaklúbb tengda Outlaws. Aron hafi verið dæmdur 2011 fyrir líkamsárás og frelsissviptingu. Eftir það hafi honum verið sagt hvað hann ætti að segja. Ef ekki, þá yrði herjað á hann og fjölskyldu hans. Hann geti ekkert farið núna, ekki skemmt sér vegna vina Óskars og vina hans. Aron hafi þá ákveðið að segja svo frá vegna sinna eigin hagsmuna. Aron kvað kærustu sína hafa búið að Jötnaborgum í þetta sinn og hann búið þar þegar strákarnir komu til hans.

Aðspurður hvort hún hafi neitað að hleypa Annþóri og Berki inn í íbúðina, kvað hann það rangt, þau hafi verið góðir kunningjar.

Snorri Örn Árnason lögreglumaður kom fyrir dóminn og skýrði skýrslu um staðsetningu ákveðinna símanúmera aðfaranótt 15. desember 2012 og þá hvenær símarnir hafi verið notaðir í námunda við Jötnaborgir 12 á ákveðnu tímabili. Í niðurstöðum komi fram að á tímabilinu klukkan 1.09 og klukkan 1.50 þessa nótt hafi sími Barkar Birgissonar 771-9245 komið inn á sendinn við Vættaborgir 9 og klukkan 1.32 hafi sími Annþórs 772-5555 komið fram á sendinum við Vættaborgir 9 líka. Þá hafi símar Óskars Rafaels og Arons Bjarna líka komið fram á þessum sendi bæði fyrir og eftir þennan tíma.

Aðspurður kvað hann síma Annþórs hafa komið fram á sendi við Stekkjarbakka kl. 1.04 og næst hafi síminn verið notaður kl. 1.32, sem komi fram á sendinum við Vættaborgir. Kvað hann það ekkert segja til um það hvort eða hversu lengi hann hafi verið á því svæði. Sími Annþórs hafi komið klukkan 2.34 á sendi við Breiðholtsskóla. Þá sé hann allavega kominn út af því svæði sem sendirinn við Vættaborgir taki til. Sími Barkar hafi komið inn á sendi við Æsufell kl. 2.04. Aðspurður kvað hann símann koma inn á sendi þegar hann væri í notkun, þess á milli viti hann ekkert hvar símarnir eru staðsettir. Þá komi fram að Jón Ólafur hafi talað við Sigmund klukkan 00.55 og þá verið á sendi í Vesturbergi.

Ragnar Jónsson rannsóknarlögreglumaður kom fyrir dóminn og kvaðst hafa verið beðinn um að rannsaka íbúð að Jötnaborgum 12 þar sem meint árás átti að hafa átt sér stað. Hafi þeir farið þangað 16. mars sl. Þeir hafi notað efnið Luminol til að rannsaka hvort blóð væri í íbúðinni. Búið hafi verið að þrífa allt blóð í íbúðinni og passaði uppljómun efnisins við þá frásögn. Kvaðst hann ekkert geta sagt til um það hvort þetta blóð hafi verið nýlegt eða eldra, það hafi ekki verið rannsakað frekar.

Hjalti Már Björnsson læknir kom fyrir dóminn og staðfesti læknisvottorð er hann gaf út vegna Óskars Rafaels. Kvað hann Óskar hafa komið á bráðadeild 15. desember 2011 og gefið þá skýringu að hann hafi dottið í stiga. Hann hafi verið skýr þegar hann kom, með allstóran skurð á höfði vinstra megin en óverulega gapandi. Kvað hann skurðinn vel passa við að hann hafi orðið fyrir höggi með beinum hætti eða dottið, það væri ekki hægt að fullyrða um það.

Jón Gunnar Sigurgeirsson lögreglumaður kom fyrir dóminn og skýrði svo frá að Óskar Rafael hafi komið á lögreglustöð 3. maí sl. og kvaðst hafa fengið hótanir um ofbeldi ef hann drægi ekki kærú sína vegna Jötnaborga til baka. Hann hafi ekki viljað gera það en þegar þeir skildu við hann hafi Óskar farið beint út í bílinn sinn og hringt.

Tveir aðrir aðilar hafi haft samband, einn í sumar og aftur í október sl., og sagt lögreglu að þeim hafi borist hótanir um ofbeldi ef þeir drægju ekki framburð sinn til baka hjá lögreglu. Byssu hafi verið miðað á annan að hans sögn til að áréttu alvarleikann. Um sé að ræða vitnið Aron Bjarna Stefánsson. Hljóðupptaka var spiluð í dómnum.

VII.

Forsendur og niðurstöður.

Ákæruliður II.1.

Í þessum ákærulið eru ákærðu Annþór og Börkur ákærðir fyrir að hafa í félagi, aðfaranótt fimmtudagsins 15. desember 2011, farið í íbúð að Jötnaborgum 12 í Reykjavík, ásamt ákærðu Jóni Ólafi og Sigmundi Geir og óþekktum mönnum, vopnum búinir og sakaðir um sérstaklega hættulega líkamsárás með því að hafa veist að Óskari Rafael Karlssyni, aftan frá, en ákærði Börkur sló hann með trébarefli í hnakkann þannig að hann féll á gólfið, með þeim afleiðingum að Óskar Rafael hlaut skurð hliðlægt vinstra megin á höfuð sem sauma þurfti með sjö sporum.

Ákærðu Annþór og Börkur játuðu fyrir dóminum að hafa komið að Jötnaborgum 12 í Reykjavík en aldrei farið inn þar sem kærasta Arons Bjarna hafi neitað þeim inngöngu. Kvað Aron Bjarni það rangt vera.

Framburður ákærðu Annþórs og Barkar er í öllum atriðum ótrúverðugur og stangast á við framburð annarra. Þá stangast hann einnig á við símagögn en samkvæmt þeim hringdi Óskar í Aron klukkan 00.37.01 aðfaranótt 15. desember 2011. Aron hringdi aftur í Óskar klukkan 00.37.30. Þá hringdi Aron í Börk klukkan 00.39.31 þar sem ekki var svarað. Óskar hringdi í Aron klukkan 00.39.31. Börkur hringdi í Aron klukkan 00.39.47 og Aron aftur í Óskar kl. 00.43.43. Þá hringdi Óskar í Aron kl. 00.45.20 og kl. 00.45.46.51 sendi Aron Berki SMS. Næst hringdi Börkur í Aron kl. 02.13.28. Á bilinu 02.35.39 til 03.24.05 hringdi Aron tvisvar í Óskar og sendi honum tvisvar SMS. Voru Aron og Óskar í símasambandi frá klukkan 00.37.01 til 00.45.20, sem samrýmist framburði þeirra beggja, það er að Óskar hafi hringt í Aron og þeir sammælt um að Óskar kæmi til hans í Jötnaborgir. Þá samrýmist framburður Arons ofangreindum símagögnum, að hann hafi látið Börk vita af væntanlegri komu Óskars. Þá sýna símagögn að frá miðnætti til kl. 00.41 aðfaranótt 15. desember hafi Annþór fimm sinnum hringt í Óskar Rafael. Frá klukkan 00.30 til kl. 00.46 hringdi Börkur þrisvar sinnum í Aron Bjarna. Á þeim tíma komu símar Annþórs og Barkar inn á senda sem eru í Hafnarfirði, m.a. inn á sendi við Staðarhvamum um svipað leyti. Símagögn varðandi síma Barkar og Annþórs benda til þess að símar þeirra hafi fylgst að á leiðinni frá Hafnarfirði upp í Breiðholt og þaðan inn í Grafarvog. Þá kemur fram í símagögnum að Börkur hafi hringt í Sigmund kl. 00.49 og Sigmundur til baka kl. 00.51. Þá voru Sigmundur og Jón Ólafur í símasamskiptum milli kl. 00.42 til 00.55. Í læknisvottorði, sem liggur frammi í málinu, kemur fram að Óskar hafi leitað á bráðadeild þann 15. desember 2011 kl. 03.54 en hann kvaðst hafa farið þangað þegar hann var viss um að allir væru farnir af bílplaninu.

Vitnið Vilberg Sævar Jóhannsson sagði hjá lögreglu að ákærði Börkur hafi barið Óskar með priki í höfuðið. Prikið hafi verið í laginu eins og herðatré en um fimm sentímetra þykkt. Aðspurður um misræmi vitnisins um það hvenær árásin hafi átt sér stað sagðist vitnið hafa komið til Reykjavíkur í desember og aftur í janúar. Hann væri ekki góður í dagsetningum. Fyrir dóminum lýsti vitnið því meðal annars að þegar árásin átti sér stað í Jötnaborgum hafi ákærði Börkur gengið mjög hratt inn í íbúðina þar sem þeir sátu með bakið í útidyrhurðina og barið Óskar í hnakkann með trékylfu svo hann féll í gólfið. Óskar hafi legið á gólfinu hálfvankaður og blætt úr honum. Hann og Óskar hafi farið upp á sjúkrahús strax eftir árásina en hann sjálfur ekki fengið áverkavottorð. Kvað hann frásögn þeirra um stigann hafa verið

að fyrirskipan ákærðu Annþórs og Barkar og þeir ekki þorað annað. Að mati dómsins var vitnið mjög trúverðugt í framburði sínum.

Vitnið Aron Bjarni gaf greinargóða lýsingu á atvikum í Jötnaborgum fyrir lögreglu 14. mars sl. og sagði að Óskar hafi verið tekinn og laminn og fengið skurð á höfuðið með priki og það hafi blætt strax úr og hafi verið góður blóðblettur fyrir neðan. Lýsti vitnið prikinu svo að það hafi verið um metri á lengd, ljóst trépriki í laginu eins og sé á goggum úti á sjó nema búið að taka gogginn af. Fyrir dómi dró vitnið framburð sinn hjá lögreglu til baka og bar á sama veg og ákærðu Annþór og Börkur. Er skýring Arons Bjarna á breyttum framburði mjög ótrúverðugur sérstaklega í ljósi þess að fyrir liggja upplýsingar frá lögreglu um að vitnið hafi upplýst lögreglu, eftir að rannsókn málsins hófst, um að því hafi verið hóttað ofbeldi breytti vitnið ekki framburði sínum. Verður framburður vitnisins hjá lögreglu lagður til grundvallar við úrlausn þessa ákæruliðar, enda hefur ekkert komið í ljós um að vitnisburðurinn hafi verið gefinn undir þrýstingi eða hótunum. Þá er frásögn vitnisins hjá lögreglu í flestu í samræmi við framburð vitnanna Ágústs, Vilbergs og Óskars hjá lögreglu og fyrir dómi.

Vitnið Ágúst kvaðst fyrir lögreglu hafa séð Börk með bogna kylfu í Jötnaborgum og vini hans líka. Vitnið vildi ekki skýra það hjá lögreglu hvers vegna það hafi blætt mikið úr Óskari. Fyrir dóminum vildi vitnið lítið tjá sig. Fyrir lögreglu lýsti vitnið yfir hræðslu sinni við að gefa skýrslu en kvaðst ekki vera hrætt núna.

Vitnið Óskar Rafael lýsti atvikum hjá lögreglu og dóminum á sama veg og vitnið Ágúst og Aron Bjarni. Telur dómurinn framburð hans trúverðugan.

Í málinu liggur fyrir læknisvottorð Hjalta Más Björnssonar læknis sem staðfesti það fyrir dóminum. Kvað hann Óskar hafa komið á bráðadeild 15. desember 2011 og gefið þá skýringu að hann hafi dottið í stiga. Hann hafi verið skýr þegar hann kom með allstóran skurð á höfði vinstra megin en óverulega gapandi. Kvað hann skurðurinn vel passa við að hann hafi orðið fyrir höggi með beinum hætti eða dottið, það væri ekki hægt að fullyrða um það. Var skurðurinn saumaður með sjö sporum.

Af framburði vitnanna Arons og Óskars, sem fær staðfestu í símagögnum, telur dómurinn fram komna lögfulla sönnun þess að ákærðu Börkur og Annþór hafi sammælt um og skipulagt að fara að Jötnaborgum 12 umrætt sinn í þeim tilgangi að veitast að vitninu Óskari. Styður það að ákærði Annþór kvað þá Börk hafa rætt saman um að fara báðir í Jötnaborgir til að ræða við Óskar og þeir hafi komið á sitthvorum bílnum.

Þá telur dómurinn sannað, með framburði vitnanna Arons, Óskars, Vilbergs og Ágústs, sem er samhljóða hjá lögreglu og að hluta fyrir dóminum, eins langt og hann nær með hliðsjón af breyttum framburði, að ákærði Börkur hafi barið Óskar aftan frá með trébarefli í hnakkann þannig að hann féll í gólfíð eins og segir í ákærulið II.1 með þeim afleiðingum að sauma þurfti sjö spor í höfuð hans. Með þessari aðför hafi ákærðu veist að honum með sérstaklega hættulegri aðferð með því að veita honum högg á höfuðið með trébarefli þannig að mikið blæddi úr. Er frásögn ákærðu um að vitnið Óskar hafi dottið í stiga afar ótrúverðug og með ólíkindablæ. Var um samverknað að ræða.

Verða ákærðu sakfelldir fyrir þessa háttsemi eins og henni er lýst í þessum ákærulið en hún er í ákærðu réttilega heimfærð til refsíákvæðis.

Ákæruliður II.2.

Ákærðu neita sök í þessum ákærulið en þar eru ákærðu sakaðir um sérstaklega hættulega líkamsárás og ólögmeða nauðung með því að hafa veist að Vilberg Sævari Jóhannssyni, neytt hann til að leggjast á magann á gólfið, staðið á höndum hans og haldið honum þannig á meðan kastað var yfir hann þvagi, auk þess sem ákærði Börkur sló Vilberg Sævar með trébarefli nokkrum höggum á hnakkann og reif í vinstra eyra hans, með þeim afleiðingum að hann hlaut höggáverka á hnakka og rifu á vinstra eyra sem úr blæddi.

Framburður vitnisins Vilbergs Sævars fyrir lögreglu og fyrir dómnum hefur verið stöðugur og trúverðugur. Þrátt fyrir að vitnið hafi reynt að skaða sig sjálft og borið með því rangar sakir á ákærðu Bök og Annþór, þykir það staðfesta þann ótta sem vitnið hefur ítrekað borið um fyrir lögreglu og dómnum. Fær framburður vitnisins Vilbergs stoð í framburði annarra vitna þrátt fyrir að þau hafi dregið framburð sinn að einhverju leyti til baka fyrir dómi. Vitnið kvað árársaðila ásamt ákærða Berki hafa fyrst staðið á höndunum á sér. Ákærði Börkur hafi síðan fengið annan strák, sem var með þeim, til að standa á honum og hafi sá haldið á kúbeini. Ákærði Börkur hafi síðan slegið hann þungu höggi í hnakkann, hann hafi verið aumur í tvær vikur og ekki getað sofið á hnakkanum. Hann hafi einnig verið rauður og aumur í puttnum. Þeir hafi neytt vin vitnisins til að kasta þvagi yfir vitnið þar sem það lá á gólfinu og að því loknu hafi ákærði Börkur barið vitnið í höfuðið með trékylfu þar sem það lá. Að því loknu hafi ákærði Börkur látið vitnið setjast í sófann og sest við hliðina á því, spurt vitnið hvort það væri ofurhetja, kýlt það í andlitið og rífið í eyra þess, svo úr blæddi og vitnið hafi fengið skurð bak við eyrað, og spurt meðákærða Annþór hvort þeir ættu að taka vitnið með sér. Fær framburður Vilbergs stoð í framburði Óskars Rafaels og Ágústs fyrir lögreglu og að nokkru fyrir dómnum og framburði Arons Bjarna, sem staðfesti að símarnir hafi verið teknir af honum og kærustu, ákærðu hafi verið vopnaðir og lýstu þeir vopninu sem ákærði Börkur var með á sama veg, svo og að þeir hafi ekki átt möguleika á að komast í burtu. Ákærðu hafi verið á staðnum í 45 til 60 mínútur. Samræmist það einnig þeim símagögnum sem rakir eru í ákærulið II.1. Vitnið Aron Bjarni breytti framburði sínum fyrir dómnum. Fyrir liggur að vitninu var hótað og er breyttur framburður hans mjög ótrúverðugur.

Dómurinn hefur hlustað á framburð vitna fyrir lögreglu í hljóði og mynd og er ekkert fram komið sem styður að þau hafi sagt frá undir þrýstingi. Af öllu framansögðu virtu þykir dómnum komin fram lögfull sönnun þess að ákærðu hafi veist að Vilbergi Sævari eins og lýst er í þessum ákærulið með sérstaklega hættulegri árás og neytt vin hans til að kasta þvagi yfir vitnið eins og lýst er í ákæru. Þrátt fyrir að áverkavottorð liggja ekki fyrir um áverka vitnisins, þá telur dómurinn lýsingu hans á áverkum sem hann segist hafa fengið trúverðuga, enda staðfesti vitnið Óskar að blætt hafi úr eyranu á Vilberg. Þá var ráðist að vitninu með trékylfu, sem veitti vitninu Óskari opinn skurð á höfði, og verður að telja að um hættulegt vopn og hættulega árás hafi verið að ræða sem ákærðu beittu en þeir börðu Óskar og Vilberg í höfuðið með kylfunni.

Verða ákærðu sakfelldir fyrir þennan ákærulið en háttsemin er réttilega heimfærð til refsíákvæðis.

Ákæruliður II.3.

Ákærðu neita sök varðandi þennan ákærulið.

Hefur dómurinn í ákærulið II.2 komist að þeirri niðurstöðu að þvagi var kastað yfir vitnið Vilberg í umrætt sinn. Fær sú niðurstaða stoð í framburði vitnisins Óskars, sem sá að Vilberg var pissublautur þegar vitnið Óskar kom aftur fram af salerninu, og framburði vitnisins Ágústs sjálfs hjá lögreglu en fyrir dóminum vildi vitnið ekki tjá sig um þennan lið ákærunnar. Vitnið Aron Bjarni lýsti því hjá lögreglu að vitnið Ágúst var neytt til að kasta þvagi yfir Vilberg. Er vitnisburður þeirra allra samhljóma fyrir lögreglu. Fyrir dómi breyttu vitnin Óskar og Aron Bjarni framburði sínum. Stangast hann svo á við fyrri framburð þeirra hjá lögreglu og framburð annarra vitna að virða verður hann að vettugi. Telur dómurinn lögfulla sönnun fram komna um að ákærðu hafi gerst sekir um þá háttsemi sem lýst er í þessum ákærulið og verða ákærðu sakfelldir fyrir hana. Er háttsemin réttilega heimfærð til refsíákvæðis.

Ákæruliður II.4.

Ákærðu neita sök í þessum ákærulið.

Vitnið Óskar Rafael lýsti því svo fyrir lögreglu að hann hafi verið dreginn inn á salerni, eftir að búið var að veita honum þungt högg í höfuðið. Hafi ákærðu viljað að hann greiddi 500.000 krónur næsta dag og síðan fimm milljónir og beitt hann hótunum. Hann kvaðst hafa fundið fyrir spýtu þegar hann var barinn og löppum þegar sparkað var í hann. Hann hafi ekki átt annarra kosta vól en að samþykkja það. Fær framburður Óskars stoð í framburði Vilbergs, Ágústs og Arons Bjarna, bæði hjá lögreglu og fyrir dóminum, allt að metnum breyttum framburði fyrir dómi sem áður hefur verið skýrt.

Með hliðsjón af öllu framansögðu telur dómurinn fram komna lögfulla sönnun þess að ákærðu hafi brotið af sér eins og lýst er í þessum ákærulið. Verða ákærðu sakfelldir fyrir þá háttsemi en hún er réttilega heimfærð til refsíákvæða.

VIII.

Ákæruliður III.

Málsatvikum er lýst í ákærulið II.

Í ákærulið þessum eru ákærðu Jón Ólafur og Sigmundur Geir sakaðir um hlutdeild í þeim brotum sem lýst er í II. kafla ákærunnar með því að hafa farið með ákærðu Annþóri Kristjáni og Berki, ásamt óþekktum mönnum, í íbúðina að Jötnaborgum 12, vitandi hvað til stóð og er í íbúðina kom haft það hlutverk að vera liðsauki og ógnun gagnvart Ágústi Erni, Óskari Rafael og Vilbergi Sævari á meðan á brotum

ákærðu Annþórs og Barkar gegn þeim stóð, og þannig veitt þeim liðsinni í verki.

Ákærði Sigmundur Geir Helgason kannaðist ekki við að hafa verið á staðnum umrætt sinn í skýrslu hjá lögreglu 14. mars sl. og kvaðst ekki þekkja Vilberg Sævar né Óskar Rafael. Börkur Birgisson og Annþór Karlsson væru hins vegar vinir hans. Í skýrslu hjá lögreglu 19. mars sl. neitaði ákærði að tjá sig um sakarefnið. Ákærði Sigmundur kom fyrir dóminn og kvaðst ekkert kannast við þessa árás sem lýst er í ákærinni. Það gæti vel verið að hann hafi verið með einhverjum þarna en þá hafi hann ekki verið viðstaddur neina árás. Kvaðst ákærði kannast við Aron Bjarna en ekki aðra brotaþola.

Við lok skýrslutöku á öðrum degi réttarhaldanna óskaði ákærði að gefa aftur skýrslu og var spurður út í hvort hann hafi verið á staðnum. Svaraði hann því játandi og kvaðst hafa séð Börk og Annþór standa við útidyrnar og ræða við Aron Bjarna í tvær til fimm mínútur og séð svo Óskar koma hlaupandi niður stigann og hlaupa burtu. Þeir hafi síðan keyrt um hverfið til að leita að honum.

Ákærði Jón Ólafur Róbertsson kvaðst hjá lögreglu þann 16. mars sl. ekki hafa verið í Jötnaborgum þegar meint árás átti sér stað þar og þann 18. mars sl. kvaðst ákærði ekkert kannast við árás í Jötnaborgum og hafi hann ekki verið á staðnum. Kvaðst hann hafa heyrt eitthvað um þetta á djamminu. Spurður nánar kvaðst hann samt vel geta hafa verið á staðnum fyrr um daginn en honum síðan verið blandað þarna inn í málið út af því. Þann 21. mars sl. kvaðst Jón Ólafur ekkert kannast við þetta mál. Vel gæti verið að hann hafi verið á staðnum en hann hefði örugglega munað eftir því ef einhver hefði pissað á annan. Fyrir dómnum kvaðst ákærði Jón Ólafur ekki muna eftir að hafa farið að Jötnaborgum í umrætt sinn. Það gæti vel verið að hann hafi verið í einhverjum bíl fyrir utan en hann hefði ekki séð pissað á neinn, hann hefði munað eftir því. Kvaðst hann ekki muna með hverjum hann hafi verið í bíl, hann hafi verið í mikilli neyslu á þessum tíma. Hann hafi ekki séð nein átök eða barsmíðar. Hann muni þó eftir að hafa séð einhvern svartan sem hafi flúið, það gæti hafa verið í Jötnaborgum. Hann muni ekki hvort hann hafi séð Annþór, Börk eða Sigmund þarna.

Í samantekt lögreglu yfir símagögn aðfaranótt 15. desember 2011 kemur fram að símagögn varðandi síma Barkar og Annþórs benda til þess að símar þeirra hafi fylgst að á leiðinni frá Hafnarfirði inn í Grafarvog og þaðan í Breiðholt. Þá kemur fram í símagögnum að Börkur hafi hringt í Sigmund kl. 00.49 og Sigmundur til baka kl. 00.51. Þá voru Sigmundur og Jón Ólafur í símasamskiptum milli kl. 00.42 og 00.55.

Ákærði Annþór sagði fyrir dómnum að hann og meðákærði Börkur hefðu einir farið að útidyrhurðinni að Jötnaborgum en hann minnti að Simbi hafi verið úti í bíl. Ákærði Börkur kvað fyrir dómnum að ef ákærði Sigmundur hafi verið með þá hafi hann verið úti í bíl hjá Annþóri. Aðspurður hvort Jón Ólafur hafi verið með honum í bíl, kvað hann það vel geta verið, hann myndi það ekki alveg.

Vitnið Vilberg sagði hjá lögreglu að hann hafi séð mann í íbúðinni og hafi sá verið svolítið dökkur á hörund og sé kallaður Simbi í Fáfni. Hann hafi fengið staðfest síðan að það hafi verið ákærði Sigmundur. Vitnið Óskar kvað hjá lögreglu að ákærði Sigmundur hafi verið einn þeirra sem réðust inn í íbúðina og fyrir dómnum hafi hann þekkt ákærða Jón Ólaf og Sigmund meðal þeirra sem réðust inn í íbúðina.

Þá kvað vitnið Aron Bjarni, Jón Ólaf og Simba hafa verið á staðnum í skýrslu hjá lögreglu 14. mars sl.

Af öllu framansögðu virtu þykir dóminum fram komin lögfull sönnun þess að ákærðu Jón Ólafur og Sigmundur Geir hafi verið staddir að Jötnaborgum 12 í umrætt sinn og verið liðsauki og ógnun eins og lýst er í ákæruliðnum og þannig veitt ákærðu liðsinni sitt í verki. Verða þeir sakfelldir fyrir þá háttsemi sem þar er lýst en hún er réttilega heimfærð til refsíákvæða.

IX.

Ákæruliður IV.

Málsatvik.

Aðdragandi þessa máls er að ákærðu Þórbergur og Kaj voru saman í bifreið er þeir sáu Heiðar Stein og Ingva Hrafn í annarri bifreið. Var það í október 2011. Veittu Þórbergur og Kaj þeim eftirför að húsi, ræddu við þá vegna peninga er þeir töldu sig eiga hjá þeim. Vildu þeir fá Heiðar og Ingva til Hafnarfjarðar og ræða við Annþór vegna þeirrar skuldar, sem Heiðar og Ingvi samþykktu að gera. Er þeir komu að Miðvangi 41, Hafnarfirði, sólbaðsstofu er Annþór rak, urðu átök sem leiddu til kæru á hendur Annþóri.

Ákærði Annþór gaf skýrslu fyrir lögreglu þann 19. mars sl. og neitaði sök varðandi þennan ákærulið. Kvaðst ákærði þekkja Heiðar Stein Pálsson og Ingva Hrafn Tómasson en neitaði að tjá sig frekar um málið. Hann kvaðst þó, aðspurður um það hvort hann hafi sagt öðrum hvorum, Heiðari eða Ingva, að greiða einhverjum einhverja tiltekna peningaupphæð á einhverjum tilteknum degi, hafa beðið þá um að greiða það sem þeir hefðu rænt af viðkomandi. Þeir hafi fengið pening hjá dreng og rænt hann. Ákærði hafi beðið þá að borga þann pening, það hafi verið einu afskipti hans af þessu máli. Hafi þeir annaðhvort getað greitt peninginn til Annþórs eða til þess sem þeir tóku peninginn frá.

Ákærði lýsti því svo fyrir dómi að Kaj og Ísak hafi komið með Heiðar og Ingva til sín á sólbaðsstofuna. Ákærði kvaðst hafa slegið Ingva utan undir flötum lófa og tekið Heiðar svæfingartaki þar til hann var að líða út af. Ákærði neitaði að hafa tekið hann kyrkingartaki. Heiðar hafi fallið í gólfið og hafi ákærði tuskað hann til svo Heiðar hafi vaknað og sett flatan lófann, tvisvar eða þrisvar, í andlit hans. Þá hafi hann rætt við þá um að skila peningunum. Neitaði ákærði að hafa staðið á höfði Ingva Hrafn eða sparkað í hann. Ákærði játti því að hafa slegið Ingva utan undir og hrint honum svo að hann hafi hrasað. Kvað ákærði afleiðingar í læknisvottorði passa nákvæmlega við framburð sinn. Neitaði hann að um frelsissviptingu hafi verið að ræða, aldrei hafi komið til þess að þeir hafi ætlað út á meðan þeir ræddu saman. Þá sé rangt í ákæru að ákærði hafi „lagt á þá skuld“. Þá kvaðst ákærði hafa ítrekað við Heiðar og Ingva að þeir skyldu greiða 250.000 krónurnar sem þeir höfðu tekið. Ákærði kvað rétt vera að Kaj hafi hringt í sig áður en þeir komu og beðið Annþór um að sannfæra strákana um að greiða skuld þeirra við Ísak. Ákærði kvaðst vera 120 kíló á þyngd og 1,86 metrar á hæð og því myndi sá brotna sem hann trampaði á eða sparkaði. Þá hafi Heiðar og Ingvi aldrei beðið um að fara. Þeir hafi verið um fimm mínútur inni hjá sér.

Kaj Anton A. Larsen, sem ákærður er vegna hlutdeildar fyrir þennan ákærulið í ákærulið V, sagði hjá lögreglu aðdragandann vera þann að tveir strákarnir hafi rænt vin hans þannig að þeir hafi tekið við peningum til að kaupa fíkniefni fyrir en hirt peninginn. Kaj hafi fengið símtal frá Þórbergi Ísak sem hafi spurt hann hvort hann vildi taka að sér að rukka strákana, sem hann hafi gert og hafi hann sagt Annþóri frá því. Kaj kvaðst hafa séð strákana fyrir tilviljun í umferðinni, hringt í Annþór og spurt hann hvort hann mætti ekki koma með þá til hans, sem Annþór hafi samþykkt en hann hafi verið staddur á sólbaðsstofu í Hafnarfirði. Hann hafi rætt við strákana sem hafi samþykkt að koma með sér til Annþórs. Það hafi ekkert vesen átt að vera, það hafi bara átt að lesa þeim pistilinn. Annþór hafi verið í símanum þegar þeir komu en allt í einu hafi annar strákurinn fengið högg í andlitið, sá hafi beðið Anna um að hætta og þá fengið einhver högg í viðbót. Síðan hafi Annþór barið hinn strákinn á ganginum þar sem farið var í ljósin. Hafi Kaj ekki séð almennilega hvað Annþór gerði við þann strák. Síðan hafi Annþór tekið annan strákinn hálstaki og sagt eitthvað á þá leið: „Af hverju varstu að ræna þessu rottan þín“. Það hafi liðið yfir annan strákinn þegar Annþór var að kyrkja hann. Síðan hafi „sekt verið sett á“ annan strákinn. Aðspurður kvað hann að Annþór hefði ekki leyft þeim að fara hefðu þeir óskað þess. Þeir hafi hins vegar farið eftir þessa meðferð. Kvað hann Annþór hafa slegið þá með flötum lófa, það væri meiri niðurlæging í því. Auk þessa hafi Annþór verið með eitthvert annað mál á annan strákinn sem þeir voru ekki viðriðnir.

Kaj kvaðst hafa unnið fyrir Annþór og Börk og fengið pening, þegar hann vantaði, hjá báðum. Annþór hafi einnig látið hann fá sjónvarp og tölvu auk þess sem hann hafi fengið að borða hjá Annþóri. Sindri og Viggó hafi líka unnið hjá þeim á sömu kjörum. Aðspurður kvaðst Kaj vita til þess að Annþór og Börkur væru í handrukkun og eitt sinn selt MDMA fyrir Börk og Börkur fengið peninginn, 360.000 krónur.

Fyrir dóminum lýsti Kaj atburðarásinni svo að hann hafi verið úti að aka og þá séð tvo stráka, sem höfðu áður rænt vin hans, elt þá og stoppað og rætt við þá. Hann hafi hringt í Annþór vin sinn og beðið hann að hjálpa sér. Meiri líkur hafi verið á að strákarnir skiluðu peningunum ef Annþór talaði við þá. Strákarnir hafi komið á eftir honum. Þegar þeir komu í sólbaðsstofuna hafi Annþór verið í símanum en síðan hafi hann rætt við strákana og þeir svo farið. Þetta hafi tekið um þrjár mínútur.

Kvað hann lögregluna hafa neytt sig til að segja eitthvað allt annað í skýrslutöku sem væri ósatt. Hann hafi verið tilbúinn að segja hvað sem var til að losna úr gæsluvarðhaldi. Allt sem kæmi fram í lögregluskýrslu væri lygi, þarna hafi ekkert gerst.

Í gögnum málsins liggur fyrir upplýsingaskýrsla lögreglu og hljóðdiskur af upptöku er Kaj Anton hringdi í lögreglu og lýsti því að fjölskyldu hans hafi borist hótanir um ofbeldi ef hann breytti ekki framburði sínum. Hann hafi verið hræddur og ekki vitað hvað hann ætti að gera. Hann hafi fengið símtal frá Litla-Hrauni þar sem honum hafi verið hótad auk þess sem móðir kærustu hans hafi fengið hótun.

Þórbergur Ísak Þóroddsson, sem er einnig ákærður fyrir hlutdeild í ákærulið V, gaf skýrslu 19. mars hjá lögreglu og kvað upphaf málsins vera að honum hafi áskotnast

peningur sem hann hafi ætlað að nota til að fjármagna fíkniefnakaup til endursölu, 250.000 krónur. Hann hafi látið vin sinn hafa peninginn til að kaupa fíkniefnin en peningnum hafi verið rænt. Ákærði Annþór hafi þá verið kominn í málið. Það hafi svo verið einhverjum dögum síðar að hann, ásamt Birgi félaga sínum, hafi verið á rúntinum og séð þessa tvo stráka sem voru með í þessu ráni. Þeir hafi séð þá keyra úr Breiðholtinu í Fossvoginn og elt þá. Þeir hafi rætt við þá í Fossvoginum. Einnig hafi þeir rætt við ákærða Annþór en hann muni ekki hvernig það hafi gengið fyrir sig en það hafi verið í gegnum besta vin hans, sem var rændur. Þórbergur kvaðst hafa verið reiður á þessum tíma og viljað fá sitt til baka. Þeir hafi farið til Hafnarfjarðar og inn á sólbaðsstofu þar. Sjálfur kvaðst hann ekki hafa lagt hendur á strákana en ákærði Annþór hafi tekið þá eitthvað þarna bak við og barið þá. Hann hafi séð þegar Annþór tók Heiðar hálstaki en hann hafi ekki séð Ingva gera neitt en hann hafi heyrt í þeim, hann hafi heyrt Ingva öskra á bak við. Síðan hafi hann tekið þá fram og sett 500.000 króna skuld á hvorn þeirra. Ingvar hafi eitthvað verið búinn að vinna fyrir Annþór og hann hafi átt að fá sína peninga. Heiðar hafi líka átt að vinna fyrir Annþór en látið sig hverfa.

Þórbergur lýsti kverkatakinu sem ákærði Annþór tók Heiðar þannig að hann hafi tekið um hálsinn á honum og haldið honum upp við vegginn. Heiðar hafi verið orðinn rauður í framan og dottið niður og þurft tíma til að jafna sig. Það gæti verið að ákærði Annþór hafi sparkað eitthvað laust í Heiðar til að ýta við honum, hann myndi það ekki alveg. Heiðar hafi verið smástund að jafna sig áður en hann gat staðið upp aftur. Þórbergur lýsti sólbaðsstofunni þannig að hún hafi verið ókláruð og kassar og drasl úti um allt. Þórbergur sagði Heiðar hafa verið bólginn í andlitinu en það hafi ekkert sést í andlitinu á Ingva. Kvaðst hann hafa heyrt eitthvert tramp á bak við en hann hafi ekkert verið að spá í það sérstaklega. Sér hafi ekki liðið vel yfir því að strákarnir hafi verið teknir svona harkalega. Aðspurður kvað hann Heiðar og Ingva ekki hafa átt þess kost að fara út úr sólbaðsstofunni þegar þeir vildu. Þá hafi hann heyrt talað um ævilanga skuld ef þeir myndu ekki borga innan tíu daga. Þá hafi komið fram að ef þeir færu til lögreglu þá yrði það líka ævilöng skuld.

Þórbergur kvað aðspurður að Heiðar og Ingvi hafi komið sjálfviljugir með þeim til Hafnarfjarðar. Þeir hafi bara sagt já, þegar þeim var sagt að þeir ættu að koma með, og „við gerum okkar besta til að borga til baka“. Þórbergur kvaðst ekki hafa vitað að þetta myndi fara svona, það hafi bara átt að tala við þá. Sjálfur væri hann lítið peð og hafi ekki getað stöðvað þetta. Sagði hann Kaj hafa þekkt Annþór og hringt í hann þegar þeir fundu strákana. Aðspurður hvort Þórbergur myndi þora að gefa þennan framburð aftur fyrir dómi svaraði hann því neitandi. Það myndi ábyggilega koma af stað einhverjum „drastískum“ afleiðingum sem hann vildi ekki taka þátt í. Hann langi bara ekkert með þennan mann að gera lengur. Hann óttaðist ákærða Annþór. Ítrekað spurður hvort hann hafi sagt sannleikann, kvað hann já við því.

Þórbergur Ísak Þóroddsson kom fyrir dóminn og sagði upphafið vera að tveir félagar hafi ætlað að staðgreiða einhverja sendingu og hann látið féлага sinn hafa 250.000 krónur til þess. Sá hafi verið rændur í framhaldi. Síðar hafi þeir félagar séð strákana sem rændu peningnum á rúntinum og elt þá upp í Breiðholt, Heiðar og Ingva. Hringt hafi verið í Annþór og hann beðinn um aðstoð. Heiðar og Ingvar hafi samþykkt að koma með þeim í Hafnarfjörð og þeir farið inn á sólbaðsstofuna. Annþór hafi rætt eitthvað við þá og sagt þá vera rottur eða eitthvað og síðan hafi

Þetta bara farið út í „drastískar aðgerðir“ og einhver skuld verið sett á hausinn á þeim og þeim sagt að borga eftir tíu daga eða eitthvað. Aðspurður um frásögn sína í lögregluskýrslu um atburðinn kvaðst Þórbergur ekki vilja tjá sig um þetta, hann væri töluvert hræddur við ákærða Annþór. Hann væri bara lítið peð í kringum hann. Það væri rétt að hann hafi sagt hjá lögreglu að hann þyrði ekki að gefa sömu skýrslu fyrir dómi, en það sem hann hefði sagt þar stæði.

Þórbergur kvaðst ekki muna hvort hann hafi beðið ákærða Kaj að aðstoða sig við að innheimta peningana. Hann vissi til þess að rætt hafi verið við Annþór vegna þessa og hafi bara viljað fá peninginn sinn til baka. Kvaðst Þórbergur ekki þekkja Annþór. Þórbergur kvaðst aðspurður ekki vera viss um það hvort hann hefði getað stöðvað atburðarásina á sólbaðsstofunni, hann væri bara lítið peð og efaðist um að ákærði Annþór hefði hlustað á sig. Aðspurður kvaðst hann ekki hafa séð Annþór standa á höfði Ingva né sparka í hann. Árásin hafi staðið í um tíu til fimmtán mínútur. Kvað hann Kaj og Birgi hafa farið saman í bíl á undan til Hafnarfjarðar en ákærða hafa verið í bíl með Heiðari og Ingvari. Þeir hafi því ekki rætt saman um það hvað ætti að gera á sólbaðsstofunni. Ákærði kvað Kaj ekkert hafa gert inni á sólbaðsstofunni né heldur hann sjálfur. Þórbergur kvaðst vera búinn að vera í meðferð á Voggi og síðan á Staðarfelli og hafa ætlað að halda sér á þeirri braut.

Vitnið Heiðar Steinn Pálsson gaf skýrslu hjá lögreglu 15. mars sl. og kvaðst hafa verið á rúntinum með Eggert og Gísla og þeir farið að blaðra eitthvað um fikniefni. Hafi þetta endað með því að þeir hafi náð í 250.000 krónur, sem tveir strákar, Alli og Krissi, hafi verið með og átti að nota til fikniefnakaupa. Það hafi endað með því að Eggert stal peningnum. Svo vissi Heiðar ekki fyrr en Kaj hafi verið kominn til landsins og frétt af þessu. Ingvi hafi verið heima hjá honum. Alli og Krissi hafi síðan allt í einu birst heima hjá sér með Kaj með sér. Þeir hafi byrjað með smáhótanir og Kaj spurt hvort þeir ætluðu ekki að redda þessu. Kvaðst Heiðar hafa orðið hræddur í framhaldi og flutt dótið sitt í annað herbergi og farið heim til móður sinnar og búið þar í smátíma. Tveim dögum síðar hafi hann og Ingvi verið að keyra þegar þeir sáu Sindra, Kaj og Þórberg Ísak á eftir sér og hafi þeir elt þá heim til móður Heiðars. Heiðar og Ingvi hafi flúið inn en strákarnir hafi beðið fyrir utan. Kaj hafi síðan komið inn og rætt við sig og beðið sig um að koma og hitta Börk. Hann hafi ekki vitað á þeim tíma hver Börkur var en hann hafi þekkt Annþór og verið hræddur við hann. Þeir hafi síðan farið til Hafnarfjarðar á sólbaðsstofu sem Annþór var að byggja upp. Þeir hafi farið inn og allt í einu hafi hurðinni verið lokað á eftir þeim. Í fyrstu hafi Annþór verið rólegur en allt í einu gefið honum högg í andlitið svo að Heiðar hafi fengið glóðarauga af. Í framhaldi hafi Annþór slegið hann í magann og Heiðar orðið skíthræddur. Þá hafi Annþór tekið um hálsinn á honum og haldið honum og allt í einu hafi hann lyft honum upp með vegg. Hann hafi haldið honum með taki á hálsinum en hvergi annars staðar, en Heiðar kvaðst vera 55 kíló. Heiðar kvaðst hafa öskrað en ekki getað talað og síðan hafi liðið yfir sig. Hann hafi vaknað á gólfinu við það að ákærði Annþór var að slá hann á gólfinu og segja honum að vakna. Í millitíðinni hafi Annþór verið búinn að taka Ingva inn í ganginn og lemja hann og traðka á honum þar, svo og hræða hann. Þá hafi ákærði Annþór sektað þá um 500.000 krónur á mánuði sem þeir ættu að borga strax daginn eftir og síðan mánaðarlega og það ætti að vera eilíf skuld. Lagði hann til að þeir færu bara í einhverja tölvubúð, en hann man ekki hvort það var Annþór eða Kaj sem sagði það. Ákærði Annþór hafi síðan sagt þeim að drulla sér út og þeir verið því mjög fegnir. Heiðar kvaðst ekki hafa farið á slysadeild en vinur hans Ingvi

Hrafn hafi farið um þremur dögum seinna á slysadeild. Ingvi hafi verið með gott glóðarauga. Heiðar kvað þá ekki hafa getað farið sjálfviljugir út af sólbaðsstofunni. Hann hafi verið sviptur frelsi í um tuttugu mínútur. Heiðar kvaðst ekki ætla að greiða skuldina til Annþórs en hann vildi þó semja um 250.000 krónurnar sem hann tók frá Ísaki. Hann hafi síðan reynt að hunsu strákana og farið meðal annars til Svíþjóðar í desember.

Vitnið Heiðar Steinn Pálsson kom fyrir dóminn og kvaðst muna eftir því að hafa farið á sólbaðsstofuna en hann myndi lítið, hann hafi verið í miklu rugli. Hann geti þó sagt að margt sem hann hafi sagt í lögregluskýrslu hafi verið rugl, þetta hafi ekki verið neitt mikið. Hann muni að einhver hafi slegið hann flötum lófa en hann muni ekki hver hafi gert það. Hann myndi ekki til þess að hafa verið tekinn kverkataki. Aðspurður kvaðst hann ekki muna eftir því að hafa gefið skýrslu hjá lögreglunni. Hann myndi þó eftir því að hafa hitt Kaj og strákana og þeir hafi ætlað að spjalla við Annþór út af einhverjum peningum sem hann tók. Þá muni hann ekki eftir því að Annþór hafi lagt á hann 500.000 króna skuld. Hann muni bara eftir rifrildi en ekki hvað var rætt um. Hann myndi ekki hversu lengi hann var á sólbaðsstofunni. Hann myndi þó að hann bað ekki um að fá að fara, hann hefði alveg getað farið út í sígó ef hann hefði viljað. Aðspurður sagði hann að Þórbergur Ísak og Kaj hafi ekki haft sig neitt í frammi.

Vitnið Ingvi Hrafn Tómasson gaf skýrslu hjá lögreglu 19. mars sl. og kvaðst hafa farið í bíltúr með Heiðari og Ingvi hafi ekið. Þeir hafi átt að kaupa gras fyrir strák og síðan tekið peninginn og látið sig hverfa. Eggert hafi allt í einu horfið með peninginn. Heiðar og Ingvi hafi síðan verið í neyslu en þeir svo farið heim til móður Heiðars. Þar hafi Kaj, Biggi og Ísak birst og farið með þá í Hafnarfjörð þar sem Anni beið þeirra. Anni hafi byrjað á Heiðari og síðan farið í sig og svo aftur í Heiðar. Annþór hafi staðið á höfðinu á honum með báðum fötum og hann hafi reynt að brjóta puttana á sér. Ingvi kvaðst hafa séð Annþór taka með höndunum um hálsinn á Heiðari þar til Heiðar sofnaði. Síðan hafi Annþór vakið Heiðar strax aftur og Heiðar lofað að borga Annþóri. Sagði Ingvar að augsýnilega hafi Kaj ekki líkað aðfarirnar hjá Annþóri. Aðspurður kvað hann Annþór hafa byrjað að slá hann með flötum lófa og sparka í sig þar sem hann hafði dottið í gólfið. Hann hafi sparkað í magann á sér og hausinn. Hann hafi flakkað á milli þeirra, hann hafi ekki mátt standa upp á milli, Annþór hafi bannað sér það. Hann hafi séð Annþór kyrkja Heiðar þar sem Ingvi lá á gólfinu. Þegar Heiðar hafi vaknað hafi hann öskrað að hann skyldi borga. Ákærði Annþór hafi sett 500.000 króna skuld á þá. Þó væri hann ekki viss hvort það átti að vera bara á Heiðar eða þá báða.

Ingvi kvaðst hafa orðið hræddur um líf sitt en eftir þetta hafi eitthvað brostið og hann verði ekki hræddur eftir þetta. Hann hafi þarna orðið hræddur um að brotna. Síðan hafi þeir farið heim til Heiðars. Um einni til tveimur vikum síðar hafi Annþór birst heima hjá Heiðari þar sem Ingvar var staddur. Annþór hafi tekið tölvu Heiðars og Ingvar líka. Ingvar hafi átt að ræna alls konar hlutum fyrir Annþór sem hann ætlaði að nota í sólbaðsstofunni. Ingvar kvaðst á þessu stigi vilja segja allan sannleikann, þó svo að hann varði refsiverða háttsemi hjá honum sjálfum. Kvaðst Ingvar hafa hræðst Annþór og því stolið fyrir hann.

Ingvar kvaðst ekki vilja kæra árásina en vilja hjálpa vini sínum með því að bera vitni. Hann þori ekki að kæra. Honum finnst bara „heví“ flottur kjarkur í Heiðari að þora að kæra Annþór.

Vitnið Ingvi gaf aftur skýrslu þann 20. mars sl. og lagði fram kæru á hendur Annþóri vegna árásarinnar að Miðvangi 41 í Hafnarfirði. Kvað hann allt hafa komið fram í vitnaskýrslu sinni deginum áður. Kvað hann Annþór hafa hótað honum að setja hann í áskrift ef hann kærði atburðinn. Lýsti hann atburðum á sama hátt og deginum áður.

Vitnið Ingvi Hrafn Tómasson kom fyrir dóminn og kvaðst muna þetta en þeir hafi verið á þessum tíma í mjög miklu rugli og ákveðið að segja mjög rangt frá. Hann hafi verið með Kaj vini sínum og rætt við Annþór. Annþór hafi rétt ýtt við sér og slegið Heiðar einu sinni eða tvisvar. Annþór hafi ýtt sér þannig að hann hafi dottið í ganginn og bara staðið upp aftur. Annþór hafi komið með einhverjar spurningar og hann nennti þessu bara ekki lengur. Hann hafi farið á bráðamóttöku nokkrum dögum síðar. Þá áverka hafi hann veitt sér sjálfur í þeim tilgangi að ná sér í peninga. Þetta hafi verið skráma á eyra og eitthvað í hársverðinum að hann minnti. Hann hafi fengið einn féлага sinn til að hjálpa sér við að fá högg eins og spörk í höfuðið. Hann ætli bara að taka þetta sjálfur á sig. Ingvi kvaðst halda að þeir hafi verið í um tuttugu mínútur til hálf tíma inni á sólbaðsstofunni. Þá hafi hann vel getað farið út og fengið sér pulsu ef hann vildi, það hafi ekki verið neitt mál. Þórbergur Ísak hafi ekki gert neitt þarna, bara staðið. Þá hafi Kaj líka bara staðið þarna við hliðina á Þórbergi.

Í gögnum málsins liggur fyrir læknisvottorð Hjalta Mús Björnssonar læknis. Kvað hann fyrir dómnum að Ingvi Hrafn hafi komið á bráðamóttöku 16. október 2011 og sagst hafa þann 12. október orðið fyrir líkamsárás og sagst hafa verið sleginn oft í andlit og víða á líkama auk þess að staðið hafi verið á höfðinu á honum og hann tekinn hálstaki. Þetta hefði staðið yfir í um 20 mínútur. Ingvi hafi sagst hafa verið með mar á hálsi en það væri horfið þegar hann kom á bráðamóttöku. Hann hafi verið með mar og bólgu á auga hægra megin, áverka við bæði eyru en enga áverka á kvið sem sáust. Aðspurður um það ef 120 kílóa maður stæði ofan á höfði manns hvort höfuðkúpan brotnaði ekki, kvað hann hugsanlegt að höfuðkúpan þyldi það.

X.

Forsendur og niðurstöður.

Óumdeilt er að Kaj Anton og Þórbergur Ísak fóru með Heiðar Stein og Ingva Hrafn í sólbaðsstofu í Hafnarfirði þar sem þeir hittu ákærða Annþór. Var tilgangur ferðarinnar að ákærði ræddi við Heiðar Stein og Ingva Hrafn vegna peninga er þeir áttu að hafa stolið frá Þórbergi Ísak.

Ákæruliður IV.1.

Ákærði Annþór lýsti því svo fyrir lögreglu að hann hafi slegið Ingva utan undir flötum lófa og tekið Heiðar svæfingartaki þar til að hann var að líða út af. Ákærði neitaði að hafa tekið hann kyrkingartaki en fyrir dómnum kvað hann reginmun á svæfingartaki og kyrkingartaki. Fyrir lögreglu og dómi sagði hann að Heiðar hafi fallið í gólfið og hafi ákærði tuskað hann til, svo Heiðar hafi vaknað, og sett flatan lófann, tvisvar eða þrisvar, í andlit hans. Þá hafi hann rætt við þá um að skila peningunum. Kvað ákærði afleiðingar skv. læknisvottorði passa nákvæmlega við framburð sinn.

Vitnið Kaj Anton A. Larsen dró framburð sinn hjá lögreglu til baka fyrir dóminum. Er framburður hans fyrir dóminum ótrúverðugur, enda liggur fyrir að honum hafði verið hótað öllu illu, breytti hann ekki framburði sínum. Er framburður vitnisins Kaj fyrir lögreglu trúverðugur en dómurinn hefur hlustað á hljóð- og myndupptökur af frásögn hans og er ekkert sem bendir til að hann hafi ekki sagt satt og rétt þar frá. Fyrir lögreglu lýsti vitnið Kaj árásinni svo að allt í einu hafi annar strákurinn fengið högg í andlitið, ákærði hafi tekið hann hálstaki og sagt: „Af hverju varstu að ræna þessu rottan þín“. Þá hafi ákærði slegið hann með flötum lófa. Samrýmist þessi frásögn, frásögn ákærða sjálfs fyrir dóminum. Vitnið Þórbergur kvað hjá lögreglu að ákærði hafi tekið strákana baka til og barið þá. Vitnið kvaðst hafa séð þegar ákærði tók Heiðar hálstaki þar til Heiðar varð rauður í framan og hafi dottið niður. Ákærði hafi sparkað í Heiðar liggjandi til að vekja hann og Heiðar hafi verið bólginn á eftir. Fyrir dóminum kvaðst Þórbergur vera hræddur og hann þyrði ekki að gefa sömu skýrslu aftur fyrir dómi en það væri rétt sem fram kæmi í lögregluskýrslum.

Vitnið Heiðar Steinn kvaðst hjá lögreglu hafa þekkt ákærða og vera hræddur við hann. Þegar þeir komu í sólbáðsstofuna hafi ákæri í fyrstu verið rólegur en gefið honum allt í einu högg í andlit og hafi Heiðar fengið glóðarauga af. Ákærði hafi slegið hann í magann, tekið um hálsinn og lyft honum upp með vegg þar til leið yfir hann. Vitnið hafi vaknað er ákærði var að slá hann. Fyrir dóminum kvaðst vitnið lítið muna, þetta hafi verið rugl en hann muni eftir því að einhver hafi slegið hann flötum lófa en mann ekki eftir kverkatakinu.

Vitnið Ingvi Hrafn kvað fyrir lögreglu að ákærði hafi fyrst farið í Heiðar, síðan vitnið og svo aftur í Heiðar. Vitnið hafi séð ákærða taka Heiðar hálstaki þar til Heiðar sofnaði. Fyrir dóminum sagði vitnið allt það sem hann hafi sagt hjá lögreglu vera rugl en hann muni að Annþór hafi rétt ýtt við sér og slegið Heiðar einu sinni eða tvisvar sinnum.

Af öllu ofansögðu virtu þykir dóminum sannað, með frásögn vitna hjá lögreglu, sem fær stoð í frásögn ákærða sjálfs, að ákærði hafi gerst sekur um sérstaklega hættulega líkamsárás eins og lýst er í ákærulið IV.1. Verður hann sakfelldur fyrir þá háttsemi og er hún réttilega heimfærð til refsíákvæða.

Ákæruliður IV.2.

Ákærði neitaði sök hjá lögreglu en fyrir dóminum kvaðst hann hafa slegið Ingva utan undir flötum lófa og hrint honum þannig að Ingvi hafi hrasað. Neitaði hann að hafa staðið á höfði Ingva. Ákærði kvaðst vera 120 kg á þyngd og 1,86 m á hæð og því hefði höfuð Ingva brotnað ef hann hefði staðið á því.

Kaj Anton A. Larsen, sem ákærður er fyrir hlutdeild í þessum ákærulið, sagði fyrir lögreglu að ákærði hafi, eftir að hafa barið annan strákinn, slegið hinn strákinn á ganginum þar sem farið væri í ljósin. Fyrir dóminum kvað Kaj framburð sinn fyrir lögreglu ósannan.

Þórbergur Ísak, sem einnig er ákærður fyrir hlutdeild vegna þessa þáttar ákærunnar, sagði hjá lögreglu að ákærði hafi tekið strákana baka til og barið þá. Vitnið hafi ekki séð ákærða gera Ingva neitt en hann hafi heyrt Ingva öskra á bak við. Hann

hafi einnig heyrt tramp baka til. Fyrir dóminum kvað vitnið ákærða hafa rætt við strákana og sagt þá vera rottur eða eitthvað en vildi lítið tjá sig meira. Kvaðst hann vera hræddur og myndi ekki þora að gefa aftur sama framburð fyrir dómi og hann hefði gert hjá lögreglu, hann væri bara lítið peð.

Vitnið Heiðar Steinn lýsti fyrir lögreglu aðförinni að sér en sagði ákærða hafa í millitíðinni veist að Ingva. Ingvi hafi verið með glóðarauga. Fyrir dóminum kvað hann allt vera rugl sem hann hefði sagt hjá lögreglu.

Vitnið Ingvi Hrafn sagði hjá lögreglu að ákærði hefði staðið á höfðinu á honum og reynt að brjóta puttana á honum. Ákærði hafi byrjað að slá vitnið með flötum lófa og sparka í sig og vitnið hafi dottið á gólfið. Ákærði hafi síðan sparkað í magann á sér og höfuð. Ákærði hafi flakkað á milli þeirra og vitnið hafi ekki mátt standa upp á milli, ákærði hafi bannað honum það. Kvaðst vitnið hafa verið hrætt um líf sitt og hrætt um að brotna. Síðar hjá lögreglu sagði vitnið að ákærði hefði hótad sér öllu illu myndi vitnið kæra árásinu til lögreglu. Fyrir dómi sagði vitnið allt rangt sem það hefði sagt hjá lögreglu. Ákærði hafi rétt ýtt við sér þannig að hann hafi dottið á ganginum en staðið upp strax aftur. Vitnið hafi síðan veitt sér áverka sjálf með aðstoð vina í þeim tilgangi að ná út peningum.

Hjalti Már Björnsson læknir kvað fyrir dómi að Ingvi Hrafn hafi komið á bráðamóttöku 16. október 2011 og sagst hafa þann 12. október orðið fyrir líkamsárás og sagst hafa verið sleginn oft í andlit og víða á líkama auk þess að staðið hafi verið á höfðinu á honum og hann tekinn hálstaki. Þetta hefði staðið yfir í um 20 mínútur. Ingvi hafi sagst hafa verið með mar á hálsi en það væri horfið þegar hann kom á bráðamóttöku. Hann hafi verið með mar og bólgu á auga hægra megin, áverka við bæði eyru en enga áverka á kvið sem sáust. Aðspurður um það að ef 120 kílóa maður stæði ofan á höfði manns hvort höfuðkúpan brotnaði ekki, kvað hann hugsanlegt að höfuðkúpan þyldi það, það færi allt eftir því hvernig það væri gert. Ekki liggur hins vegar fyrir hversu þungur ákærði var á þeim tíma er árásin átti sér stað.

Að öllu ofansögðu virtu þykir dóminum sannað, með frásögn vitna hjá lögreglu, sem fær stoð að hluta í frásögn ákærða sjálfs og áverkavottorði, að ákærði hafi gerst sekur um sérstaklega hættulega líkamsárás eins og lýst er í ákærulið IV.2. Verður hann sakfelldur fyrir þá háttsemi og er hún réttilega heimfærð til refsíákvæða.

Ákæruliður IV.3.

Ákærði neitaði sök í þessum lið ákærunnar.

Varðandi þennan ákærulið þá neitar ákærði sök og kveðst einungis hafa sagt Heiðari Steini og Ingva Hrafn að greiða þá peninga til baka sem þeir hafi tekið.

Vitnið Kaj Anton A. Larsen sagði hjá lögreglu að eftir að liðið hafði yfir annan strákinn hafi ákærði sett sekt á hinn strákinn. Þá sagði hann að ákærði hefði ekki leyft þeim að fara ef þeir hefðu óskað þess. Fyrir dóminum neitaði Kaj að tjá sig frekar um þetta.

Vitnið Þórbergur sagði hjá lögreglu að eftir að ákærði hafði beitt strákana ofbeldi hafi hann sett 500.000 króna skuld á hvorn þeirra. Hann hafi heyrt talað um

ævilanga skuld ef þeir greiddu ekki innan tíu daga. Þá hafi þeim verið hótáð ævilangri skuld ef þeir færu til lögreglu. Þá sagði hann að Heiðar og Ingi hafi ekki átt kost á að fara ef þeir vildu. Fyrir dóminum kvað vitnið einhverja skuld hafa verið setta á hausinn á þeim og þeim sagt að borga eftir tíu daga.

Vitnið Heiðar Steinn sagði hjá lögreglu að ákærði hefði sektað þá um 500.000 krónur á mánuði, sem þeir ættu að borga strax daginn eftir og síðan mánaðarlega og það ætti að vera eilíf skuld. Þá sagði hann að þeir hafi ekki getað farið sjálfviljugir út af sólbáðsstofunni. Þeir hafi verið sviptir frelsi í tuttugu mínútur. Fyrir dómi dró vitnið framburð þennan til baka og kvaðst hafa logið þessu öllu. Hann hafi vel getað farið út og fengið sér sígó ef hann vildi. Er þessi framburður hans fyrir dóminum ekki trúverðugur.

Vitnið Ingvi Hrafn sagði hjá lögreglu að ákærði hefði bannað honum að standa upp, eftir að hann hafði dottið í gólfið og ákærði sett á þá 500.000 króna skuld. Vitnið dró þennan framburð til baka fyrir dóminum. Hann hafi vel getað farið út og fengið sér pulsu ef hann vildi. Er framburður hans fyrir dóminum ekki trúverðugur.

Eins og lýst hefur verið í ákæruliðum IV.1 og 2 hefur ákærði verið fundinn sekur um sérstaklega hættulega líkamsárás gagnvart Heiðari Steini og Ingva Hrafini og er henni lýst í hverjum ákærulið fyrir sig. Er frelsissviptingin eins og henni er lýst í þessum ákærulið órofa tengd líkamsárásinni og liggur í hlutarins eðli að árársarþolar, sem annars vegar er meðvitundarlaus eftir kyrkingartak og hins vegar liggjandi í gólfi, þolandi endurtekna árás, fara ekki frjálssir ferða sinna. Með vísan til framburðar vitna fyrir lögreglu, sem fær stoð í annarri háttsemi ákærða, sem sönnuð hefur verið, er komin fram lögfull sönnun þess að ákærði hafi gerst sekur um frelsissviptingu eins og henni er lýst í þessum ákærulið. Þá telur dómurinn það sannað, svo hafið sé yfir skynsamlegan vafa, að ákærði hafi gerst sekur um tilraun til fjárkúgunar eins og lýst er í þessum ákærulið. Verður ákærði sakfelldur fyrir þá háttsemi en hún er réttilega heimfærð til refsíákvæða.

Ákæruliður IV.4.

Eins og rakið hefur verið að ofan í ákærulið IV.3 telur dómurinn fram komna lögfulla sönnun um að ákærði hafi gerst sekur um þá háttsemi sem lýst er í þessum ákærulið. Er vísað með rökstuðningi til þess framburðar sem rakinn er þar.

Verður ákærði sakfelldur fyrir þessa háttsemi en hún er réttilega heimfærð til refsíákvæðis.

XI.

Ákæruliður V.

Í þessum þætti ákærunnar eru ákærðu Kaj Anton og Þórbergur Ísak ákærðir fyrir hlutdeild í þeim brotum sem lýst er í kafla IV, með því að hafa farið með Heiðar Stein og Ingva Hrafn, sem þeir töldu sig eiga sökótt við, að Miðvangi 41 í þeim

tilgangi að leiða þá fyrir ákærða Annþór Kristján, verið með honum í húsnæðinu á meðan á brotum hans gegn piltunum stóð og á þann hátt verið liðsauki og ógnun við þá, og þannig veitt ákærða Annþóri liðsinni í verki.

Ákærðu hafa játað fyrir dóminum að hafa farið með piltana til ákærða Annþórs en í þeim tilgangi að ákærði ræddi við þá um peninga sem þeir áttu að hafa stolið.

Ákærði Kaj kvaðst hjá lögreglu þekkja ákærða og hafa verið búinn að ræða þessa skuld drengjanna við hann áður. Þá hafi aftur verið hringt í ákærða, þegar þeir sáu drengina á förnum vegi, og spurt hvort þeir mættu koma með strákana, sem ákærði hafi samþykkt. Þá sagði ákærði Kaj að hann hafi áður unnið fyrir ákærðu Annþór og Börk og fengið pening fyrir þegar hann vantaði. Hann hafi einnig fengið sjónvarp og tölvu hjá ákærða Annþóri auk þess að fá að borða hjá honum. Þá hafi hann vitað að ákærði væri í handrúkkun. Fyrir dóminum kvaðst ákærði Kaj hafa hringt í ákærða Annþór vin sinn og beðið hann að hjálpa sér. Meiri líkur hafi verið á að strákarnir skiluðu peningunum ef ákærði Annþór talaði við þá. Fyrir dóminum kvað ákærði Kaj lögregluna hafa neytt hann til að segja eitthvað allt annað í skýrslutöku sem væri ósatt. Hann hafi verið tilbúinn að segja hvað sem var til að losna úr gæsluvarðhaldi. Allt sem kæmi fram í lögregluskýrslu væri lygi, þarna hafi ekkert gerst. Eins og rakið hefur verið fyrr sætti ákærði Kaj hótunum um ofbeldi ef hann breytti ekki framburði sínum fyrir dómi. Verður framburður hans metinn með hliðsjón af því.

Ákærði Þórbergur Ísak kvað hjá lögreglu að hann hafi látið vini sína hafa 250.000 krónur til fíkniefnakaupa en þeir verið rændir. Ákærði kvaðst ekki muna hvort hann hafi beðið ákærða Kaj að aðstoða sig við að innheimta peningana. Hann vissi til þess að rætt hafi verið við Annþór vegna þessa og hafi bara viljað fá peninginn sinn til baka. Kvaðst ákærði ekki þekkja Annþór. Hann hafi síðar séð þessa drengi í umferðinni og elt þá. Ákærðu báðir hafi fengið drengina til að koma með sér í Hafnarfjörð til að ræða við Annþór vegna þessa máls. Þá hafi verið hringt í ákærða Annþór en hann muni ekki hvernig það gekk fyrir sig. Þórbergur kvað aðspurður að Heiðar og Ingvi hafi komið sjálfviljugir með þeim til Hafnarfjarðar. Þeir hafi bara sagt já, þegar þeim var sagt að þeir ættu að koma með, „við gerum okkar besta til að borga til baka“. Þórbergur kvaðst ekki hafa vitað að þetta myndi fara svona, það hafi bara átt að tala við þá. Sjálfur væri hann lítið peð og hafi ekki getað stöðvað þetta. Sagði hann Kaj hafa þekkt Annþór og hringt í hann þegar þeir fundu strákana. Þeir hafi því ekki rætt saman um það hvað ætti að gera á sólbáðsstofunni. Ákærði kvað ákærða Kaj ekkert hafa gert inni á sólbáðsstofunni né heldur hann sjálfur.

Vitnið Heiðar Steinn lýsti aðdragandanum eins og aðrir fyrir lögreglu en hann kvaðst hafa verið hræddur og farið í felur eftir að ákærði Kaj var kominn í málið. Það hafi síðan verið tveimur dögum eftir að hann flutti til móður sinnar að ákærðu Kaj og Þórbergur hafi séð hann og Ingva Hrafn í umferðinni og elt þá heim til móður hans. Kaj hafi elt þá inn í hús og beðið þá um að koma og hitta Börk Birgisson. Vitnið hafi ekki vitað á þeim tíma hver Börkur var en hann hafi þekkt Annþór og verið hræddur við hann. Þeir hafi samt samþykkt að fara með ákærðu í Hafnarfjörðinn.

Vitnið Ingvi Hrafn lýsti aðdraganda málsins á sama hátt og vitnið Heiðar.

XII.

Forsendur og niðurstöður.

Með framburði ákærðu Kaj og Þórbergs, sem fær stoð í framburði vitnanna Ingva Hrafns og Heiðars Steins, ætluðu ákærðu að innheimta hjá Ingva og Heiðari peninga sem þeir töldu drengina hafa tekið ófrjálsri hendi. Ákærði Kaj þekkti ákærða Annþór og vissi að aðkoma hans að málinu myndi auka líkurnar á að Ingvi og Heiðar greiddu féð til baka. Með þessari aðferð ætluðu ákærðu að auka vægi á kröfum þeirra til þess að fá féð endurgreitt. Þá vissi ákærði Kaj að ákærði Annþór stundaði handrukkanir. Ákærði Kaj var auk þess búinn að ræða um aðstoð Annþórs fyrirfram og hringdi í hann, eftir að þeir sáu drengina, og vildi koma með þá til Annþórs. Máttu ákærðu báðir vita, áður en þeir fóru með drengina til Annþórs, að hans aðkoma, í hvaða mynd sem hún yrði, myndi setja aukinn þunga á innheimtu fjárins. Auk þess er viðurkennt af ákærðu báðum að þeir hafi staðið inni í sólbáðsstofunni á meðan á árásinni stóð og ekkert gert til að aftra ákærða Annþór í að beita ofbeldi. Þannig er sannað að þeir hafi, með því að fara með Ingva og Heiðar til ákærða Annþórs og vera á staðnum á meðan hann beitti þá ofbeldi, veitt Annþóri liðsinni í verki.

Verða ákærðu Kaj og Þórbergur því sakfelldir fyrir þá háttsemi sem lýst er í þessum ákærulið en hún er réttilega heimfærð til refsíákvæða.

XIII.

Ákæra útgefin 16. október 2012.

Mál nr. S-818/2012, ákæruvaldið gegn Kaj Anton A. Larsen, kt. 000000-0000, Krummahólum 6, Reykjavík, var sameinað þessu máli. Er það mál höfðað með ákæru útgefinni af lögreglustjóranum á höfuðborgarsvæðinu 16. október 2012 „fyrir eftirtalin hegningar- og umferðarlagabrot:

I.

Fyrir þjófnað með því að hafa:

1) föstudaginn 4. maí 2012, stolið snyrtivöru úr verslun Hagkaupa, við Digranesgötu í Borgarnesi.

Mál nr. 013-2012-904.

2) laugardaginn 5. maí 2012, stolið snyrtivöru úr verslun Hagkaupa, við Digranesgötu í Borgarnesi.

Mál nr. 013-2012-904.

Verðmæti stolinna vara í liðum 1) og 2) eru alls kr. 47.848,00.

Telst þetta brot varða við 244. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940.

II.

Fyrir umferðarlagabrot með því að hafa:

3) þann 08. apríl 2012, ekið bifreiðinni VK-306, skráð í eigu Kristins Ægis Ægissonar, kt. 000000-0000, norður Norðurhóla við Hrafnhóla í Reykjavík, undir áhrifum fíkniefna (magn amfetamíns í blóði mældist 295 ng/ml. og magn Tetrahýdrókannabínóls í blóði mældist 1,9 ng/ml.) sviptur ökuréttindum.

Mál nr. 007-2012-14970.

4) þann 24. apríl 2012, ekið bifreiðinni VK-306, skráða í eigu Kristins Ægis Ægissonar, kt. 000000-0000, eftir Suðurhólum við Dúfnahóla í Reykjavík, sviptur ökuréttindum.

Mál nr. 007-2012-14970.

Teljast þessi brot varða við 1., sbr. 2. mgr. 45. gr. a og 1. mgr. 48. gr. umferðarlaga nr. 50/1987, sbr. 1. mgr. 100. gr. sömu laga.

Þess er krafist að Kaj Anton verði dæmdur til refsingar, ökuleyfissviptingar sbr. 1. mgr. 102. gr. umferðarlaga nr. 50/1987, sbr. 18. gr. laga nr. 66/2006 og til greiðslu alls sakarkostnaðar.

Í málinu liggur fyrir skaðabótakrafa vegna brota þeirra sem fram koma í kafla I hér að ofan, sem gerð hefur verið af Finni Arnasyni, forstjóra Haga hf., þar sem þess er krafist að hinn ákærði verði dæmdur til að greiða kröfuhafa skaðabætur samtals að fjárhæð kr. 47.848,00 auk vaxta samkvæmt 1. mgr. 8. gr. laga nr. 38/2001 um vexti og verðtryggingu, frá þeim degi er hið bótaskylda atvik átti sér stað, eða þann 05. maí 2012, og þar til mánuður er liðinn frá birtingu kröfunnar, en síðan dráttarvexti sbr. 9. gr., sbr. 1. mgr. 6. gr. sömu laga frá þeim degi til greiðsludags.“

Við þingfestingu þessa máls játaði ákærði skýlaust þá háttsemi sem honum er gerð að sök í ákærulið I-1, en neitaði sök í ákærulið I-2. Ákærði játaði sök í ákærulið II. Þá samþykkti ákærði bótakröfu varðandi ákærulið I-1 en hafnaði bótakröfum að öðru leyti. Við upphaf aðalmeðferðar féll ákærvaldið frá ákærulið I-2. Þá mótmælti verjandi ákærða bótakröfunni þar sem ekki sé ljóst við hvaða ákærulið hvor bótakrafan á.

Ákærði játaði fyrir dóminn við þingfestingu málsins sök. Þá samþykkti hann bótakröfuna. Farið var með málið samkvæmt ákvæðum 164. gr. laga nr. 88/2008 og var það tekið til dóms án frekari sönnunarfærslu er sækjanda og verjanda ákærða hafði verið gefinn kostur á að tjá sig um lagaatriði og ákvörðun refsingar. Ákærði krafðist vægustu refsingar. Játning ákærða er í samræmi við önnur gögn málsins og verður hann því sakfelldur fyrir brot sitt. Háttsemin er í ákæru réttilega færð til refsíákvæðis.

Ákærði samþykkti bótakröfu í ákærulið I.1 en hafnaði bótakröfu í ákærulið I.2. Ekkert er getið um fjárhæð í ákæruliðum ákærunnar né er bótakrafan sundurliðuð í ákæru. Er bótakrafan vanreifuð að þessu leyti og er henni vísað frá dómi.

XIV.

-

Ákvörðun refsingar.

Ákærði Annþór Kristján Karlsson er fæddur 1. febrúar 1976 og er því 36 ára gamall. Samkvæmt sakavottorði hans hefur honum ellefu sinnum verið gerð refsing frá árinu 1993 en þá var hann dæmdur í átta mánaða fangelsi, skilorðsbundið í tvö ár, fyrir skjalafals og þjófnað, þá 17 ára gamall. Rauf ákærði þann skilorðsdóm. Í nóvember sama ár var hann dæmdur í tólf mánaða fangelsi, skilorðsbundið í tvö ár, fyrir nytjastuld. Í nóvember 1996 var ákærði dæmdur í fjögurra mánaða fangelsi, skilorðsbundið til þriggja ára, fyrir þjófnað. Í maí 1997 var ákærði dæmdur í tíu mánaða fangelsi fyrir þjófnað og í nóvember sama ár var hann dæmdur í sex mánaða fangelsi fyrir líkamsárás, frelsissviptingu og húsbrot. Í janúar 1998 var ákærði dæmdur í 45 daga fangelsi fyrir líkamsárás og í maí sama ár var hann aftur dæmdur í þriggja mánaða fangelsi fyrir líkamsárás. Fékk hann reynslulausn í ágúst 1998 í tvö ár á eftirstöðvum refsingar, 205 dögum. Í nóvember 2002 var ákærði dæmdur í tveggja mánaða fangelsi, skilorðsbundið í þrjú ár, fyrir þjófnað og umferðarlagabrot og í nóvember 2003 var hann dæmdur í sjö mánaða fangelsi, skilorðsbundið til þriggja ára, fyrir brot gegn lögum um ávana- og fikniefni. Í apríl 2005 var ákærði dæmdur í Hæstarétti í þriggja ára fangelsi fyrir líkamsárás. Fékk ákærði reynslulausn í tvö ár á eftirstöðvum refsingar, 360 dögum. Rauf ákærði reynslulausnina og var gert að afplána 360 daga eftirstöðvar refsingar með dómi Hæstaréttar 12. mars 2008. Með dómi 2. apríl 2009 var ákærði dæmdur í fangelsi í fjögur ár fyrir stórfellt fikniefnalagabrot. Fékk hann reynslulausn 27. ágúst 2011 í tvö ár á eftirstöðvum refsingarinnar, 600 dögum. Var sú reynslulausn dæmd upp þann 27. apríl 2012 og ákærða gert að afplána þá 600 daga.

Við ákvörðun refsingar nú verður að líta til þess að ákærða hefur, fyrir utan þau brot sem hann hefur verið sakfelldur fyrir nú, fjórum sinnum verið gerð refsing fyrir líkamsárásir, nú síðast þriggja ára fangelsi fyrir brot gegn 1. mgr. 218. gr. almennra hegningarlaga, fimm sinnum fyrir þjófnað og nytjastuld og tvisvar fyrir stórfelld fikniefnalagabrot. Þá hefur ákærði þrisvar rofið skilorðsdóma og þrisvar sinnum rofið reynslulausn, nú síðast 27. apríl 2012. Þá ber að líta til 1., 2., 3., 5., 6., 7., 8. og 9. tl. 1. mgr. 70. gr. og 2. mgr. 70. gr., 72. gr. og 1. mgr. 218. gr. b. almennra hegningarlaga nr. 19/1940 við ákvörðun refsingar til refsipýngingar.

Þau brot sem ákærði hefur verið sakfelldur fyrir nú framdi hann á meðan hann var á reynslulausn, fyrst í október 2011, aftur í desember 2011 og síðast í janúar 2012. Virðast varnaðaráhrif skilorðsdóma eða reynslulausnar engin áhrif hafa á ásetning ákærða til afbrota. Ákærði á sér engar málsbætur. Hefur hann nú verið sakfelldur fyrir ítrekaðar hættulegar líkamsárásir, frelsissviptingar, hótanir og fjárkúgun, unnar í samverknaði við marga aðila, eða einn og sér. Verður honum nú ákvörðuð refsing með hliðsjón af 72. gr. almennra hegningarlaga en líta verður á að ákærði telst vera vanaafbrotamaður.

Er refsing ákærða Annþórs ákveðin fangelsi í sjö ár. Engin skilyrði eru til að skilorðsbinda refsinguna. Frá refsingunni skal dragast gæsluvarðhald er ákærði sætti frá 15. mars til 27. apríl 2012.

Verjandi ákærða krafðist þess að eftirstöðvar reynslulausnar, sem ákærði var dæmdur til að afplána með úrskurði héraðsdóms þann 27. apríl 2012, verði dæmdar með í þeirri refsingu sem ákærða er gerð nú. Engin lagaskilyrði eru til að verða við þeirri kröfu þar sem ákærði er með þeim úrskurði að afplána fyrri dóm. Er þeirri kröfu því hafnað.

Ákærði Börkur Birgisson er fæddur 1. júní 1979 og er því 33 ára gamall. Hann hefur sjö sinnum hlotið refsisdóma frá árinu 1997 en þá var hann dæmdur í átján mánaða fangelsi, þar af fimmtán mánuði skilorðsbundna í fimm ár, fyrir hótun og stórfellda líkamsárás. Í mars 1998 var ákærði dæmdur í átján mánaða fangelsi, skilorðsbundið til þriggja ára, fyrir hættulega líkamsárás og gripdeild. Rauf ákærði ítrekað skilorð þessara dóma. Í september 2003 var ákærði dæmdur í þriggja mánaða fangelsi, skilorðsbundið til þriggja ára, fyrir brot gegn lögum um ávana- og fíkniefni. Í júní 2005 var ákærði dæmdur til sjö og hálfis árs fangelsisvistar fyrir sérstaklega hættulega líkamsárás, tilraun til manndráps og umferðarlagabrot. Fékk ákærði reynslulausn 6. ágúst 2009 í þrjú ár á eftirstöðvum refsingarinnar, 900 dögum. Í desember 2008 var ákærða ekki gerð sérstök refsing fyrir brot gegn valdstjórninni og fleiri hegningarlagabrot. Í nóvember 2011 var ákærði dæmdur til greiðslu sektar fyrir umferðarlagabrot og í júní 2012 var ákærði dæmdur til sex mánaða fangelsisvistar fyrir brot gegn valdstjórninni og móðganir. Ákærði rauf reynslulausn sem hann fékk 6. ágúst 2009 og var úrskurðaður til að afplána eftirstöðvar dómsins með úrskurði 27. apríl 2012.

Ákærði hefur nú verið sakfelldur fyrir tvær sérstaklega hættulegar líkamsárásir, frelsissviptingu, nauðung og tilraun til fjárkúgunar, unnar í samverknaði við aðra meðákærðu. Ákærði á sér engar málsbætur. Við ákvörðun refsingar ber að líta til 1., 2., 3., 5., 6., 7., 8. og 9. tl. 1. mgr. 70. gr. og 2. mgr. 70. gr., 72. gr. og 1. mgr. 218. gr. b. almennra hegningarlaga nr. 19/1940 ákærða til refsilyngingar. Þau brot sem ákærði hefur verið sakfelldur fyrir nú framdi hann á meðan hann var á reynslulausn, fyrst í október 2011 og aftur í desember 2011. Virðast varnaðaráhrif skilorðsdóma eða reynslulausnar engin áhrif hafa á ásetning ákærða til afbrota. Ákærði á sér engar málsbætur. Verður honum nú ákvörðuð refsing með hliðsjón af 72. gr. almennra hegningarlaga en ákærði hefur ítrekað verið dæmdur fyrir sérstaklega hættulegar líkamsárásir auk tilraunar til manndráps allt frá árinu 1997. Brot þau sem ákærði hefur verið sakfelldur fyrir nú framdi hann áður en dómur gekk þann 27. júní sl. en þá var hann dæmdur í sex mánaða fangelsi fyrir brot gegn 1. mgr. 106. og 234. gr. almennra hegningarlaga. Verður ákærða því gerður hegningarauki nú skv. 60. gr., sbr. 78. gr., almennra hegningarlaga.

Er refsing ákærða nú ákveðin fangelsi í sex ár. Skal gæsluvarðhald er ákærði sætti frá 15. mars til 27. apríl 2012 dragast að fullri dagatölu frá refsingunni. Ekki er tilefni til að skilorðsbinda refsinguna.

Ákærði Jón Ólafur Róbertsson er fæddur í júlí 1989 og var því 22 ára gamall er hann framdi brot þessi. Hann gekkst undir viðurlagaákvörðun í desember 2008 fyrir eignaspjöll og í nóvember 2010 gekkst hann undir sátt fyrir ölvunarakstur. Þá var ákærði dæmdur í sjö mánaða fangelsi, skilorðsbundið til tveggja ára, þann 30. október sl. fyrir fjármunabrot. Ákærði hefur nú verið sakfelldur fyrir hrottalega líkamsárás og hlutdeild í annarri líkamsárás unninni í samverknaði með öðrum meðákærðu. Þá hefur ákærði verið sakfelldur fyrir þjófnaðarbrot og

umferðarlagabrot samkvæmt ákæru útgefinni 16. október sl. Ákærði á sér engar málsbætur. Verður ákærða nú dæmdur hegningarauki, sbr. 60. gr., sbr. 78. gr., almennra hegningarlaga, en brot samkvæmt III. kafla ákærunnar var framið áður en sá dómur gekk. Verður sá dómur því dæmdur upp í þessu máli. Við ákvörðun refsingar ber að líta til 1., 2., 3., 5., 6., 7., 8. og 9. tl. 1. mgr. 70. gr. og 2. mgr. 70. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940. Ákærði hefur verið sakfelldur fyrir hrottalega líkamsárás samkvæmt I. kafla ákærunnar og hlutdeild samkvæmt II., sbr. III., kafla ákærunnar fyrir hrottalega líkamsárás, frelsissviptingu, nauðung og fjárkúgun. Er refsing ákærða nú ákveðin fangelsi í tvö ár. Ekki eru skilyrði til að skilorðsbinda refsinguna. Gæsluvarðhald sem ákærði sætti frá 17. til 21. mars 2012 skal dragast frá refsingunni.

Ákærði Kaj Anton A. Larsen er fæddur í júní 1992 og var því nítján ára er hann framdi brotin skv. 1. kafla og IV., sbr. V., kafla ákærunnar. Samkvæmt sakavottorði hans var hann dæmdur í mars 2009 fyrir brot gegn 1. mgr. 106. gr. og 1. mgr. 259. gr. almennra hegningarlaga og umferðarlagabrot. Var ákvörðun refsingar frestað skilorðsbundið til tveggja ára. Í nóvember 2010 var hann dæmdur í sex mánaða fangelsi, skilorðsbundið til tveggja ára, fyrir brot gegn 1. mgr. 218. gr., 244. gr. og 1. mgr. 257. gr. almennra hegningarlaga og brot gegn lögum um ávana- og fíkniefni og umferðarlagabrot. Var skilorð fyrri dóms frá mars 2009 ekki dæmt upp með þessum dómi. Þá var ákærði orðinn 18 ára er hann var sakfelldur fyrir þessi brot. Í júní 2011 var hann dæmdur í sjö mánaða fangelsi, skilorðsbundið til tveggja ára, fyrir fíkniefnaakstur og fíkniefnalagabrot og í febrúar 2012 var hann dæmdur í fimmtán mánaða fangelsi fyrir frelsissviptingu, hótanir og fjársvik, fíkniefnalagabrot og umferðarlagabrot. Var dómur frá júní 2011 dæmdur upp og honum gerður hegningarauki. Við ákvörðun refsingar nú verður ákærða gerður hegningarauki skv. 60., sbr. 78., gr. almennra hegningarlaga en brot þau er ákærði hefur verið sakfelldur fyrir nú framdi hann áður en dómur gekk þann 28. mars sl. Ber að dæma honum nú refsingu í einu lagi. Í máli þessu hefur ákærði Kaj Anton A. Larsen verið sakfelldur fyrir hrottalega árás unna í samverknaði með öðrum samkvæmt I. kafla ákærunnar og hlutdeild í líkamsárás, hótunum, frelsissviptingu og fjárkúgun samkvæmt IV., sbr. V., kafla ákærunnar. Þá hefur ákærði verið sakfelldur fyrir þjófnað og umferðarlagabrot samkvæmt ákæru útgefinni 16. október sl. Ákærði á sér engar málsbætur. Við ákvörðun refsingar ber að líta til 1., 2., 3., 5., 6., 7., 8. og 9. tl. 1. mgr. 70. gr. og 2. mgr. 70. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940.

Er refsing ákærða nú ákveðin fangelsi í átján mánuðir. Ekki eru skilyrði til að skilorðsbinda refsinguna. Ákærði er sviptur ökurétti vegna ölvunar- eða fíkniefnaaksturs í fjórða sinn frá árinu 2010. Síðast var hann sviptur ökurétti í tvö ár frá 16. júní 2012. Með vísan til þessa og dómaframkvæmdar skal ákærði sviptur ökurétti ævilangt frá 16. júní 2014. Gæsluvarðhald er ákærði sætti frá 15. til 17. mars 2012 skal dragast frá refsingunni.

Ákærði Sigmundur Geir Helgason er fæddur 1984 og er 28 ára. Hefur honum sjö sinnum verið gerð refsing fyrir ýmis brot. Í mars 2006 var hann dæmdur í 30 daga fangelsi, skilorðsbundið til tveggja ára, fyrir fíkniefnalagabrot. Í febrúar 2007 gekkst hann undir tvær sáttir fyrir umferðarlagabrot. Í maí 2009 gekkst hann undir viðurlagaákvörðun fyrir ýmis umferðarlagabrot, m.a. fíkniefnaakstur. Í september 2009 var hann dæmdur til greiðslu sektar fyrir umferðarlagabrot og fíkniefnaakstur og í nóvember 2010 gekkst hann undir sátt fyrir umferðarlagabrot. Ákærði hefur nú

verið sakfelldur fyrir hrottalega líkamsárás samkvæmt I. kafla ákærunnar, unna í samverknaði með meðákærðu, auk þess að vera sakfelldur fyrir hlutdeild í hrottalegri árás, frelsissviptingu, hótunum og fjárkúgun skv. II., sbr. III., kafla ákærunnar. Ákærði á sér engar málsbætur. Við ákvörðun refsingar ber að líta til 1., 2., 3., 6., 7., 8. og 9. tl. 1. mgr. 70. gr. og 2. mgr. 70. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940.

Er refsing ákærða ákveðin fangelsi í átján mánuði. Gæsluvarðhald er ákærði sætti frá 15. til 21. mars 2012 skal koma til frádráttar refsingunni.

Ákærði Sindri Kristjánsson er fæddur í júní 1993 og var því 18 ára gamall er hann framdi brot þetta. Hefur honum átta sinnum verið gerð refsing fyrir ýmis brot frá árinu 2011. Frá apríl 2011 til febrúar 2012 var ákærða sjö sinnum gerð refsing fyrir ýmis umferðarlagabrot, fíkniefnaakstur og fíkniefnabrot. Í apríl 2012 var ákærði dæmdur í fjögurra mánaða fangelsi, skilorðsbundið í tvö ár, fyrir brot gegn 244. gr. almennra hegningarlaga og umferðarlagabrot, m.a. fíkniefnaakstur. Brot það sem ákærði hefur verið sakfelldur fyrir nú framdi hann áður en sátt var gerð í febrúar 2012 og dómur gekk í júlí 2012. Verður honum því gerður hegningarauki nú skv. 60. gr., sbr. 78. gr., almennra hegningarlaga og ber að dæma honum refsingu eins og hún hefði verið dæmd í einu lagi. Þykir rétt að láta sátt frá 17. febrúar 2012 halda sér. Hins vegar verður við ákvörðun refsingar að líta til 1., 2., 3., 6., 7., 8. og 9. tl. 1. mgr. 70. gr. og 2. mgr. 70. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940 en brot þetta var samverknaður með öðrum meðákærðu í þessum ákærulið. Þrátt fyrir ungan aldur ákærða þykir hann ekki eiga sér neinar málsbætur nú en hann hefur verið sakfelldur fyrir hrottalega líkamsárás í samverknaði með öðrum.

Er refsing hans ákveðin fangelsi í átján mánuði. Ekki eru skilyrði til að skilorðsbinda refsinguna. Gæsluvarðhald er ákærði sætti frá 15. til 21. mars 2012 skal koma til frádráttar refsingunni.

Ákærði Smári Valgeirsson er fæddur árið 1986 og er því 26 ára gamall. Honum hefur átta sinnum verið gerð refsing frá mars 2006. Frá árinu 2006 til október 2008 var ákærða fjórum sinnum gerð refsing vegna brota gegn lögum um ávana- og fíkniefni. Í september 2010 var ákærði dæmdur í sextíu daga fangelsi, skilorðsbundið í tvö ár, fyrir brot gegn 244. gr. og 245. gr. almennra hegningarlaga, 1. mgr. 48. gr. og 2. mgr. 45. gr. a. umferðarlaga. Í maí 2011 gekkst hann undir sátt vegna umferðarlagabrots og í nóvember 2011 gekkst hann undir sátt fyrir fíkniefnaakstur og í nóvember 2011 gekkst hann undir sátt fyrir fíkniefnalagabrot. Þá var ákærði dæmdur 13. nóvember 2012 í sex mánaða fangelsi fyrir brot gegn lögum um ávana- og fíkniefni og umferðarlagabrot og sviptur ökurétti ævilangt. Brot það sem ákærði hefur verið sakfelldur fyrir nú framdi hann í janúar 2012 og verður honum því dæmdur hegningarauki skv. 60. gr., sbr. 78. gr., almennra hegningarlaga við dóminn frá 13. nóvember 2012. Þá ber að líta til alvarleika brotsins og verknaðar ákærða í árásinni við ákvörðun refsingarinnar. Ákærði á sér engar málsbætur. Við ákvörðun refsingar ber að líta til 1., 2., 3., 6., 7., 8. og 9. tl. 1. mgr. 70. gr. og 2. mgr. 70. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940.

Er refsing hans nú ákveðin fangelsi í tvö ár. Ekki eru skilyrði til að skilorðsbinda refsinguna.

Ákærði Viktor Hrafn Einarsson er fæddur í júlí 1989 og var því 22 ára gamall er hann framdi brot sitt. Honum hefur níu sinnum verið gerð refsing frá júní 2007 en þá gekkst hann undir viðurlagaákvörðun fyrir brot gegn 1. mgr. 217. gr. almennra hegningarlaga og í ágúst 2007 gekkst hann undir sátt fyrir brot á umferðarlögum. Í apríl 2009 var hann dæmdur til sex mánaða fangelsisrefsingar, þar af voru þrjú mánuðir skilorðsbundnir í þrjú ár, fyrir brot gegn 1. mgr. 217. gr. og 2. mgr. 218. gr. almennra hegningarlaga. Í júní 2010 gekkst ákærði undir sátt vegna umferðarlagabrots og í júlí 2010 var hann dæmdur í níu mánaða fangelsi fyrir brot gegn 2. mgr. 218. gr. almennra hegningarlaga. Fékk hann reynslulausn 30. nóvember 2010 í eitt ár á eftirstöðvum 180 daga refsingarinnar. Í nóvember 2011 var ákærða ekki gerð sérstök refsing vegna hegningarauka fyrir brot gegn 1. mgr. 157. gr. og 245. gr. almennra hegningarlaga, 1. mgr. 48. gr. umferðarlaga og laga um ávana- og fíkniefni. Í september 2011 gekkst hann undir viðurlagaákvörðun fyrir umferðarlagabrot og í september 2012 var hann dæmdur í átta mánaða fangelsi fyrir ítrekaðan ölvunarakstur og fyrir að aka sviptur ökurétti ítrekað. Ákærða hefur þrisvar frá árinu 2007 verið gerð refsing fyrir líkamsárás. Brot það sem ákærði hefur verið sakfelldur fyrir nú framdi hann áður en dómur gekk þann 18. september sl. og verður honum því dæmdur hegningarauki skv. 60. gr. sbr. 78. gr. almennra hegningarlaga. Við ákvörðun refsingar í því máli var litið til þess að ákærði hafði þá gerst sekur um ölvunar- eða fíkniefnaakstur þrisvar sinnum og akstur sviptur ökuréttindum þrisvar sinnum sem samkvæmt dómafrákvæmd varðar fangelsisrefsingu í tvo mánuði. Þá rauf ákærði reynslulausn á 180 dögum sem einnig var dæmd upp. Við ákvörðun refsingar nú ber einnig að líta til 1., 2., 3., 6., 7., 8. og 9. tl. 1. mgr. 70. gr. og 2. mgr. 70. gr., almennra hegningarlaga nr. 19/1940. Ákærði á sér engar málsbætur.

Er refsing hans nú ákveðin fangelsi í átján mánuði. Ekki eru skilyrði til að skilorðsbinda refsinguna. Gæsluvarðhald er ákærði sætti frá 17. til 21. mars 2012 skal koma til frádráttar refsingunni.

Ákærði Viggó Emil Berglindarson er fæddur í júlí 1988 og var því 23 ára gamall er hann framdi brotið. Var hann dæmdur í febrúar 2012 í tólf mánaða fangelsi, þar af níu mánuði skilorðsbundna í þrjú ár, fyrir brot gegn 2. mgr. 218. gr. almennra hegningarlaga og fyrir brot gegn lögum um ávana- og fíkniefni og í júní 2012 var hann dæmdur í tólf mánaða fangelsi, skilorðsbundið í þrjú ár, fyrir brot gegn 244. gr. almennra hegningarlaga og brot gegn 1. mgr. 48. gr. Var fyrri dómur dæmdur upp í seinna málinu. Verður ákærða því gerð refsing nú skv. 60. gr., sbr. 78. gr., almennra hegningarlaga en brot það sem hann hefur verið sakfelldur fyrir nú framdi hann áður en ofangreindir dómar gengu. Verður ofangreindur skilorðsdómur því dæmdur upp. Brot það sem ákærði hefur verið sakfelldur fyrir nú framdi hann í samverknaði með öðrum meðákærðu. Hefur hann gerst sekur um hrottalega líkamsárás. Við ákvörðun refsingar ber að líta til 1., 2., 3., 6., 7., 8. og 9. tl. 1. mgr. 70. gr. og 2. mgr. 70. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940.

Er refsing ákærða ákveðin fangelsi í tvö ár. Ekki eru rök til að skilorðsbinda refsinguna. Gæsluvarðhald er ákærði sætti frá 15. til 21. mars 2012 skal dragast frá refsingunni.

Ákærði Þórbergur Ísak Þóroddsson er fæddur í júlí 1993 og var því 18 ára gamall er hann framdi brotið. Samkvæmt sakavottorði hefur honum þrisvar verið

gerð refsing frá því í janúar 2010 en þá gekkst hann undir sátt fyrir fikniefnalagabrot. Í nóvember 2011 var hann dæmdur í tólf mánaða fangelsi, skilorðsbundið til tveggja ára, fyrir vopnað rán og í febrúar 2012 var hann dæmdur í 30 daga fangelsi, skilorðsbundið til tveggja ára, fyrir brot gegn 1. mgr. 244. gr. almennra hegningarlaga. Var dómur frá 22. nóvember 2011 ekki dæmdur upp með dóminum frá 8. febrúar 2012. Brot það sem ákærði hefur nú verið sakfelldur fyrir framdi hann í október 2011 og verða dómar frá 22. nóvember 2011 og 8. febrúar 2012 því dæmdir upp í máli þessu skv. 60. gr., sbr. 78. gr., almennra hegningarlaga.

Er refsing ákærða ákveðin fangelsi í fimmtán mánuði. Með vísan til ungs aldurs ákærða, þess að um hlutdeild er að ræða í því máli sem nú er sakfelldur fyrir og að ákærði hefur sýnt fram á að hann hefur leitað sér meðferðar, fyrst á Vogu og síðan í fjórar vikur á Staðarfelli, þykir rétt að skilorðsbinda refsinguna og skal hún niður falla að liðnum þremur árum haldi ákærði almennt skilorð 57. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940.

XV.

Sakarkostnaður.

Ákærðu hafa allir verið sakfelldir í máli þessu og með vísan til 218. gr. og 219. gr. laga nr. 88/2008 ber að dæma þá til greiðslu sakarkostnaðar.

Ákærðu, Annþór Kristján Karlsson, Börkur Birgisson, Jón Ólafur Róbertsson, Kaj Anton A. Larsen, Sigmundur Geir Helgason, Sindri Kristjánsson, Smári Valgeirsson, Viggó Emil Berglindarson og Viktor Hrafn Einarsson, greiði óskipt sakarkostnað samkvæmt yfirliti 50.400 krónur vegna ákæruliðar I.

Ákærðu Annþór, Börkur, Jón Ólafur og Sigmundur greiði óskipt sakarkostnað að fjárhæð 10.800 krónur vegna ákæruliðar II og III.

Verjandi ákærða Annþórs lagði fram tímaskýrslu þar sem kemur fram að unnir tímar í málinu hafi verið 331,75 klukkustund. Er sú tímaskýrsla ekki í neinu samræmi við umfang málsins og verður litið fram hjá henni við ákvörðun málsvarnarlauna. Ákærði Annþór Kristján Karlsson greiði annan sakarkostnað sem eru málsvarnarlaun skipaðs verjanda hans, Guðmundar St. Ragnarssonar hdl., á rannsóknarstigi og fyrir dómi, samtals 1.600.000 krónur, auk virðisaukaskatts, og vegna aksturs 80.370 krónur.

Verjandi ákærða Barkar lagði fram tímaskýrslu þar sem kemur fram að unnir tímar í málinu hafi verið 319,5 klukkustund. Er sú tímaskýrsla ekki í neinu samræmi við umfang málsins og verður litið fram hjá henni við ákvörðun málsvarnarlauna. Ákærði Börkur Birgisson greiði annan sakarkostnað sem eru málsvarnarlaun skipaðs verjanda hans, Inga Freys Ágústssonar hdl., á rannsóknarstigi og fyrir dómi, samtals 1.500.000 krónur, auk virðisaukaskatts, og vegna aksturs 80.370 krónur.

Ákærði Jón Ólafur Róbertsson greiði annan sakarkostnað sem eru málsvarnarlaun skipaðs verjanda hans, Sigurvins Ólafssonar hdl., á rannsóknarstigi

og fyrir dóminum, 1.300.000 krónur auk virðisaukaskatts.

Ákærði Kaj Anton A. Larsen greiði annan sakarkostnað sem eru málsvarnarlaun skipaðs verjanda hans, Björgvins Jónssonar hrl., á rannsóknarstigi og fyrir dóminum, 1.300.000 krónur auk virðisaukaskatts.

Ákærði Sigmundur Geir Helgason greiði annan sakarkostnað sem eru málsvarnarlaun skipaðs verjanda hans, Sveins Guðmundssonar hrl., á rannsóknarstigi og fyrir dóminum, 1.300.000 krónur auk virðisaukaskatts.

Ákærði Sindri Kristjánsson greiði annan sakarkostnað sem eru málsvarnarlaun skipaðs verjanda hans, Reynis Loga Ólafssonar hdl, á rannsóknarstigi og fyrir dóminum., 1.200.000 krónur auk virðisaukaskatts.

Ákærði Smári Valgeirsson greiði annan sakarkostnað sem eru málsvarnarlaun skipaðs verjanda hans, Vilhjálms H. Vilhjálmssonar hrl., á rannsóknarstigi og fyrir dóminum, 1.200.000 krónur auk virðisaukaskatts.

Ákærði Viggó Emil Berglindarson greiði annan sakarkostnað sem eru málsvarnarlaun skipaðs verjanda hans, Inga Poulsen hdl., á rannsóknarstigi og fyrir dóminum, 1.200.000 krónur auk virðisaukaskatts.

Ákærði Viktor Hrafn Einarsson greiði annan sakarkostnað sem eru málsvarnarlaun skipaðs verjanda hans, Gylfa Jens Gylfasonar hdl., á rannsóknarstigi og fyrir dóminum, 1.200.000 krónur auk virðisaukaskatts.

Ákærði Þórbergur Ísak Þóroddsson greiði annan sakarkostnað sem eru málsvarnarlaun skipaðs verjanda hans, Bjarna Haukssonar hrl., fyrir dóminum, 1.100.000 krónur auk virðisaukaskatts.

XVI.

Skaðabótakrafan.

Í málinu gerir Bergur Már Ágústsson kröfu um að honum verði dæmdar skaðabóta- og miskabætur. Ákærðu kröfðust allir í fyrsta lagi að bótakröfunni yrði vísað frá dómi en til vara sýknu af henni og til þrautavara að hún yrði lækkuð verulega.

Ákærðu, Annþór Kristján, Börkur, Jón Ólafur, Kaj Anton, Sigmundur Geir, Sindri, Smári, Viggó Emil og Viktor Hrafn, hafa allir verið sakfelldir fyrir hrottalega líkamsárás gegn brotþola með þeim afleiðingum að brotþoli hlaut þverbrot í gegnum nærhluta sköflungsbeins hægri fótleggs og sex sentimetra opinn skurð á framanverðum sköflungnum, brot á hægri hnéskel og bólgu í kringum hnéd, fjölda yfirborðsáverka á fótlegg og fjölda yfirborðsáverka á úlnliðum og handleggjum. Í gögnum málsins liggur fyrir áverkavottorð frá Hjalta Má Björnssyni lækni þar sem staðfest er að brotþoli kom með sjúkrabíl þann 4. janúar 2012 á bráðamóttöku. Hjalti Már staðfesti vottorð sitt fyrir dóminum. Staðfesti hann að það þyrfti mikið högg til að brjóta sköflungsbein á ungum hraustum manni. Þá eru ofangreindir ákærðu sakfelldir fyrir að nota hættuleg vopn, eins og sleggju, baseball-kylfu og golfkylfur, sem eitt og sér er hættulegt vopn. Ákærðu réðust fyrirvaralaust inn á heimili brotþola og veittu honum áðurgreinda áverka. Verður að teljast mildi að

ekki hlaust verri skaði af. Verður af árásinni ráðið að brotaþoli hefur sannanlega orðið fyrir miska. Brotaþoli gerir kröfu um skaðabætur að fjárhæð 63.200 krónur sem er útlagður kostnaður vegna komu á slysavarðstofu og læknisvottorða og reikningar hafa verið lagðir fram vegna. Með vísan til 1. mgr. 1. gr. laga nr. 50/1993 er krafa þessi tekin til greina og verða ofangreindir ákærðu dæmdir til að greiða brotaþola óskipt þá fjárhæð ásamt vöxtum samkvæmt 8. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38/2001 frá þingfestingu framhaldsákærunnar 21. september 2012 til 21. október 2012, en samkvæmt 9. gr. sömu laga frá þeim degi til greiðsludags. Þá verða ákærðu dæmdir til að greiða brotaþola miskabætur samkvæmt 1. mgr. 26. gr. skaðabótalaga að fjárhæð 400.000 krónur ásamt vöxtum samkvæmt 8. gr. vaxtalaga frá 4. janúar 2012 til 21. október 2012, en samkvæmt 9. gr. sömu laga frá þeim degi til greiðsludags.

Dæma ber ákærðu alla fyrir utan Þórberg Ísak óskipt til þess að greiða réttargæslulaun Jóhönnu Sigurjónsdóttur hdl., 500.000 krónur auk virðisaukaskatts.

Karl Ingi Vilbergsson, aðstoðarsaksóknari, sótti mál þetta.

Mál þetta dæma Ástríður Grímsdóttir, héraðsdómari, Finnbogi Alexandersson héraðsdómari og Gunnar Aðalsteinsson héraðsdómari.

Dómsorð.

Ákærði Annþór Kristján Karlsson skal sæta fangelsi í sjö ár. Gæsluvarðhald er ákærði sætti frá 15. mars til 27. apríl 2012 skal dragast frá refsingunni.

Ákærði Börkur Birgisson skal sæta fangelsi í sex ár. Gæsluvarðhald er ákærði sætti frá 15. mars til 27. apríl 2012 skal dragast frá refsingunni.

Ákærði Jón Ólafur Róbertsson skal sæta fangelsi í tvö ár. Gæsluvarðhald sem ákærði sætti frá 17. til 21. mars 2012 skal dragast frá refsingunni.

Ákærði Kaj Anton A. Larsen skal sæta fangelsi í átján mánuði. Gæsluvarðhald er ákærði sætti frá 15. til 17. mars 2012 skal dragast frá refsingunni.

Ákærði Kaj Anton er sviptur ökurétti ævilangt frá 16. júní 2014.

Ákærði Sigmundur Geir Helgason skal sæta fangelsi í átján mánuði. Gæsluvarðhald er ákærði sætti frá 15. til 21. mars 2012 skal koma til frádráttar refsingunni.

Ákærði Sindri Kristjánsson skal sæta fangelsi í átján mánuði. Gæsluvarðhald er ákærði sætti frá 15. til 21. mars 2012 skal koma til frádráttar refsingunni.

Ákærði Smári Valgeirsson skal sæta fangelsi í tvö ár.

Ákærði Viktor Hrafn Einarsson skal sæta fangelsi í átján mánuði. Gæsluvarðhald er ákærði sætti frá 17. til 21. mars 2012 skal koma til frádráttar refsingunni.

Ákærði Viggó Emil Berglindarson skal sæta fangelsi í tvö ár. Gæsluvarðhald er ákærði sætti frá 15. til 21. mars 2012 skal dragast frá refsingunni.

Ákærði Þórbergur Ísak Þóroddsson skal sæta fangelsi í fimmtán mánuði en fresta skal fullnustu refsingarinnar og skal hún niður falla að liðnum þremur árum, haldi ákærði almennt skilorð 57. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940.

Ákærðu Annþór Kristján Karlsson, Börkur Birgisson, Jón Ólafur Róbertsson, Kaj Anton A. Larsen, Sigmundur Geir Helgason, Sindri Kristjánsson, Smári Valgeirsson, Viggó Emil Berglindarson og Viktor Hrafn Einarsson greiði óskipt sakarkostnað, 50.400 krónur, vegna ákæruliðar I.

Ákærðu Annþór, Börkur, Jón Ólafur og Sigmundur Geir greiði óskipt sakarkostnað að fjárhæð 10.800 krónur vegna ákæruliðar II og III.

Ákærði Annþór Kristján Karlsson greiði annan sakarkostnað sem eru málsvarnarlaun skipaðs verjanda hans, Guðmundar St. Ragnarssonar hdl., 1.600.000 krónur auk virðisaukaskatts, og vegna aksturs, 80.370 krónur.

Ákærði Börkur Birgisson greiði annan sakarkostnað sem eru málsvarnarlaun skipaðs verjanda hans, Inga Freys Ágústssonar hdl., á rannsóknarstigi og fyrir dómi, samtals 1.500.000 krónur auk virðisaukaskatts, og vegna aksturs, 80.370 krónur.

Ákærði Jón Ólafur Róbertsson greiði annan sakarkostnað sem eru málsvarnarlaun skipaðs verjanda hans, Sigurvins Ólafssonar hdl., á rannsóknarstigi og fyrir dóminum 1.300.000 krónur auk virðisaukaskatts.

Ákærði Kaj Anton A. Larsen greiði annan sakarkostnað sem eru málsvarnarlaun skipaðs verjanda hans, Björgvins Jónssonar hrl., á rannsóknarstigi og fyrir dóminum, 1.300.000 krónur auk virðisaukaskatts.

Ákærði Sigmundur Geir Helgason greiði annan sakarkostnað sem eru málsvarnarlaun skipaðs verjanda hans, Sveins Guðmundssonar hrl., á rannsóknarstigi og fyrir dóminum, 1.300.000 krónur auk virðisaukaskatts.

Ákærði Sindri Kristjánsson greiði annan sakarkostnað sem eru málsvarnarlaun skipaðs verjanda hans, Reynis Loga Ólafssonar hdl., á rannsóknarstigi og fyrir dóminum., 1.200.000 krónur auk virðisaukaskatts.

Ákærði Smári Valgeirsson greiði annan sakarkostnað sem eru málsvarnarlaun skipaðs verjanda hans, Vilhjálms H. Vilhjálmssonar hrl., á rannsóknarstigi og fyrir dóminum, 1.200.000 krónur auk virðisaukaskatts.

Ákærði Viggó Emil Berglindarson greiði annan sakarkostnað sem eru málsvarnarlaun skipaðs verjanda hans, Inga Poulsen hdl., á rannsóknarstigi og fyrir dóminum, 1.200.000 krónur auk virðisaukaskatts.

Ákærði Viktor Hrafn Einarsson greiði annan sakarkostnað sem eru málsvarnarlaun skipaðs verjanda hans, Gylfa Jens Gylfasonar hdl., á rannsóknarstigi og fyrir dóminum, 1.200.000 krónur auk virðisaukaskatts.

Ákærði Þórbergur Ísak Þóroddsson greiði annan sakarkostnað sem eru málsvarnarlaun skipaðs verjanda hans, Bjarna Haukssonar hrl., á rannsóknarstigi og fyrir dóminum, 1.100.000 krónur auk virðisaukaskatts.

Ákærðu, Annþór Kristján Karlsson, Börkur Birgisson, Jón Ólafur Róbertsson, Kaj Anton A. Larsen, Sigmundur Geir Helgason, Sindri Kristjánsson, Smári Valgeirsson, Viggó Emil Berglindarson og Viktor Hrafn Einarsson, greiði Bergi Má Ágústssyni, kt. 000000-0000, skaðabætur að fjárhæð 63.200 krónur og miskabætur að fjárhæð 400.000 krónur ásamt vöxtum samkvæmt 8. gr. vaxtalaga frá 4. janúar 2012 til 21. september 2012, af 400.000 krónum en af 463.200 krónum frá þeim degi til 21. október s.á. en samkvæmt 9. gr. sömu laga frá þeim degi til greiðsludags.

Allir ákærðu, utan ákærða Þórberg Ísak, skulu greiða, óskipt, réttargæslulaun Jóhönnu Sigurjónsdóttur hdl., 500.000 krónur auk virðisaukaskatts.

Ástríður Grímsdóttir

Finnbogi Alexandersson

Gunnar Aðalsteinsson.